

Inordinate cupiditatis. ps. xxx. Odisti
observantes vanitates superuacue.

23 **Quintū** quod regitur in ornatu ut
sit licitū: ē ut nō apponatur circa eum
nimia sollicitudo s̄m. n. Tho. vbi. s̄. n̄
m̄la sollicitudo circa ornatū ē si nō sit
de ordinatio ex pte finis reddit tñ eū
illicitū. Et s̄q̄ ista sollicitudo nimia
nō sit mortalis: nisi qñ pp̄ ipaz dimitt
teret necessaria ad salutē ad m̄nus tñ
est veniale peccatū. Possz et eē mor-
tale qñ ita inordinate fert̄ ad eā q̄ nō
curaret offendere deū vel primum.

24 **Sextū** quod requiritur in ornatu
ut sit licitū ē ut nō sit scandalosus p̄
rimo. Qñ s̄t iste ornat⁹ imputet mu-
lieri an aspicientibus: an sit occasio
data vel accepta. vide. s̄. s̄. vi.

25 **An** autē vxor teneat magis obedi-
re marito. p̄cipiēt sibi q̄ deferat gem-
mas: capillos mortuos z h̄mōi quam
episcopo p̄cipientī contrarium: vide
s̄. lex. s̄. iij. Finis.

Pactum pacta q̄ faciunt p̄ores vel
guardiani, cōuentuales religiosoz
m̄dicatū s̄ suoz cōuentū assēsu cū p̄-
lati v̄l p̄sonis eccliarū in illis locis vbi
h̄itant: obēt p̄petuo seruari. n̄ obstat
q̄ nō fuerit assēsus magistr̄ v̄l mini-
str̄i p̄uincialis: aut ḡn̄alis: aut q̄ sedes
apostolica quo ad fratres minores: au-
toritatem non p̄stiterit extra de pa-
ctis. qz ex eo. li. vi.

1 **Pactum** patris factū a filia dū nu-
ptui traderet zc. vide. s̄. dos. s̄. iij.

2 **Additio.** An au. em ille text. q̄
uis extra de pac. li. vi.
p̄cedat cūfuscūq̄ etatis fuerit illa fi-
lia. Se. ibi dicit q̄ ille tex. loq̄t̄ quan-
do erat pubes. qd̄ patet qz dicit q̄ nu-
ptui tradebat: quia impubes non tra-
ditur nuptui.

3 **Quid** si pactū istū factū eēt postq̄
tradita fuit nuptui an p̄cedat iste tex.
Solu. Jo. mo. z Arch. tenēt q̄ sic: cū
sit eadē ratio. Et ad istū tex. q̄ loq̄tur
quando traditur nuptui. respōdent q̄
ista narratū fuit pape. idē Se. q̄ addit
q̄ ista puella obligatur ū ex p̄tute in

ramētū solū. nec pacti solū. sed obligat
virtute pacti firmati iuramento.

Quero quare tex. dicit q̄ tale iura-
mentū oīo seruari debeat. Se. p̄ Jo.
de imol. dicit q̄ omnino debet seruari
nec potest petere absolutionē a iuramē-
to quod alias quandoq̄ petere p̄t. de
iureiur. c. i. z. c. debitorēs. Sed an istū
iuramētū obliget mulierem si nō fuit
certificata de p̄iudicio. So. dicit ar-
chi. q̄ Host. no. in sūma de fidelit. q̄
iura que dicit̄ quēlibet posse renūcia-
re iuri suo siue h̄is que pro se sunt in-
troducā. intelligenda sunt quando
quis fuit certioratus de p̄iudicio. ut
p̄z dī. xxvij. c. placuit. Dicit tñ arch.
q̄ isto casu nō putat hoc necessariū
cū tex. loquatur indistincte.

Quid si dos ē m̄nus q̄ legitima. S̄
an valeat talis renūciatio. So. Joā.
de imol. dicit q̄ sic qz alias nō h̄eret
dubitū: qz qñ dat̄ l̄tia. v̄z pactū ē sine
iuramēto. v̄l no. i. l. si qñ. C. s̄ in offi. te.

Quid si volus interuenit re ipsa. S̄
puta quia fuit maxima lesio. an valeat
tale pactū. Pe. de an. dicit q̄ tūc non
valet pactū. qz tex. simpliciter dicit nō
v̄i nec dolo. Sed dolo dū p̄r cōfide-
ratur. s̄. ex proposito z re ipsa. Luz er-
go hic simpliciter loquatur. v̄z s̄ v̄ro
q̄ intelligi. Sed Jo. de imol. tenet q̄
trū: quia si attendetur talis dolo i
casu p̄posito. eadē rōne nō posset etiā
cū iuramēto renūciare remedio. l. ij.
C. de rescin. ven. quod est cōtra ibi no-
tata. Sed pone q̄ filia renūciat here-
ditati mat̄erne cū iuramento mat̄re
existente viua z absente: an filia exclu-
datur ab illa: Et videtur q̄ nō a con-
trario huius decre. Secundo videtur
q̄ nō. per. l. fina. C. de pac. vbi hoc v̄l-
detur expresse. Nam tale pactum vide-
tur esse contra bonos mores ex quo
est supra hereditatem tertij viuentis
eo insc̄lo: Ideo non debet firmari iu-
ramento. ut in regula non est. Item
iste tex. loquitur cum sit pactum illi
cui iuratur: z de cuius hereditate agi-
tur z non de hereditate alterius tertij

Ultimo nota glo. in ver. nec redūdet
dicit scilicet principale. Secundario
enim ibi posset. detrimentum reptri fi
lys vel viro vel venientibus ab inte
stato. facit q̄ si ex forma statuti i actu
deberent vocari illi in quorum detri
mentum fit actus q̄ intelligatur de ill
quibus principaliter fit prejudicium.

Palla dicitur lineus pannus conse
cratus qui extenditur super altare:
Super quo extenditur corporale. Et
de palla aliquid dictum est. s̄. Conse
cratio. iij. in prin.

Pallium ut hic sumū est spāle oma
mentum archiepōrā. in quo plent
tudo pontificalis officij p̄fertur extra
eomissi. z dicit Panormi. i. c. antiqua
de p̄sull. q̄ est quoddā ornamentum
h̄ns multas cruces q̄ ponitur super
humeros p̄lati q̄ celebrat. d. c. nisi.
debet aut palliū peti a papa. j. tres me
ses a tēpore cōsecratōis: sine cōfirma
tōis: si aut fuerat consecratus. aliter si
accuset p̄t remoueri. di. 100. qm̄. z dz
peti cū instantia. di. 100. p̄sca. Itē re
cepto pallio z n̄ ante p̄t se archiep̄m
nominare. d. c. nisi nec ante p̄t p̄ciliū
quocare: cōficere crisma: dedicare ba
silicas: ordinare clericos: siue ep̄scopos
p̄secrare de elec. q̄ sicut. Itē archiep̄s
nō p̄t palliū suū alteri cōmodare: qz
palliū p̄sonam eius nō trāsit: vñ z dz
cū eo sepelliri extra. e. ad b. z. c. ex tua
rū. itē solus romanus p̄t̄lex semp z
vb̄iqz vñt pallio. Leteri aut. j. missarū
solētia in q̄libet ecclia sue p̄uincie: n̄
aut si egrediat eccliam: vt in p̄cessio
ne. extra. eo. c. i. Et hoc in diebus in q̄
bus cōceditur in suo p̄slegio: alr non
p̄t. Sz bene p̄t q̄nqz sine pallio cele
brare extra. eo. c. fi.

Papa est summus inter omnes Ipe
enim habet plenitudinē potesta
tis. alij vero partem sollicitudinis. ij.
q. vi. decreto.

¶ Quot sunt casus q̄ ad solū papā p̄ti
nent. & sunt multi d̄ qb̄ h̄s. lxi. s̄. le
gatus. v̄de ēt gl. singularē in. c. p̄po
suit. de cōces. p̄bē. q̄ attingit multos

casus: in qb̄ papa dispensat: z sibi pa
nā in voto dispensat ex cā. itē in iurā
to dū cā adfit Et est d̄ria inter dispēsa
tionē pape z ep̄i: qz ep̄s nō liberat ex
toto a voto: sed cōmutat in cām ma
gis acceptā. hoc intellige q̄ nulla cā
est in vouente. Si aut adesset cā com
mutādi i vouētē: tūc sufficeret q̄ p̄mu
taret i equale. vt notat idē Pa. i. c. i. de
voto. Sz papa p̄t ex toto liberare:
quēadmodū p̄t ip̄e deus. qz verisimil
le ē q̄ deus ex cā dederit potestātē su
am inter hoīes vicario suo: alr nō fuit
set bonus p̄familtas si dimississet gre
gē suū sine pastore: qui ex cā posset oī
bus cōsulare. vt dicit Inn. in. c. sup̄ his
de voto. vñ No. in. c. q̄to d̄ trāsla. p̄e.
dicit q̄ cū idē sit dei z vicarij sui cōfi
storū p̄t papa fere omnia facere que
deus p̄t clauē nō errāte. Nam ḡiātr
x̄ps dixit petro. Q̄cūqz ligaueris zc.
Et dicendo q̄cūqz: nihil excipit. idēz
dic in iuramēto. itē papa p̄t dispen
sare p̄ vniuersalē statū ecclie. vt i. c. n̄
dz de constan. Q̄d intelligit pa. q̄ nō
decolorat status ecclie: vt p̄ns qz b̄
est cā mutandi z dispensandi. Secus
aut vbi statū ecclie decoloraret. i. vbi n̄
subesset cā. z sic intellige. d. c. p̄posuit.
Itē papa dispēsat in sc̄do gradu consi
sanguinitatis vel affinitatis. In colla
teralibus in linea equali: vt cum duo
bus filijs fratrum. nō aut in linea ine
quali: vt puta q̄ patru⁹ possit ducē ne
p̄e i vxorē reperitū q̄ olī papa dispē
sant etā in linea inequali: Ut puta q̄
patruus possit ducere neptē in vxorēz
Et dicit Pan. in. c. per venerabilē. quī
si. sint le. q̄ talis dispēratio fieri nō po
test nisi ex maxima z ardua cā ab b̄ fa
ct̄ q̄ no. Jo. an. in. d. c. per venerabilē
vt dicit papam ex causa posse dispē
sare ēt in gradib⁹ diuina lege p̄hibitis
nec alicubi expresse reperit p̄hibiti q̄
papa ex cā nō possit dispensare i gradib⁹
diuina lege p̄hibitis. z vnā tm̄ fac
d̄riā inter istos gradus z alios huma
na lege p̄hibitos. dicit. n. q̄ i istis gra
dibus q̄ sunt humana lege p̄hibiti p̄t

dispensare circa matrimonium iam d. scd
 scd: ut valeat ut ex tdc. In illis vero
 qui sunt diutina lege prohibiti: non dis-
 pensat nisi ut valeat: ut exnunci: quasi
 non posset facere qd illi qui iam sunt
 nati contra legem diutina censeantur le-
 gitimi: ut ex tdc. z tenemeti sp b dcm
 fm pa. i. c. i. r. as. d. resti. spo.

2 **C**An autē papapossit dissoluere ma-
 trimonium scdū per vba de pñti. r.
 Pan. in. c. ex publico. de cōuer. cōiu.
 de mente Host. dicit qd in matrimo-
 nio non cōsumato p copulā carnales
 papa pōt dispensare. Sed circa cōsu-
 matū papa nō dispēsat inter fideles.
 Et circa nō cōsumatum. Hosti. dicit
 mirabile verbū. qd ex cōsensu vtrius-
 qd spōsi pōt papa ex pte absoluta dis-
 soluere illud mtrimoniū. nulla alia cā
 erite. Sz ex pte ordinata pōt ex cā
 dissoluere tale mtrimoniū. v. in. d. c. ex
 publico. Petrus tñ ibi recitat qd dū
 gdā pñceps peteret ab Inno. papa
 vt dissolueret mtrimoniū nō consuma-
 tū p eū ptractū. papa rñdit se nō posse.
 z pñcipe allegate gl i. d. c. ex publico.
 rñdit papa. Maledictus qz te docuit
 non tñ refert quare papa maledixerit
 docentem. sed forte ex eo qz sine maxi-
 ma cā non deberet hoc papa facere
 Et cum his dictis Hosti. transeunt
 sere cōter doc.

3 **C**An autē papa ex cā possit cōcedere
 qd matrimonium cōtrahatur ad tps du-
 raturum solū vsqz quo filius masculus
 habeatur ex matrimonio. Jo. an. i re-
 gula actus legitimi de reg. iur. li. vi. in
 mercu. refert se disputasse. hanc. q. nū
 gd papa possit dispensare cū vntico fi-
 lio regis rligioso. vt ptraheret mtrimo-
 niū ad tēpus scz donec sus. tperet filiū
 masculū z postea rediret ad mōaste-
 riū. z rñdet qd ipse papa de cuius potē-
 tia querit. qōnē soluat. Cōsulēdū tñ ē
 sibi qd abstineat. Sz si dispēsarz. mul-
 tis videt qd teneat dispensatio fm qd
 nō vetat papā ptra euangelia dispen-
 sare ex cā sed vetat euangelia destrue-
 re. z hoc maxie pcedit si ipse fili⁹ mō

glis pntaretur de contrahendo ad tē-
 pus qd in perpetuū. z hoc cāu suffice-
 ret. qd matrimonium posset esse perpe-
 tuū. hec Jo. an. idē videtur tenere. d.
 Jo. anto. in. c. ex litteris de spon. et dē-
 cit idem tenere Bal. z fulgo. l. 3 pa. in.
 d. c. ex publico. teneat qd nullo cāu pa-
 pa possit dissoluere matrimonium cō-
 sumatum inter fideles.

Sed posito sz nō cōcesso qd papa
 nō possit dispēlare vt rligiosus ptrahat
 ad tps querit an possit dispensare vt
 contrahat in perpetuū. r. Ric. in. l. ij.
 d. xxxvij. ar. ix. q. i. dicit qd cō votum
 qd ē de his que sunt superrogationis
 dispensabile est qz in qstibz tali voto
 pōt inuentri cā rōabilis dispensandi.
 s. profect⁹ maioris boni. vel vitatio ma-
 li sine per cōparationē ad rempublicā
 sine per cōparatōez ad vntētē. Reforma-
 tio enim pacis inter regna. magis bo-
 num est cōmunitati. qd cōtinentia vni-
 us persone. In tali etiam casu si per-
 sona que cōtinentiā vouerat nubat p
 obedientiam pape. sua obedientia ma-
 gis est meritoria sibi qd cōtinentia qd
 tū ad premium substantiale. Vitatio
 enim communis mali. z vitatio discor-
 die inter regna que sunt in pace. z vi-
 tatio pabilis transgressionis voti si
 pabilis sit vehemēs possūt eē rōa-
 bilis causa dispensandi in quocūqz su-
 pererogationis voto. Alr enim nō video.
 quin obligatio p caritate facia qñqz
 z caritatē militaret. z si dicas qd nō
 est per se. sed p accidēs. scilicet propter
 infirmitate psonē. hoc nō obstat. Re-
 cta enim rō dictare videtur aliqū esse
 loco dei in ecclia. qui periculis cōita-
 tū z personaz pensatis infirmitatibus
 vtilitatibus z dānis. possit rōabilr ob-
 usare. nec ob. illud eccliaistici. Dis pō-
 deratio nō est digna anime cōtinentis
 qz fm glo. ibi illa pōderatio de qd ibi
 logi scriptura ē opes mūdi. z sapiētie
 sclaris. z pōtinetē aiaz. itelligitāia xps
 dponfata i spūali scientia z hanc opi.
 tenēt canoniste cōter: vt refert pan. in
 c. cū ad monasteriū. d. sta. mona. z ibi

Inn. inter ceteros concludit q̄ ex ma-
gna cā papa p̄t disp̄sare q̄ votū re-
ligiōis. exēplū. si rex infidel̄ vellz p̄uert̄
ad fidē cū toto suo regno. si posset du-
cere monialē filiā forte alicui⁹ regis in
vxoze. nā credēdū ē hoc esse deo car-
nis q̄ cōtinētiaz vntus mulieris. item
q̄ religio sumpsit substantiā suā ex au-
toritate romani p̄dicis. Ille ergo
q̄ cōcessit. poterit disp̄sare. nec ob .d.
c. cū ad monasteriū in fi. vbi d̄ q̄ ab-
dicatio pprietatis z castitas adeo sunt
annexa regule monachali: vt nec q̄ il-
la sumus p̄t̄ifex valeat licentiā dare.
R. Inn. q̄ s̄bū. Inia. itelligit q̄ si h̄ sac̄
sine. cā. i. sola volūtas z dīc̄ pa. h̄ dem̄
ē notādū p̄ intellectu hui⁹ s̄bi Inia. vt
nō referat ad arbitriū boni viri. z licz
doc. cōt̄er trāseāt cū hoc dicto. Tam̄
Bart. apperte z oppositū in .l. alio. ff.
d̄ alt. le. z in extrauagāt. ad rep̄mēda
vbi dicit. q̄ cū s̄bū Inia. veniat a ver-
bo lz: debet̄ intelligi. nō de nuda volū-
tate. sed rōne regulata. z ad istū text.
tenēdo op̄intonē. Inn. p̄t̄ r̄ideri: q̄
ex facti cā nō d̄z dare Iniaz. itē loquit̄
q̄ simplr vult dare Iniaz: nō cōmutā-
do. i. aliud bonū deo accepti⁹. z h̄ re-
sponso pl⁹ plz pan. sed Rī. vbi. s̄. dat
aliā responsonē. q̄ q̄s̄us s̄m̄us pon-
t̄ifex nō possit facere q̄ sit mōach⁹ abs-
q̄ renūciatōe p̄petat: q̄ hoc ēt face-
re s̄dictoria simul. tñ p̄t̄ de mōachō
facere si mōachū si cā rōabil̄ affuerit
z p̄ solutiur alia q̄. nūqd̄ papa pos-
sit disp̄sare q̄ mōachus habeat pp̄uz
z fm̄ Rī. papa nō p̄t̄ facere q̄ sit mo-
nachus z habeat propriū. Sed facien-
do p̄io nō monachū: puta clicū secu-
larez: aut totalr̄ etiū secularē. z sic mu-
tando rei naturā. sic p̄t̄. Aliter si fm̄
etiū: lz forte canoniste tenerēt q̄ ēt non
mutata rei natura papa posset facere
q̄ q̄s̄ esset monachus: vel religiosus
z haberet pp̄riū. nec hoc videret impli-
care s̄dictionē fm̄ eos. z vide Joān.
sn. in. merc. in regula. semel deo dica-
tū. de reg. iur. in. vi. z p̄ opt. canonista
tū vide arch. lz. c. soles. xxxij. q. ij. vbi

dicit q̄ monachus h̄eat pp̄riū nō ē s̄
substantiā monachatus s̄ ē d̄ p̄stōne
ecclie. nā monachus nihil aliud est q̄
solitarius z tristis: xvi. q. i. placuit. qui
quid̄ ḡ vltra addictū ē: z de iure posi-
tuo est. idē Do. z Inno. in. d. c. cū ad
monasteriū. z Lau. z sic h̄es q̄ p̄pte-
rea p̄t̄ disp̄sare q̄ monachus ext-
stens monachus habeat pp̄riū. itē p̄t̄
disp̄sare q̄ religiosus vl̄ presbyter se-
cularis possit q̄here infimoniū. z ex
his h̄es q̄ papa p̄t̄ disp̄sare s̄ vlem̄
statū ecclie. Si tñ decoloraret status
ecclie. ecclia v̄tis posset resistere. tamen
ea nō resistente teneret actus. z d̄r̄ sta-
tus ecclie decolorari quādo fieret sine
cā rōabil̄. de hac mā vide singularia.
s̄. cōfirmatio facti. s̄. viij.

CAn autē papa possit disp̄sare vt s̄
q̄ possit h̄ere plures vxores. Quidaz
dicūt q̄ ficti q̄s̄ genus fidelitū ēēt redu-
ctū ad paucissimos viros. s̄ s̄ h̄ ē r̄.
exp̄sse i. iij. dist. xxxij. ar. i. q. i. z. ij. vbi
p̄cludit q̄ ad solū cōditōe legis nāe p̄-
tinet circa hoc disp̄sare. z sic sol⁹ de⁹
in s̄ p̄cepto disp̄sare p̄t̄. Et addit
q̄ nūq̄ patriarche vel alij habuerunt
plures vxores nisi ex reuelatōe diuina
nec ē verisimile q̄ nūc gen⁹ humanū
redigat ad tā paucissimos viros: sicut
ipe abraā: z tñ potuit h̄ere plures vxo-
res sine dispensatione diuina.

CAn autē papa possit disp̄sare: vt fi-
delis q̄hat infimoniū cū infideli. do.
Jo. anto. in. c. fi. de cōdi. ap. dicit Bas-
parē tenuisse q̄ sic ex magna cā puta
q̄ vna regia: vel alia fidelis z apta ad
p̄uertendū vtz ad fidē accipet turchū
vel hm̄oi. z assignat rōnē: q̄ hec p̄hi-
bitio ē de iure posituo. car. at dīc̄ q̄ n̄
credit papā posse disp̄sare. z istā p̄hi-
bitōz h̄ere originē a iure diuino. dū i te-
stamento veteri p̄hibeāt h̄ere vxores alie
nigēas. s̄ tñ p̄ opt. Bas. sac̄ q̄ Raab
q̄ erat d̄ genere cananeoz fuit cūiucta
Salamōi p̄ncipi trib⁹ Juda. i infimo-
niū p̄ Josue. e papa nō videt̄ ēē mino-
ris auctoritatis q̄ tunc erat Josue.

CUtrū papa possit tollere leges ciu- 7

les. *R. fm Jo. an. vbi n̄ h̄z iurisdicōes
papalem. n̄ pōt tollere legē quo ad for
ciule. nisi in his in qb̄ foritur pericu
lū aie. cū p̄ates disticte sint. lxxvii. dīc
cū ad verū. in illis aut̄ in qb̄ aie per
cutū vertit. quo ad vtrūq; for̄ tollit le
gē. ex de iudi. nouit z v̄ prescri. c. fi. z
de secūdis nup. c. pe. z vlti. z v̄ foro cō
pe. c. fi. ltb. vi. z de iure iur. c. ij. ltb. vj. z v̄
excep. c. ij. ltb. vj. z de sen. ex. decernim⁹
li. vi. Nā in his leges sacros canones
imitari nō dedignant. ex de iudi. clici.
z i auc. vt de. apd̄ pro. ep̄os col. vi.*

S *Utz papa possit absoluere aliquē
ab obligatōe q̄ tenet hōi. R. fz Inno.
p̄ hoc facere de plenitudine p̄atis. ar.
ix. q. ij. p̄ p̄ncipalē. C. v̄ qua. prescri. l.
bene a zenone. C. v̄ p̄ci. i. pera. of. l. quo
tiens. Idē. Host. z Ber. l̄ intellige ex
cā. Nā papa n̄ ē dñs mūdi. quo ad p̄
p̄ietatē s̄ solū quo ad iurisdictionem
z p̄ectionē. vt tenet gl. z cōtter doc. i
prohemio digestoz. Immo plus ibi
Bar. dicit q̄ imperator ibi ē legē cō
dēdo: nō pōt auferre dñituz rei mee si
ne cā. z sic intellige. l. v̄ ditor. s̄. si con
stat. ff. cōtia. pre. q. s̄. ē singula. is q̄m̄z
ad hāc mān̄ fz bar. magis q̄ alta lex
q̄ sit in mūdo. z si i perator hoc facere
non pōt multomin⁹ ciuitas. vniuersi
tas: vel aliquod collegiū h̄ facere pōt
l. q̄ alqd̄ minuat v̄ p̄mōto sine cā:
Et sic cōclude q̄ ciuitas sine cā nō p̄t
auferre dñituz rei mee. Ex magna tñ
cā papa possit exigere a secularib⁹ s̄
fidiū tēporale. v̄puta si ecclia v̄ xp̄ia
nitas inuaderet ab infidelib⁹: v̄ h̄ere
tictis: vel h̄mōi: z aliter nō haberet pa
pa v̄n̄ possit h̄ere subsidiū. tūc. n. esset
causa rationabilis collectandi secular
res z ipsi tenerent obedire.*

9 *Can aut̄ p̄nceps obliget ex suo p̄ctu
R. Bal. in vlt. seu. i. rubrica v̄ nā feudū
s̄ q̄ sic. v̄n̄ dicit q̄ si p̄nceps iuestitit
aliquē de baronia vel castro q̄ si pōt
eū priuare sine culpa: nec successores i
i perlo vel regno. vt extra v̄ iudi. nouit
Nec ob. q̄ h̄z plenitudinē p̄atis: quia
deus subiecit ei leges: sed nō cōtractus*

ex quibus obligatus est.

C *An aut̄ ad solū papā p̄tineat desti
nata ad v̄nū vsū p̄iū quertere in aliuz
vsuz. R. zab. in de. q. p̄tingit. v̄ reli. do.
dicit q̄ sic. q̄ nō pōt ēē legatus v̄ late
re. z hoc intelligit zab. q̄n̄ p̄nt̄ quertit
ad vsū destinatū. Si aut̄ legata h̄ōi
si possent quertit ad vsū destinatū. tūc
b̄n̄ ad aliū vsū quertit p̄nt̄ ēē p̄ inie
riorein. de hac mā vide. singularia. s̄.
legatus. s̄. vi. z se.*

C *Querit ēē zab. ltb. p̄ōe testator lega
uit fieri hospitale p̄ executores i sūdo
suo z ad vsū paup̄ū dotari. z q̄ rector
ponēt z remonētur p̄ quēdā p̄latū. exe
cutores s̄t volūt̄ aucte diocefanū facere
mōasteriū religiosoz: an possint maxi
me p̄dicēte illo p̄lato. Jo. an. cōsuluit
q̄ sic cū quibsdā alijs vt refert lap⁹ mo
uetur q̄z magis z magis facit facit alt̄
s̄ idē. Pl̄at̄ ē eccliaz religiosoz facere
q̄s hospitale. Facit v̄oto. c. scripture. z
regla. pl̄ ltb. vi. v̄ re. iur. i. p̄nt̄ v̄ q̄ vo
lūtas v̄sūcti p̄ lege h̄uāda ē v̄ testa. tua.
Sic z forma mādati. nec pl̄ s̄ cāu p̄t
net min⁹. v̄ prebē. cui si. i. vi. z i hoc v̄
residere lap⁹. q̄ pl̄ zab. ad argumētū
q̄n̄ d̄ q̄ ille q̄ facit plus z magis zc.
Dic illud p̄cedere: q̄n̄ min⁹ p̄tinet sub
matorz z sic loq̄. c. scripture. ala secus
vt i. q. n̄ra. nā min⁹ n̄ p̄tinet s̄ matorz
Itē nō ē v̄z simplr q̄ facere eccliam
religiosoz sit pl̄ q̄s facere hospitale.
s̄z poti⁹ hec s̄t diuersa opa pietatis: q̄
se h̄nt fm̄ excedentia z excessa.*

P *Arifrena est q̄cqd̄ mulier h̄z p̄e
ter dotē. z d̄ a para q̄ ē iuxta. z
frena q̄ est dos q̄si iuxta dotē l̄ in q̄
busdā regionib⁹ talia nō habeant lo
cū vbi h̄z p̄suetudinē vir oia imobilia
mulieris recipit dotem z oia mobilia
sunt cōmunia. habet aut̄ para frena p̄
utlegium ad initar dotis.*

C *An aut̄ bona mariti sint tacite ob
ligata pro huiusmodi para frenalibus
vide. s̄. Bos. xxxij. Addit tñ Host. q̄
si para frenalibus inferantur in domū vi
ri eo sciente: quertit marit⁹ v̄positū vel
mādatū nisi dñituz trāstatū fuerit i ma*

ritū qđ nō p̄sumit: nisi expresse appo-
reat: s̄m eūdē. No. qz tūc agitur qđ dīto
ne certi v̄l sine eā v̄l ob eāz. z ista noīa
ipoxant qz qđ hz tus petēdt actōne p̄
sonal. i. ture qđ respicit obligatōne p̄
sone: z nō rel. de parasrenalib⁹ nō d̄z
se martus itromittere muliere iusta:
q̄nto bonū videretur: vt sicut mulier
sepsam viro cōmittit: sic et committe-
ret res suas

Parentes. Utrū filij teneātur alere
parentes & filij locupletes tenētur
nutrire parētes egenos. Sicut z econ-
uerso. z noīe parētū z filioz z liberoz
intellige oēs ascēdētes z descēdētes.
vt i auc. vt liceat ma. z aute. §. illud q̄
qz coll. viij. Lessat tū hec obligatio s̄m
Dof. si p̄nt illi iustētari v̄l bōijs pprijs
vel de suo artificio. intellige qđ si sunt
tales respectu dignitatis: aut notabili-
tatis qz eos decederet laboraret. Et in-
tellige nisi filij vel parētes p̄mississet ta-
le crīm qz merito exheredari v̄berent
Et ei⁹ cās vide. s̄. hereditas. §. ij. z. iij.
Itē socer tenētur alē nurū suā. S̄m z
frater fratrem v̄l sororē. Itē tutor pupillū
s̄m alere matrē pupillū: vel sororē egē-
tē s̄m Bart. in. l. sigs a liberto. ff. de lit.
agno. De hac materia vide. s̄. Alimē-
ta. Et quid contineatur appellatione
alimentoꝝ vide ibi. §. viij.

Parricida proprie dicitur qz parentem
occidit qđ parricida. s̄. tū lex que
punit parricidas locū hz in oibus ascē-
dētibus z descēdētibus in infinitis.
Itē locū hz in vxore: viro: nuru: genero:
vitrico: socero: patruo: amiculo: ami-
ta: consobrina. patruole: patrono: no-
uerca: sponsa: patre z matre sponsi z
sponse. z s̄m intelligas si femina pre-
dictas psonas p̄iunctas occiderit vel
ab eis occidatur. Itē qz emitt. venenum
v̄l hoc fieret. ff. eo. l. i. ij. z. iij. Similit̄
oēs eōscij tenentur. ff. e. l. vtrum.

Que ē pena p̄ctide. & s̄m leges est:
vt p̄io h̄gis cedat. deinde sacco corij
psur⁹ eū cane z gallo gallinaceo: v̄l spe-
ra: z simla i mari iacet vel in amne p̄-
rimū: vt oīum elemētōz vsu careat: z

eclā sup̄stitt: z terra mortuo auferatur
z si mare vel amnis si sit p̄xim⁹ bestijs
subijctur. C. eo. l. i. ff. eo. l. pennl.

Patriarcha z p̄mas sunt diuersa
noīa: s̄. cōiter idē sunt i re. lxxxix.
di. puincie. Prop̄le tū dicitur patr̄
arche q̄tuor p̄ncipales. s̄. cōstantinopo-
litanus. alexandrin⁹: antiochenus z hie-
rosolomitanus. z s̄m ordinē hic posi-
tū. ē et eoz maioritas. extra d̄ p̄ul. antē
qua. alij h̄o p̄pe dicit p̄mates: vt agle-
gēsis: gradensis: cātuarlēsis. z h̄mōi.
Que sunt p̄uilegia q̄tuor p̄ncipalīū
patriarchaz. & q̄tuor sūt. Prim⁹ ē qz
postq̄ receperūt palliū a sede ap̄lica:
p̄ferūt palliū metropolitanoz sūt s̄-
eis. Sec⁹ ē qz recipiūt s̄olitas z obe-
diētē turamētū p̄ se z romana ecclia.
Tertū: qz faciūt añ se d̄ferri v̄biqz cru-
cē. nisi papa sibi fuerit: vel ei⁹ legatus
vtens insignijs papalib⁹. i. ap̄lice lega-
tionis. vt in. d. c. antiq̄ z nisi i vrbe ro-
ma. Quartum. qz appellatur ad eos
omissijs medijs. hec oīa h̄ntur in. d. c.
antiq̄ in tex. S̄. glo. ibi t̄z qz ad p̄f̄ar-
chas v̄l q̄b⁹ s̄m si possit appellari i p̄uincijs
sibi s̄bictis. omissio medio. z idē v̄-
epo si p̄t appellari ad p̄f̄archā: sed p̄-
mo ad archiep̄s. S̄. Jnn. z ho. z ml-
ti alij tenēt p̄iū. z idē Spe. z dic̄ pan-
qz hec opt. Jnn. ē magis cōs. lz bo-
an. dicat aliā eē magis cōz. z multus
facti. d. c. antiq̄. nā hec dat̄ eis in p̄uile-
giū. S̄. si nō possēt appellari omissio
medijs: nullū eēt p̄uilegiū: qz de iure
eōi appellatur ab archiep̄s ad patri-
archas. v̄l. q. iij. c. si inter.

Sz q̄ ē iurisdicō ip̄si patriarche:
siue p̄matis in subditos suorū suffra-
ganeozū & s̄m Ray. habēt iurisdicō-
nē in octo casib⁹. Prim⁹ ē: cū appella-
tur ad eos. d. c. puincie. z h̄telligit pac-
v̄ archiep̄s existētib⁹ i p̄uincijs depu-
tatis ip̄i patriarche. nā q̄libz patriar-
cha hz p̄les puincias. de alijs s̄t archi-
ep̄s nō hz se intromittere. z suorū ar-
chiep̄oz patriarche sūt ordinari: sicut
archiep̄s ep̄ozū. Sec⁹: cū vacat ec-
clia metropolitana z postulat p̄mas:

ut disponat de reb⁹ ad metropolitanam
 p^{ri}ncipalib⁹. s. custodiēdis. ex de off. or.
 p^{ri}ncipalib⁹. ix. Tertius: ex consuetudine
 vel privilegio. ix. q. ij. cōqstus. Quar-
 tus: si sup^{er} duo negotio dubitat. nec
 p^{ri}ncipalib⁹. p^{ri}ncipalib⁹ p^{ri}ncipalib⁹. tūc enī
 metropolitan⁹ d^z p^{ri}matē p^{ri}ncipalib⁹. xvij.
 d^z. de cōcilijs. Quintus. cū metropoli-
 tan⁹ negligēs v^l remissus p^{ot} supple-
 re defectū ei⁹. ix. q. ij. cū simus. Sext⁹
 q^usi alig⁹ p^{er}querit d^z archiepo: p^{ri}mas
 est iudex: xl. q. l. si clic⁹. Septim⁹ si s^{ub}-
 ditus metropolitan⁹ p^{er}querat p^{ri}matē
 q^u intuste ip^s excōicauit. z p^{ri}mas rel-
 mittat eū ad metropolitanū vt absol-
 uat: z ille nō possit absolūtes obtine-
 re poterit absolūere patriarcha. ita q^u
 precipiat ei q^u metropolitanō satisfaci-
 at. aliter reducet ip^s eū in eadē s^uam
 nisi cōstitit eū intuste fuisse excōica-
 tū vt in. c. ad reprimēdā. d. of. or. Octa-
 uus ē q^u si archieps vel ep^s fecit man-
 datū illicitū vel intustū: z subditus ap-
 pellauit ad papā: p^{ot} patriarcha decla-
 rare q^u subditus legitime appellauit.
 ar. extra de appel. sollicitudinem.

3 No. tñ fm pan. in. d. c. antiq⁹ q^u que-
 dā sunt insignia dignitatis: denotāta
 superioritatē seu p^{ri}matē in loco. z ista
 insignia nō p^{ot} q^u v^l extra territori-
 um suum. Ita p^{ot} intelligi. d. c. antiq⁹
 vt p^{er} et in. c. l. vt li. pen. vbi nō p^{ot} ar-
 chieps v^l illis insignis extra p^{ri}ncipalib⁹
 suā: q^u hoc v^l tendere in p^{re}iudiciū
 alioz ne in eodē loco v^l deat p^{ri}ncipalib⁹
 flat. Ex quo inferē q^u patriarcha: ar-
 chieps vel ep^s nō p^{ot} solēnter b^{en}edi-
 cere populū extra suam diocesim v^l p^{ri}-
 ncipalib⁹ q^u per talē benedictionē dimittit
 tūc peccata vent. l. a: que dimitti s^u
 p^{ot} nisi p^{er} superiorē. de pe. z re. q^u aut
 Quedā sūt insignia denotantia digni-
 tatem in p^{ri}ncipalib⁹. insignia: vel p^{re}cedem
 z istis insignijs p^{ot} q^u v^l extra p^{ri}ncipalib⁹
 suā z iurisdicōz suā. vt portare anulū
 v^l celebrare i p^{ri}ncipalib⁹ z filia. z idē
 forte posset dici d^z cauda q^u portare fa-
 ciat ep^s: cū nō denotet superioritatem
 in loco. Sed quandā grauitatem z

Patronus sine inspatronatus ius
 patronatus fm. Nost. est p^{ri}ncipalib⁹ p^{ri}-
 sentandi instituti. ad b^{en}eficiū. ecclesiā
 cū simplex tñ z vacat s^z ray. qof. Inn.
 z Ber. Et puenit vt Boff. dicit d^z eccle-
 siā d^z d^z: d^z d^z: aut soli collatōe. xvi.
 q. vij. filijs. z. c. q^u q^uz. vnde s^z. patro-
 nū faciūt dol. edificatō sūdis. z inspa-
 tronatus fm diuersas reglōes diuersi
 mode noiat. Nūq^u d^z aduocatō extra
 eo. q^u clici. q^uq^u vicedominat⁹ vel cu-
 stodia: sine guarda. extra eo. p^{re}terea. z
 c. q^u q^uz d^z ius frequentationis z
 vel processiois. xvi. q. vij. p^{re}sentis
 hec enim oia p^{er} eodem supponunt.
Quod ius cōpetit patrono eccle-
 siā. q^udruplex ius cōpetit ei. vij. s^z. p^{ri}ncipalib⁹
 no obethonor: on⁹: emolūm⁹. p^{re}sen-
 tet: p^{re}sentis defendat. alaf egenus. p^{ri}-
 ncipalib⁹ ergo est q^u h^z p^{ri}ncipalib⁹ insituēdus
 ad p^{re}bendas: sine eccleas nō collegia-
 tas. extra eo. sere p^{er} totum. In collegia-
 tis s^z: nō electioni fiendes: s^z iam facte
 postulatur assensus p^{ri}ncipalib⁹. extra eo. no-
 bis. secundū est q^u q^usi p^{ri}ncipalib⁹ z p^{ri}-
 mus in p^{re}ssione incedit. d. c. p^{re}sentis
 tis. z. c. frigidius. xvi. q. vij. Tertū ē
 q^u defensor p^{ri}ncipalib⁹ est ecclesie. Et
 tō tenetur eam defendere ab oibus op-
 pressionib⁹. xvi. q. vij. filijs. Quartum
 est q^u si vergat ad inopiā: lendas ē de
 bonis eccle. d. c. filijs. Itē in ipsa fun-
 datione p^{ot} patronus laicus de con-
 sensu ep^s certū censum retinere extra
 eo p^{re}terea. el. ij. Secus at si post fun-
 dationē vellet exigere aliq^u seruitium
 v^l aliud grauiatē inferre: q^u nō p^{ot}
 vt ibi dicit Pa. nisi fuerit reseruatū
 p^{er} ep^s ipe fundatōis eccle: vel alias
 sit iure cautū. z dicit per illū ter. alias
 p^{ot} s^uluisse: q^u popul⁹ h^z inspatronat⁹: n^o
 poterat exigere a p^{ri}ncipalib⁹ certos cere-
 os in recognitiōe iurispatronat⁹ ex q^u
 illud si fuit reseruatū ipe fundatōis nec
 p^{ot} ipe p^{ri}ncipalib⁹ s^u seruare sibi p^{ri}ncipalib⁹ au-
 ctoritate aliq^u s^u iurū: vel alio t^{em}pale in
 eccle. sed hoc d^z facere ep^s ad petitiō-
 nē patroni. z inferit ex illo ter. q^u si pa-
 tronus in testō mandauit eccleas con-

firmi & reservauit aliquā pensionē. Annu-
 tum filijs soluendā q̄ nisi ep̄s illō refer-
 uet patrono p̄ statutū. nō poterūt filij
 illā pensionē exigere. Insuper tertio. q̄
 p̄sonus nō pōt donare in patronatus
 sine cōsensu ep̄i. Et intellige cum vult
 donare laico vel clero rōne p̄monij.
 Secus si vult donare ecclie. vt extra
 eo. c. illud. vltra ē censū p̄statutū a p̄n-
 cipio. p̄ ep̄m nihil aliud d̄z exigē. imo
 sentunt doc. q̄ si ep̄s statuisse p̄ono
 pensionem q̄ erat imoderata respectu
 alioꝝ reddituū ecclie: vel ex post facto
 inceptū multū grauare q̄ poterit redu-
 ct ad debitā moderatōem. S; q̄si ē lo-
 cus religiosus: vt si aliqui monachi in
 p̄p̄io solo & p̄p̄ijs exp̄sis ecclia edifi-
 cauerunt: h̄nt i ea oīa t̄p̄alia b̄da: sic
 ep̄s oīa sp̄ualia extra d̄ p̄tuit. cū & plā-
 tare. S; in ecclijs. & de capel. mo. c. i. et
 h̄nt nihilomin⁹ ius p̄ntādī extra d̄ sup̄.
 ne. prela. sicut no. tū p̄z pa. in. c. qm̄ ex
 tra eo. q̄ p̄onus p̄sequi in patronat⁹ ex
 grā & quadā p̄missiōe & tollerāntia ec-
 clie. Nā de iure cōt̄ ex sola sūdatōe nō
 possit p̄onus acquirere in patronatus:
 cū illud sit annexū iuri sp̄uali. vt in .c.
 quāto. de iudic. & p̄ hoc inferē q̄ papa
 possit p̄uidere de ecclia p̄onata laico-
 rum sine presentatione patronoꝝ. licz
 secus sit in alijs prelatis citra papam
 vt not. in. c. cū d̄lectus eo. ii.

2 **C** S; itra q̄d ips̄ v; p̄on⁹ p̄ntare
 R. si ē p̄on⁹ late: t̄m̄ infra q̄tuor mē-
 ses. Si ē ecclia vel in d̄asteriū t̄m̄. j. sex
 mēses: et si in patronat⁹ habuit ex col-
 latione laici extra eo. si laicus. lib. vi.
 Alr ep̄s ordiabit d̄ ecclia ar. extra eo.
 d. e. qm̄. & c. cum pp̄ eo. ut.

3 **Q**uid autē si ecclia & p̄on⁹ laicus
 simul habēt p̄sentare: nūqd̄ hēbūt sex
 menses vel quattuor t̄m̄: vel alter sex.
 & alter q̄tuor gl. in. d. e. si laicus dicit q̄
 hēbūt sex menses. Ita q̄ rōne cōtonis
 p̄uilegiū ecclie trāseat ad laicū. no. et
 pa. in. d. e. qm̄ q̄ duo sūt casus in q̄b⁹
 ep̄s instituit rectore sine p̄ntatōe p̄o-
 ni. Primo. qm̄ sine scādalo p̄onum
 p̄ntat⁹ institui n̄ p̄t. Secūs qm̄ p̄t̄to su-

per p̄onatu si d̄cidit. j. t̄ps p̄onis ad
 p̄ntādū p̄fixū & ex hoc vltio hēs casus
 in q̄ nō valēt agere currit t̄ps. & hęc
 adducūt ad. q. p̄oe q̄ iter electoꝝ cō-
 tēdit d̄ p̄tate eligēdi & nō d̄cidit q̄d. j.
 t̄ps p̄fixū ad eligēdū. q̄rī nūqd̄ p̄tās
 libere ordinādī eccliaz deuoluit ad su-
 periore. hosti. & Jo. an. tenēt q̄ nō qz
 n̄ est q̄d̄ ip̄t̄et h̄ntib⁹ ius eligēdi. cū p̄
 eos n̄ deficiat qn̄ eligant sed p̄ litē sibi
 morā. vñ cū p̄rū n̄ sit statutū nisi in
 p̄ntatōe n̄ debem⁹ hoc ius extendere
 ad cōtentionē sup̄ electōe & p̄ h̄ vidēt
 tex. in. c. ij. de in. inte. resti. vbi lōgo t̄pe
 fuit certatū sup̄ iure eligēdi. nec p̄tās
 fuit ad superiore deuoluta. Itē pigu-
 ius h̄nt electoꝝ q̄ p̄ntatoꝝ. uē tra-
 ctat de modico p̄iudicio p̄onoz: si p̄
 dēte lite alr̄ instituat p̄ ep̄m. S; elec-
 toꝝ fieret magnū p̄iudiciū: cū forte
 haberēt superioꝝ quē nō vellēt vel nō
 expediret. Ad iro ergo aliud statuit
 cū cōtenditur de iure p̄ntādī. & aliud
 cum de iure eligēdi.

Nūqd̄ autē semestre q̄d datur superiōri. 4
 cū facta ē deuolutō ad eū i b̄nificio cō-
 ferēdo. hēat locū in habēte istituere p̄-
 sentatū p̄ p̄onū. R. do. de rota vt inferit
 pa. in. c. nulla d̄ p̄ces. p̄bē. tenēt q̄ n̄. d̄
 cū. n. q̄ ille tex. loq̄t i eo. q̄ h̄z cōferres
 Nō autē extrēdit ad h̄ntē istituere. & re-
 spectu institutōis h̄de nō replt̄ t̄ps a
 iure limitatū. Remediū est ergo vt re-
 curratur ad superiore q̄ p̄figat termi-
 nū debēt instituere. & si nō instituet itra
 t̄ps ip̄e supplebit. & pōt ēt rō. Nā d̄bēs
 instituē n̄ h̄z t̄ps ita p̄litū. sicut is qui
 h̄z p̄ferrexi institutio fiat de p̄sona p̄-
 sentata cū superioꝝ nō habeat nisi illū
 examinare. alr̄ sequeret q̄ b̄nficiū lō-
 go t̄pe possit vacare: cū p̄on⁹ ecclia
 cus hēat sex menses ad p̄ntādū d̄ c. si
 laicus. Si superioꝝ hēret alios sex men-
 ses ad instituēdū: vacaret b̄nficiū p̄. an-
 nū ante q̄ deuolueretur ad p̄ximū superi-
 ore. & idē p̄to dicitū i eo q̄ h̄z firmo-
 re electoꝝ: vt t̄ps sibi p̄figat p̄ superioꝝ
 si electus differitur. j. t̄ps debitum con-
 mart. hic. pan.

5 **C** nūqd at p̄ono ignorāti currat t̄ps
pa. i. c. cū pp. extra eo refert q̄sdā tene
re p̄ illū tex. q̄ sic. Nā litigās ipeditur
p̄ntare. vt i. c. ex lris. extra. e. z. d. c. y. d
in ite. resti. z tñ sibi t̄ps currit. facti qz
hoc t̄ps vt p̄fixū p̄ono potius i fauo
rez ecclie q̄ i sui odliū: ergo t̄ps currit
ignorāti p̄ hoc tex. ista gl. notabilī i
c. stantū. de p̄bē. li. vi. Itēz qz agit de
modico p̄iudicio p̄oni. cū i ceteris re
cognoſcat in p̄onū p̄ iſtitutū ab ep̄o.
vt i. d. c. cū pp. s. pa. dicit sp̄ se tenuiſſe
p̄ntū. z ita poſtmodū repit tenere ſed.
de ſe. z Jo. an. in. c. ij. de ſup. ne prela.
Nam regulariter t̄ps p̄ntū ad eligen
dū vt p̄ferēdū nō currit ignorāti. vt i
c. qz diuerſitate de cōcel. p̄ben. Nec. eſt
vez qz t̄ps ſit ſtatutū nō i odliū p̄oni.
Sed in fauore ecclie. Nam ſi hoc eēt
vez nō eēt diuerſitas inter p̄onuz lai
cum. z clericum in tempore presenta
tionis. quo tñ eſt falſum.

6 **C** Quid ſi p̄onus p̄nter p̄rio vnū: z
poſtea aliū. R. qz ſi p̄on⁹ e laic⁹ iudi
cio ep̄i. relinq̄t quē velit acceptare. vt
extra eo. cū at. z dicit ibi pa. qz p̄o
nus laic⁹ poſſit variare cū p̄ntat ſz ac
cumulatiue: ſi tñ p̄t ex toto recedere
a p̄ori h̄ p̄ba. ar. d. c. cū at. nā ſi poſ
ſet recedere ex toto a p̄ori nō daret ſa
cultas ep̄o iſtituēdū quē vellet cui⁹ p̄
riū ibi cauetur. z ſō inter plures p̄nta
tos a p̄ono laico: ep̄o dz ellgere ido
neorē. Si ſo e collegiū vel eccliaſtica
p̄ſona variare nō p̄t. ſz p̄mus e p̄feren
dus. Et addit Pa. de mēte Inn. qz p̄n
tatio ip̄ſua h̄z vim electionis: qz ſicut
electores variare nequeunt. vt in. c. pu
blicato. de elec: ita nec p̄ntantes. z in
tellige de patrono eccliaſtico cui cōpe
tit p̄ntatio iure ecclie. Sec⁹ ſi iure p̄ſi
monij: qz tñc idē eſt p̄ oia in eo: qd in
laico. Et vt de bo. gl. i. cle. ij. eo. ti.

7 **C** Sed pone qz ſint duo patroni vn⁹
cleric⁹ z alter laicus qz primo p̄ntaue
rūt vnū deinde variando laicus p̄nta
uit aliū nungd hēat locū diſpoſitio. d.
c. cū aut vt ſic ep̄o poſſit ḡtificate pa.
in. d. cū at dicit qz ſi. qz prim⁹ e poſtor

cū fuerit p̄ntatus ab vtroqz: ſecundus
ſo tñ a p̄ono laico. Itē ſz patronus
poſſit variare i p̄iudiciū p̄ntati: non
tñ in p̄iudiciū cōp̄oni

C Quid at ſi ſecdo p̄ntatus e idoneo: S
prio vt ecōtra: nungd ep̄s hēbit optio
nez. Jo. an. vt ſentire qz ſic. S. pa. i. d.
c. cū at. ſz oppoſitū p̄ c. ſic ſi ſorte. l. ty.
di. vbi d̄r: qz vbi vota ſunt paria: p̄ferē
dus eſt qz maiorib⁹ iuuatur meritis. z
d. c. cū aut. facti p̄ hac opti. dum pon
derat qz ſecūdus erat eq̄ idone⁹. Sec⁹
ergo ſi magis idone⁹. Et putat pa. qz
ſi magis idoneus poſtergaretur poſſz
appellare: qz id cōm̄tū iudicio ep̄i tā
qz bono viro. nā ſibi iudiciū ſapit diſ
cretioez z a r̄bitrū hōi viri.

C S. qz de. q. q̄tidiana. pone qz p̄o 9
nt variatur i pari numero: vt puta qz
vn⁹ p̄ntat vnū z alter aliū. nungd ep̄s
hēbit optionē iſtituēdū quē voluerit
ſo. an. adducit. d. c. cū aut i ar. qz ſic qz
dā tenuerūt oppoſitū. S. pa. i. d. c. cū
aut ſz primū dictū allegat gl. notabilē
lez. xvi. q. vij. ſi plures. z Inno. in. c. i.
extra eo. z h̄c opti. tenuit Baſ. de cal.
z. d. car. Quinimo de iuris rigore poſ
ſet attētari qz ep̄us p̄t eſt iſtituere ex
traneū: ex qz p̄oni nō cōcordant Pa.

C An at ep̄s iſtituēdo ſecdo ſit puniē
dus aliq̄ pena: qz poſtergault p̄mū. R.
Pa. i. d. c. cū at dicit qz aut ſp̄cruit iſti
tuere p̄mū ſine cā: z tūc h̄z locū pena
c. paſtoralis. eo. ti. aut ſi ſp̄cruit iſtitue
re: ſz deſtulit vt hēret cā examinandū:
z an iſtōnē p̄on⁹ p̄ntauit aliū: z tē ſi
dz p̄nti aliq̄ p̄ca: qz vſus e aucte legis

C Quid ſi vn⁹ p̄ntat eccliaz z plures
el ſuccedūt: nungd oēs erūt p̄oni. R.
gl. in. c. i. extra eo. dicit qz iſp̄onatus
apud. quēlibz hereditas eſt inſolidū: eſt
ſi ex inqualibus partib⁹ ſint heredes
Et cōpetit cuiſbet p̄ono quo ad oēs
effectus preter ſacerdotis preſentatōez
que eſt ita apud oēs cōiter qz ap̄ nul
lū ſingulr. Et h̄ cōiter tenetur a doc.
licet forſan vt dicit Inno. p̄nguior ſit
vox illius qui plus h̄z i hereditate. Et
rō eſt ſm̄ glo. qz cū iſtud ius ſit indiuſ

sibile: si possum⁹ dicere vni h⁹e duas
 pres in h⁹ iure: sicut habet i hereditate
12 **C** An aut⁹ ius patronat⁹ trāseat ad here
 des extraneos. an tñ ad suos. **R.** Pa
 nor. in. c. cum seculū extra eo. dicit de
 mente Inno. z Jo. an. q⁹ trāssertur et
 in extraneos: q⁹ si filij solū succederēt
 nō posset p⁹on⁹ trāsserre in aliam p⁹
 sonā etiaz cū vniuersitate. Lusus h⁹itū
 apparet: i. d. c. cū seculū z in. c. illud ex
 tra eo. Et idē dicit q⁹ ius patronatus trāss
 fertur in quoscūq⁹ heredes. Hoc idē
 sentit Sede. de se. in consi. suis dicens
 q⁹ si filia dotata nō succedit patri: q⁹ re
 nunciavit hereditati: non succedit i iu
 rep⁹onatus cū filijs masculis. Et ex hoc
 collige duo Primo: q⁹ si filia est heres
 succedit sicut masculus iure patronat⁹
 Secundo habes q⁹ ius patronatus re
 gulariter ab hereditate est inter filios
 Et sic fili⁹ qñ est heres nō succedit in
 iure p⁹onatus. z hoc et sentit Jo. an. in
 c. si vo. eo. ii. vbi dicit q⁹ vbi ē cōsuetu
 do. vt in angliā. q⁹ solū p⁹mogent⁹ suc
 cedat. alij filij nō succedēt i iure patro
 natus. De hac mā vide singularia. s.
 emphiteosi. §. lxxvi. z. c. feudū. §. vii.
13 **C** An aut⁹ ius patronat⁹ possit titulo le
 gati transferrī. **R.** pa. in. d. c. seculū re
 fert Jo. an. dicere q⁹ quēadmodū ius
 patronatus pōt dōari: ita z legari. nā
 gatū est quedā dōatio a testatore scā
 vt insti. de lega. in pñ. z idē infert q⁹ si
 legat⁹ ecclie nō est necesse iteruenire cō
 sensū ep⁹: sic nec i dōatōe iter viuos. si
 at legatur laico vel clico noie p⁹po tūc
 dz interuenire p⁹sensus ep⁹: sicut in do
 natōe. dicit tñ hoc spāle fauore vltime
 voluntatis vt p⁹sensus ep⁹ possit iterue
 nire et ex postfacto. Sz p⁹siliū ē vt ha
 beat p⁹sensus ipe. testamētū vel añ mor
 tē testatoris. Sed fede. fuit in singu
 lari opione q⁹ possit trāsserrī. titulo le
 gati sine p⁹sensu ep⁹. Douet. q⁹ iura i
 disticte dicūt q⁹ trāsserrī successiōe nec
 distinguūt iter legatū z hereditatē. nā
 tō q⁹ h⁹ ex legato: h⁹ ex successiōe. Sed
 alij moderniores doc. cōiter tenēt op
 positū. z maxie Lal. q⁹ dicit q⁹ ante cō

sensū ep⁹ ius patronatus p⁹sistit ap⁹ he
 redē: q⁹ ordiatōe laici ius patronatus
 nō pōt i aliū trāsserrī q⁹ plus p⁹ pa.
 q⁹ iura cōiter loquūt de filijs. vel here
 dib⁹ nō aut⁹ delegatarijs: vt in. c. filijs.
 xvi. q. vii. z extra eo. c. i.
C An aut⁹ heredes succedat p⁹ stirpes 14
 vel p⁹ cad. ta. **R.** pa. i. c. i. extra eo. dicit
 hodie eē determinatū q⁹ p⁹ stirpes. vt i
 cle. h. extra. eo. z idē si p⁹les succedunt
 vni ex duob⁹ p⁹on⁹ ecclie: oēs habēt
 loco vni⁹. z no. pa. ibi q⁹ si p⁹ instituit
 filiū vel filiā i re certa z extraneū v⁹ez
 heredes ius p⁹onatus nō trāssit in filium
 vel filiā: sed heredē v⁹em. Si plures
 sunt heredes: oēs efficiūtur patroni.
C Quid si patroni sunt plures z nō 15
 p⁹cordat i. pñtando. **R.** ille dz p⁹fici: qui
 maiorib⁹ iuuatur meritis z a p⁹lib⁹ eli
 gitur extra eo. qm⁹ q⁹ si numer⁹ ē eqlis
 recurrēdū ē ad merita. lxxij. di. si forte.
 Si oia sūt eqlia: p⁹ ep⁹ dicere q⁹ p⁹cor
 det. z iter p⁹ntet. lxxix. di. si duo. Si si
 p⁹cordat loc⁹ ē g⁹tificatōi. extra de elec.
 venerabilē. Sz si neuter p⁹ poni sine
 scdalo: tūc ep⁹ eccliaz ordiabit. put
 melt⁹ viderit expedire. vt in. d. c. qm⁹.
 Idēz ho. q⁹ addit q⁹ si ep⁹ tales eccliaz
 ordiare nō pōt. Tūc iter dicere dz z re
 ligas extrahere in p⁹onoz verecūdis
 extra eo. c. i. z. ij. Et fm doc. itelligen
 dū est de reliquijs q⁹ sūt extra altare in
 capis. sec⁹ de reliqis q⁹ sūt sublatā al
 taris. nā ex motōe illaz execrare⁹ al
 tare. Nō si nec sic possint cōpesci vel
 ad p⁹cordiā fuocari tē puta recurrēdū
 ad brachiū seclare ex de offi. ord. c. i.
 Et hoc verū nisi ex his masus scanda
 lū ordiretur. tūc. n. omittenda forent. l.
 di. vt cōstitueretur. z interim durante
 discordia ponetur in ecclia ab ep⁹ ico
 nomis appellatōne cessante qui et
 fruct⁹. aut expendet in vtilitatem ec
 clesie: aut istituendo fidelr reseruabit.
 ex. ra de of. or. cū vos.
C Nūqd patroni possent inter se pa 16
 cisci vt alternis vicibus pñtent. **R.** fm
 Ber. z Hosti. q⁹ sic. Sed Inno. nō pla
 cet. Nō pōt intelligi: q⁹ honestus eē

(Continued from previous page)
 C. An aut⁹ ius patronatus possit titulo legati transferrī. R. pa. in. d. c. seculū refert Jo. an. dicere q⁹ quēadmodū ius patronatus pot dōari: ita z legari. nā gatū est quedā dōatio a testatore scā vt insti. de lega. in pñ. z idē infert q⁹ si legat⁹ ecclie nō est necesse iteruenire cōsensū ep⁹: sic nec i dōatōe iter viuos. si at legatur laico vel clico noie p⁹po tūc dz interuenire p⁹sensus ep⁹: sicut in donatōe. dicit tñ hoc spāle fauore vltime voluntatis vt p⁹sensus ep⁹ possit iteruenire et ex postfacto. Sz p⁹siliū ē vt habeat p⁹sensus ipe. testamētū vel añ mortē testatoris. Sed fede. fuit in singulari opione q⁹ possit trāsserrī. titulo legati sine p⁹sensu ep⁹. Douet. q⁹ iura i disticte dicūt q⁹ trāsserrī successiōe nec distinguūt iter legatū z hereditatē. nā tō q⁹ h⁹ ex legato: h⁹ ex successiōe. Sed alij moderniores doc. cōiter tenēt oppositū. z maxie Lal. q⁹ dicit q⁹ ante cōsensū ep⁹ ius patronatus p⁹sistit ap⁹ heredē: q⁹ ordiatōe laici ius patronatus nō pot i aliū trāsserrī q⁹ plus p⁹ pa. q⁹ iura cōiter loquūt de filijs. vel heredib⁹ nō aut⁹ delegatarijs: vt in. c. filijs. xvi. q. vii. z extra eo. c. i. C. An aut⁹ heredes succedat p⁹ stirpes 14 vel p⁹ cad. ta. R. pa. i. c. i. extra eo. dicit hodie eē determinatū q⁹ p⁹ stirpes. vt i cle. h. extra. eo. z idē si p⁹les succedunt vni ex duob⁹ p⁹on⁹ ecclie: oēs habēt loco vni⁹. z no. pa. ibi q⁹ si p⁹ instituit filiū vel filiā i re certa z extraneū v⁹ez heredes ius p⁹onatus nō trāssit in filium vel filiā: sed heredē v⁹em. Si plures sunt heredes: oēs efficiūtur patroni. C. Quid si patroni sunt plures z nō 15 p⁹cordat i. pñtando. R. ille dz p⁹fici: qui maiorib⁹ iuuatur meritis z a p⁹lib⁹ eligitur extra eo. qm⁹ q⁹ si numer⁹ ē eqlis recurrēdū ē ad merita. lxxij. di. si forte. Si oia sūt eqlia: p⁹ ep⁹ dicere q⁹ p⁹cordet. z iter p⁹ntet. lxxix. di. si duo. Si si p⁹cordat loc⁹ ē g⁹tificatōi. extra de elec. venerabilē. Sz si neuter p⁹ poni sine scdalo: tūc ep⁹ eccliaz ordiabit. put melt⁹ viderit expedire. vt in. d. c. qm⁹. Idēz ho. q⁹ addit q⁹ si ep⁹ tales eccliaz ordiare nō pōt. Tūc iter dicere dz z religas extrahere in p⁹onoz verecūdis extra eo. c. i. z. ij. Et fm doc. itelligen dū est de reliquijs q⁹ sūt extra altare in capis. sec⁹ de reliqis q⁹ sūt sublatā altaris. nā ex motōe illaz execrare⁹ altare. Nō si nec sic possint cōpesci vel ad p⁹cordiā fuocari tē puta recurrēdū ad brachiū seclare ex de offi. ord. c. i. Et hoc verū nisi ex his masus scanda lū ordiretur. tūc. n. omittenda forent. l. di. vt cōstitueretur. z interim durante discordia ponetur in ecclia ab ep⁹ ico nomis appellatōne cessante qui et fruct⁹. aut expendet in vtilitatem ec clesie: aut istituendo fidelr reseruabit. ex. ra de of. or. cū vos. C. Nūqd patroni possent inter se pa 16 cisci vt alternis vicibus pñtent. R. fm Ber. z Hosti. q⁹ sic. Sed Inno. nō placet. Nō pōt intelligi: q⁹ honestus eē

si se concordarent semper.

17 **Q**uid si inter presentates sit qd qd sit patronus. & si finita non fuerit infra terminu de quo dictum est. s. eps instituat salvo iure eius que vicerit. extra eo. qm. z. c. si vero.

18 **Q**uid si patronus z presentet non idoneu seu indignu. & si patronus sit collegiu: vel persona ecclesiastica priuatus est p ea vice iure pntandi. extra de elec. c. in cunctis. extra de sup. ne. pla. c. sicut. Sili et sm quosdam si daronus laicus sit: priuatus est iure pntandi. p ea vice z deuolutu est ad superiores: vel saltu pvari dz. z th vt addi in no. benefacti eps si interim remittat pntidem patrono laico.

19 **U**tz patronus possit pntare seipm & no bnfictu sit idoneus. extra eo. p vfas. Si m plures sint pnti: bnfictu possunt vna de se pntare. hoc no. Sof. z ber. ide Pa. in. d. c. per vfas. vbi et q rit. qd si eps cōfert sponte z motu p pnto bnfictu ipi patrono: nunqd valeat collatio. Videtur q no q institutio facta sine pntatione patroni: est irrita vel irritanda. vt in. c. illud. extra eo. r. rinz th teneur cōter per doct nec ob. qd dictu est: q patronus acceptado. collationem videtur consentire: nec hoc casu videtur se in genere: q no habz origine a se. sed supiore. Itē pntatio interdum interuenit ex postfacto: vt in c. si vero extra eo.

20 **U**tz pater possit pntare filium vt nepote. & pnt: dūmō sit idoneus: quin potius videtur presentandus q alius sm Inno. Sof. z Ber.

21 **U**tz ius patronatū sit spūale. & ius patronatū directe nō dicitur ius spūale eo q cadit in laicu tñ sm quid: pōt dici spūale eo q p ipm pntatur via ad consequendum spūale beneficium: Ideo etiam vocatur annexum spūtuali extra eo. de iure:

22 **Q**ualiter ius patronatus trāsferat in aliū. & sm Hosti. quattuor modis Prio qdē p successionem hereditaria de quo dictū ē. s. Secō ex pmutatōe

q: cū alio spūtuali emutari pōt. extra de rez permu. ad qōnes z. c. si. Tertio ex donatione extra eo. pte rea. Quarto ex venditōe: qz lz nō possit vendi spūliter extra eo. s. iure tñ trāsit cū vntueritate: nisi de ipso spūliter excipiat. extra eo ex litteris. z. c. cum seculum. Similiter transit cum vntueritate in cōductione ad firmam: seu ad pensionē d. c. ex litteris.

Utrū possit pignori obligari. & de 23 hoc sunt opiones. Quidā dicūt q pnt obligari cuz vntueritate. verior tñ vt opi. Inn. q nec simplr: nec cū vntueritate pōt pignori obligari. z hec opi. Inno. pōt verificari ex eo q creditoz nō potest vti re pignozata: nec debitoz qñ transtulit in creditozem: sic cum neuter possit pntare fieret detrimētuz ecclie. qd nō dz eē. d. c. cū seculum

Utz possit in feudū dari. & cum 24 vntueritate dari pōt. d. c. cū seculum Sed spūliter z expresse sm Hosti. non potest: qz feudum requirit homagium quod est rei temporalis.

Queritur de. q. notabilis Supra dī 25 cū est q v3 pntatio scā a plurib: nunqd sit necesse vt puentat maior ps habitio respectu ad oēs pntos. an sufficit maior ps: hita cōparatōe ad minores. ptem. Exemplū quatuor sūt pnti duo presentant vnt: tertius pntat aliū quartus aliū. pntat a duob: nō h3 maiorem ptem oium: s3 h3 maiorē pte h3 to respectu ad alō pntatōes. Pa. in. c. qm extra. c. refert Jo. an. dicere q aut pntatio fit ab istis vt a collegio: z tūc regitur maior ps respectu toti collegi. aut isti pntat tanq3 singuli: vt cōter factū laici q ex pntamento hnt ius pntat: z tūc sufficit maior ps respectu aliaz pntū: z sic intelligit. d. c. qm Et no. singulr h dicit: qz facit ad multa vbi. n. plures hnt explicare. aliquē actū: semp debes ai aduertere vtz habeat hāc pntatem vt collegiu: vel vt singuli vt pnto cāu regat maior ps toti collegij. scdo vero sufficit maior pars respectu altarū partuz. Et per h dicit

Sano. quod cessante iure spall non vs
electio rectoris facta per scolares. nisi
iterueniat maior ps totu vniuersitatis
nec sufficit maior ps pparte miorum
pitu z id si i vniuersitate sut. c. z. l. eli-
gunt vnu. z. xxv. aliu. z. reliq aliu nulla
est electio: qz no reperitur facta a maiori
pte vniuersitatis: qz scolares eligunt vt
collegiu: z no vt singuli. Et ex his deci-
dit alia qd mino nobil. nungd psoni s
beat si puenire i pntatōis actu. an ho
qsq possit p se pntare: vel alig eorum
alijs non vo. atis. Jo. an. ex pdictis in-
fert q si hnt pntare vt collegiu debent
oēs vocari. als no vocatus possit age-
re de pteptu: vt i. c. qd sicut. z i. c. bone
de elec. s3 si pntat vt singuli hoc no est
necessē. z hoc dictū ē segtur. fede. de
se. s3 Pa. dubitat an h dcm sit sum p
notabilē theoreticā Bar. in. l. oēs populi
ff. de iusti. z iure. vbi dicit q siue a col-
legio psonis sit explicadus siue a plri-
bus vt singul dūmō in actu maior ps
pndicet miori pti. semp dnt isti esse si-
mul. p. l. iuriscētū. ff. de pac. z hoc pl
plz. Pa. Nā ex hrio dicto maior pars
psonoz possz negligere miorē ptem
que si fuisset pns potuisset iducere m-
nores ad aliā partem. Et pro pdictis
facit quod notat Bar. i. l. duo ex trib
ff. de re. iudi. vbi dicit q si vn^o ex trib^o
vel plurib^o iudicib^o dixit opintonē: su-
am i pntia alioz: nec potuit illos tra-
here ad suaz opintonē: s3 recessit z no
luit eē pns i snia ferēda z alij post po-
stea serāt sniaz: snia est nulla. hrtū in t3
Jnn. in. c. rainaldus. de testa. qz scōz eū
in predicto cāu pnde est ac si ille esset
pns z hdicere q cāu vs snia plurtū. vt
in. c. si. de re. iudi. z i. d. l. duo. S3 Pa.
in. c. cām. el. l. de offi. dele. puta verius
dictū Bar. qz pntia extigitur omnium
qz hnt iurisditōis exercitiū p pte. vno
reperitur nūc snia lata a non hntibus
ptatez insolidū. Ad idē allegat tex. in
c. cū ab vno. de re. iudi. li. vi. vbi. dī q
vnus ex pluribus dz ferre sniam alijs
mādarib^o alias nō tenēt snia si ille ter-
tius nō mandauerit nec sniaz dixerit

Peccatū est i triplici genere. quod
dam dī originale qd nihil aliud
est nisi carētia iusticie originalis debi-
te in primo parente accepte s3 Ansel.
in. l. de cōceptu virginali. Et istud est
oīno inuolūtariū z in vli z in particu-
lari. z ppterea pōt remitti sine actiōe
z passiōe volūtatis illius in quo est: vt
per baptisimū. de quo in. c. maiores. de
bap. Et est iusticia originalis s3 Ni.
de lira. i. c. lq. Ben. qdā gra gratis da-
ta. vñ Ni. ibi querit an ista iusticia ori-
ginalis potuerit stare cū peccato mor-
tali: dicit q sic z ad hoc pbādū pre-
supponit q lz oēs teneat pntū homi-
nez formatum fuisse i iusticia origina-
li: in aliqui dicūt q tūc n̄ habuit grāz
gratū facietes s3 eaz meruit. Et id sub-
tracta gratia gratū faciente pntū mu-
lieris potuit stare original iusticia: vs
qz quo deus auferre voluit in penā co-
mestione: ligni: sicut cōminatus fue-
rat. Immo oportet dicere q tā Adāz
qz Eua peccauerunt actu interiori: an-
teqz tolleretur illa originalis iusticia:
Immo etiā Eua. actu exteriori. Quia
pus comedit qz daret viro suo. Et neu-
ter erubuit nisi post comestionez viri.
S3 gra autē gratis data pōt remanere cū
peccato ē mortali lz gra gratū facies
tollatur: cuius subtractō ab hoīe nō p-
cipitur: qz nescit homo vtrū amore vl
odio dign^o sit ecclesiastes. ix. Quoddā
dī ventale z istud aliqū est volūtariū
volūtate propria z simplici. sicut qū ex
deliberatiōe qd dicit mēdactū iocozuz
xxj. q. y. c. primū. Aliqū ho pntz est pe-
na sicut mot^o inordinati qz oritur no-
bis ex corruptela p̄nariationis adde.
Partim vero est culpa qz lz non sit a
volūtate ppria antecedēte: oritur a
volūtate p̄comitāte z nō phibēte: vel
nō p̄canēte cū possit phibere vel p̄ca-
uere tales mot^o iordinatos. Et de isto
hēs multa exempla. xxv. di. §. alias. Et
ad remissionē ei^o p̄currūt tria. s. pena:
pns gra p̄mittās z mericū ascedēs. qd
dā dī mortale qd s3 Ambro. ē iobe-
diētia diuie legis z trāsgressio celestia

mādatoꝝ. Adde z legis positue. z istū ē volūtariū z i vñ z i pñcū. z iō nō pñ sine nfa acitōe dimitti. z de isto itellr illū aug. i. li. de vā religioe: pñ est adeo volūtariū: q̄ si nō sit volūtariū: nullo mō pōt esse peccatū.

1 **Q**uō aut discernatur pñ mortal a vñtal. R. q̄ pcepta dñie legis nālis hac hūane idicāt qd sit mortale vñ veniale nā q̄qd ē i ipa vñ hz rōnē mortalis pñ: nisi vñ rōne surreptōis vñ modicitatis: vel rōnabilis cāe quo ad pcepta hūana: vel dīspēsatiōis supioris excusetur. Peccatū vñ veniale nō est i legē aliquā s; est pter legē qz nō obfuat modū rōnis quē lex sancta itēdit.

2 **U**trū volūtas z opus exteriū sit vñū peccatū. R. pñ. si loquamur d volūrate z op put sūt pñcūta. vt cā z effectū sic sūt vñū pñ formalr. lz pñra mālr qz vna ē rō d ordinādī: lz pñra vñ ordiata. si pñ loqmur put. sūt sepata: vt puta fm aliud z aliū ips sic sūt diuersa pñcūta: qz diuersa auerfōes z quersfōes.

3 **U**trū vñ z idē actū possit eē meritorū. z demeritorū: siue bonū z malū. R. Tho. 2a 2e. q. xx. si accipiatur vñus actū put ē i gñe mortis ipossibile ē q̄ sit bonū z malū bōitate z malicia moralr. Si tñ sit vñ vñitate nāe z n vñitate mortis pñ eē bōus z malū. ambulatione. n. pñna ē vñ actū fm genū nāe: pōt tñ ptingere q̄ sint plures s; genū mortis si mutetur ambulatis volūtas q̄ est pñcūtu moralū actuum.

4 **U**trū magnitudo peccātis aggrauet pñ. R. Tho. 2a 2e. q. lxxiij. pñ qñq; sit ex surreptōe puentēs ex infirmitate hūane nāe. Et tale pñ minus iputatur ei q̄ ē maior i vñtute eo q̄ minū negligit hñdī pñā repñere q̄ tñ oio subterfugere infirmitas hūana nō finit. Peccata vñ q̄ ex deliberatōe pcedūt tāto magis alicui iputātur q̄to maior ē. z h pñ q̄tuor. Primo qz maiores faciliū pñt resistē pñcū excedāt i scia z vñtute. Secūdo. pp igratitudinē: qz oē bonū q̄ q̄s magnificatur est dei bñficiū cui hō sit igratū peccādo. z q̄

tñ ad hñ q̄s maioritas ē tñalib⁹ bono pñm aggrauat Tertio pp spālē repugnātiā actū peccati ad magnitudinē pñone: sicut si pñceps iusticiā vñolet qui pōtūr iusticie custos. Etā si sacerdos fornicetur q̄ castitatē vñtū: z alios ad hoc ortari debet. Quarto propter exemplū siue scandalum.

Utrū pñ vñtalē possit fieri mortale. R. fm 2e. Idē actū numero q̄ ē venialis nō pōt fieri mortalis: s; idē spē pōt: z sic intelligit illud Aug. q̄ nihil est adeo veniale q̄ nō possit fieri mortale. s. dū plz p̄lacēta fructūis. s. q̄ ponat finē vltimū in illo. Et q̄ i. li. inia rum dicitur q̄ venialia multiplicata ita pñt obruere sicut vñū mortale: itelligit p̄ occasionē qz assuetudo venialitū cadere factū in mortale.

Utrū teneamur pñtere de vñtalib⁹. R. Tho. in. iij. di. xvi. Duplex est necessitas. Una absoluta: z hoc mō nō tenet q̄s ad pñt vñals pñiaz: qz mortales ex h nō incurrit nisi forte ex p̄ceptū Alia necessitas est ex suppone alicui finis: sicut dñ aliqd eē necessariū sine q̄ nō possim⁹ finē itētū p̄seq. Et h mō necessariū est q̄ hō de venialib⁹ peniteat si ei remittit debeāt i hac vita. Et s; hñ si pp̄te dñ aliqd ad aliqd teneri Et iō dicēdū q̄ hō nō tñr ad pñiam venialitū nisi large sumendo.

Utrū pñ vñtalē possit remitti sine mortali. R. Tho. vbi. s. Remoto pñt remouetur posterius nec posterius. Restitutū nisi pñt. Restituito. seruoꝝ. Autē caritatis cul. Veniale. Oppositū est posterioꝝ ipa caritate vñ q̄ diu caritas nō restituit. s. p̄ dīmissionē peccati mortali: nec seruoꝝ caritatē repari pñt i q̄ repatōe p̄sistit vñtalit pñ dīmissio z sic si dīmittit ei cui mortale nō dīmittit.

Utrū vñū vñtalē possit dīmitti sine alto. R. Tho. vbi. s. sic qz venialia nō hñt quersfōes ad intē ex pte enersio: nis sicut mortalia.

Utrū vñtalē possit dīmitti volūate manētē ad illū. R. Tho. vbi. s. nō pñ tolli cōpa nisi reordiet volūtas q̄ reordin

Et non potest quod in ista de ordinatione mactetur
Aliter essent duo opposita simul. et ideo
nullo modo veniale dimitti quandiu
voluntas ad illud manet.

80 **U**ter ad remissionem venialis regitur
per tritio. **R.** **T**ho. vbi. s. peccatum veniale
ut dicitur supra in precedenti. s. si remittitur
quod voluntas manet in illo. **I**psa autem
autem recedere voluntatis ab eo quod prius
volebat: est displicere et quod voluit. et talis
displicentia quam est gratia informata de dolo
per tritio: et ideo veniale siue per tritio
non dimittit. **S**ed sciendum quod per tritio
potest accipi tripliciter. scilicet per hitu vel actu vel me-
dulo modo. **N**ota quod per tritio non sufficit ad
peccati venialis dimissionem. quia tunc quod
quod habet hitu virtutis proprie cuius actus est
quod per tritio: per seipsum est per venialis di-
missionem et sic ipse veniale cum gratia esse non
posset nec iterum regitur quod sit actualis
per tritio: quia sequitur quod per hitu quod aliquis in me-
moriam vel in cogitatione non habet remittit non
possit. et ideo dicendum quod regitur per tritio
medulo modo: quod. scilicet si actu per hitu non dis-
plicet explicite. **D**isplicet tamen implicite
quia virtute actus quod agit sequitur displicentia
explicite peccati venialis **S**i cogitatio ad illud ferretur.

81 **U**ter autem teneamur ad confessionem venialium: vide. s. confessio. ij. s. v. l. ij.

82 **Q**uot modis venialia dimittantur. **R.**
octo modis. **P**rimo per dignas confessiones. de
pe. di. ij. cum de crimine. et c. si quis tenens
Et quod addit per extremam unctionem. extra
de sacra vnc. c. vntico. **I**tem per aquam benedictam
aspersionem. de pe. di. ij. aqua. **T**ertio
per elemosinam largitionem. de pe. di. i.
quod ob rez. et c. medicina. et di. ij. sane. ad
dum quod per iniuriarum remissionem quod est quod
dam elemosina spiritualis. **L**uce. vi. di-
mitte. Et dimittetur vobis. **Q**uarto per
offones precipue dicitur. de pe. di. ij.
de quotidianis. **Q**uinto per confessionem generalis.
Sexto per episcopalem benedictionem. et habet quod
est per sacerdotalem. et habet aliquos per benedictionem
plati. i. q. i. multi. **S**eptimo per deuota pe-
toris confessiones. de pe. di. i. **T**res. actio-
nes. **O**ctavo per cordis per tritio. ut in pre-
cedenti. s. deum est. de hys sunt per hitu. co-

fitio: tunc: per seipsum: per seipsum: per seipsum. **S**ignos
edo dono: per hęc venialia pono. et si so-
lū per ista spāit enumerata s; per quolibet
opus bonū dclentur. ut in p̄dco. c. me-
dicina. ver. redimere operib; tuis.

83 **A**n sit per hitu obſuare oia p̄cepta
legis veteris. **R.** quod tria erāt gnā p̄cepta
prop. quodā moralia quod sūt de dictamine
legis nē: ut sūt p̄cepta decalogi. quodā sūt
figurata seu myſtica quod aliis ſignificāt
p̄ter id quod l̄ra ſonat **D**ozum alia ſunt
ſacrata: ſunt illa de quod rō reddi p̄o
quod ad l̄ra; ſic p̄cepta fuerūt: ut de cir-
cūſiōe. et de obſeruatione ſabbati. alia
circūſtātia ſicut illa de quibus rō reddi
nō p̄: quod ſic p̄cepta fuerūt ad l̄ra; ut
illud. nō arabis cū boue et aſino. et hu-
luſimōi. Et de iſtis no. gl. i. s. hys itaq;
r̄fidei vi. di. **Q**uedā ſūt iudicialia. ut
illa quod in decisione carū ſūt. determinata
ut **E**xo. xxi. et ſūt determinatōes iuſticie
iter hoies ſeruāde. Et hōſte figurata
tā ſacrata quod ſcerimonia ſunt nō tū non
ſūt ſeruāda: s; et ſunt per hitu mortale per
xp̄m ipſa ſeruātib;: ut talia. p̄cepta
vero iudicialia ſūt mortua: quia nō obli-
gāt niſi ille quod h; p̄ates ſtatuere obſer-
uanda: quia tūc nō obligarēt ut iudicia-
lia legis ſt̄que. s; ut ius canonicū vel
ctulle: aut municipale. moralia autem p̄-
cepta oia cōphendūtur in. x. p̄ceptis
decalogi quod ponūtur. **E**xo. xx.

Peculium est quadruplex. **Q**uod
dā ē caſtrele: quod filius ſamilitas ac-
grit occaſiōe milite a parentib;: vel
ab alijs donat: vel ipſe acgrit in militia
Sed quod si relinq̄ ur p̄ditū ut ve-
datur: et inde ſibi emat eq̄s: arma. et c.
an nūerabitur in caſtrenſi peculio. **R.**
bar. i. i. si forte. ff. de caſtre. pe. di. c. sic
tū ut plene iſta mā liq̄at. diſtinguit: quod
quod donat. vel reliq̄atur h̄loſa. ab eo quod
ſibi erat noi; per hitu militā. et tūc id iſtice
in caſtrenſi peculio aggregatur. vi. ff. e.
l. v. quod datur a b̄ alio: et tē diſtingue
quodā eni ſunt res nullo mō apte ad ca-
ſtrele peculū: ut imobilia et iſta nō ſūt
caſtrenſis peculij et ſi fuſſet exp̄ſū. ut ē
caſus i. d. i. si forte. niſi fuſſet dcm̄ quod ve-

¶ aliquid lucrum attribuitur pecunie tan-
 quam profectum: et debet concitari. aliud vero
 quod filius querit ex opera sua est aduentitium
 d. l. cum oz. et cōtra p̄uendo est quod medietas
 lucris detur persone: alia medietas
 pecunie attribuitur pro hoc facti. C. pro
 so. l. i. h. bar.

9 **Q**uero quid si filius factus mercā-
 tiā fuit in Francia pro mercātia cum pecu-
 nijs patris. et occasione huius capta-
 uit benignitas registri sibi dona-
 uit quedam. an hoc erit profectum
 Spec. videtur tenere. et sic s̄ Bart. in
 d. l. cum oportet dicit hoc dicitur spec.
 esse contra casum. l. socium. qui in eo.
 ff. pro socio. Sed idem Bartol. in d.
 s̄ in arrogato dicit quod quicquid filius
 habet beneficio patris: seu eius occa-
 sione dicitur profectum. Hoc tamē
 limitari debet sic: quod filius habet be-
 neficio patris intelligitur quando bene-
 ficium patris est causa prima vel imedia-
 ta. Sicut sibi gra. Repts filii mei in
 anglia et das sibi aliquid: quod non daretur
 nisi propter me. vñ sum causa prima. Secus si
 propter eam remota. quia propter patrem meum
 habui notitiam cum quodam domino: qui diligit
 me plusquam patrem meum. certe illud quod da-
 retur mihi ab illo domino: non erit profectum
 sed aduentitium hanc distinctionem
 ponit rex. in d. l. socium.

10 **U**ix autem pecunia data a patre filiosa.
 dicatur profectitia vel aduentitia. dicitur s̄
 Bar. quod aut profecerit merita filii: que
 si quilibet extraneus fecisset idem ha-
 buisset: et tunc erit aduentitia. et per conse-
 quens non concitanda. Et tenet donatio.
 Etiam a principio nec potest reuocari. aut
 non donat pro merita sed ut filio. et sic est
 simplex donatio. De hoc vide. s̄. diffuse.
 Donatio pro. s̄. xlvj. et an pater usufruc-
 tuarius si mortuatur extingatur usufruc-
 tuus que habet in aduentitijs filij. et an pre-
 teneatur facere inventarium de decimis aduen-
 titijs et de donatōe facta a patre filio in ac-
 tu emancipatōis an sit simplex vel ob causa
 et multis alijs: vide ibi singulis Quartum
 pecunia est aduentitia: quod accipitur ex in-
 dustria vel donatōe facta alio de quibus in

tutu patris: vel aliter alium de pueniat
 ex euentu vel sortita. fallit tamen in rebus que
 ab imperatore vel angusta donatur p. l.
 cum multa circa finem ibi s̄ ad similitudi-
 nem castrēsis peculij. C. de bo. q. li. ex q̄ in
 fert Ludo. quod idem est in donatis filio
 aliquo rege: quod statutum est generali-
 ter. de maiestate imperatoris: idem intelligitur
 statutum principaliter de regali maiestate
 allegat notata p̄ Inn. i. c. super quibusdam
 de s̄bo. signat. in aduentitijs in filijs.
 accipit proprietate. s̄ propter hunc usufructum vel
 nisi ab aliquo sibi detur vel relinquatur s̄
 pacto ut ad patrem non pertineat usufruc-
 tus vel nisi succedat filius vna cum vire
 in hereditate fratris vel sororis: vel nisi
 nisi quod pater noluit assentire filio ad-
 emittit aliquid hereditate: vel nisi patre morti
 inuentum in manus lre solueret: bona filijs
 applicentur. ut in aut. ut nulli iud. s̄. qz
 s̄bo. de predictis vide. s̄. diffuse. donatio
 primo. s̄. xlvj. no. tñ quod in bonis paternis
 filius non habet aliam partem: nisi quia dicitur alii est
 si est emancipatus vbi egeret: et aliter
 sibi commode et honeste. potest non possit
 sicut et e converso. vide. s̄. Allimeta in pri-
 et. c. pentes et si propter voluntate patris ac-
 cipet de bonis eius. rem alienam contracta-
 ret: et sic furtum committeret. et si in futurum
 vel post mortem patris haberet vñ restitu-
 ere teneretur in conscia. no. et s̄ pa. in
 rubrica de pec. cle. quod quo ad clericos et
 laicos ista pecunia non vñ differre nisi
 in aduentitio. et intellige de clericis fili-
 issa. Nam pro clericatu non estimatur a pa-
 tris parte in talibus s̄ gl. aliud sence-
 rit et nimis bene in. c. indecor. de eta. et
 qua. s̄ Inn. tñ ibi patrum et cōter doc.
 et probatur in. c. p. venerabile. qui si. sine
 le. vbi est spale in ep̄o

Quoniam autem illud quod est laicis adue-
 ritum sit clericus castrēse vel quod vide
 s̄. Clericus. s̄. s̄. fi.

Quoniam s̄. q. nobill. De filijs. et
 commissit crimine pro quod si est profamilias
 oia eius bona publicari deberent: et hunc
 bona aduentitia. an proprietates bonorum
 aduentitiorum veniant publicanda usufructu
 ipsorum bonorum apud patrem dimisso s̄m

q̄ de iure dicitur b3. q̄. qd̄ dicitur q̄
sic nam iste filius. tale delictū p̄missit
ex quo d̄ iure veniūt publicāda . ergo
publicabitur p̄prietas bonoz aduēt
tior q̄ ē p̄p̄ta ipsius filij: vt i. d. l. cum
oz. Itē delicta nō debēt remanere im
punita. Ita vulnerat. ff. ad. l. ag. ergo
dicendum ē q̄ publicabit p̄prietas bo
noz aduētior: ne vltimū filius. rema
neat impunitū. S; i. h̄m̄ ē cōs opinio
doctoz. z p̄ hacopt. ē Bar. i. l. si finita
§. si v̄ vectigalib. ff. de dā. infē. Idem
Ang. z. Sal. z rō ē: qz ex delicto filij
p̄ n̄ tenetur d̄ peculio. l. i. §. si filius. ff.
de h̄is q̄ dote. vel effu. l. iij. §. idē scribit
ff. de pec. ergo nō publicabit p̄prietas
bonoz aduētior. Nec ob. qd̄ dictum
est p̄mo: q̄ iste filius. tale delictū cō
missit zc. dico q̄ non legitur p̄prietas
bonoz aduētior ē filij. z filius tale d̄
lictū p̄missit ex quo de iure bonoz ve
niunt publicāda: ergo publicat p̄prie
tas bonoz aduētior. Nā sic videm⁹
in muliere q̄ licet tale delictū cōmittat
ex quo de iure veniūt publicāda bona
sua: nō t̄n̄ dos publicabit. anc. p̄tra si fi
lij. C. de repu. Si ergo nō publicat dos
q̄ est p̄p̄tū p̄rimonū mulieris. l. iij. §.
sed vtz. ff. de mino. ergo eadē rōe n̄ pu
blicabit p̄prietas bonoz aduētior:
l; sit filij. Nō ob. si dicat q̄ d̄icta p̄prie
tas nō ē p̄ris: ergo ei⁹ nō interest: vtz
publicet v̄ nō: qz r̄sideo q̄ hoc nō se
gitur. Nā sicut ēt vidēs i filio h̄ntē pecu
liū p̄fectū: qd̄ l; nō sit suū: s; p̄ris: n̄
gus interest ne illū peculū publicet.
d. §. s; vtz. Sic ēt videmus in dote q̄
l; sit p̄p̄tū p̄rimonū mulieris: n̄ inter
est p̄ris ne publicet. Nō ob. q̄ delicta
nō debēt remanere impunita: hoc fateor
S; l; in cā n̄ro filij n̄ h̄at bona in q̄
bus possit fieri publicatio: nō t̄n̄ d̄icta
remanebūt impunita s; in p̄sona grant⁹
punitē. Et s̄d̄amētū doctoz tenētū
h̄ac opinione ē: qz filius. ph̄bet alie
nare fauore p̄ris: z p̄pterea publicatio
ē ēt a iure ph̄bita ne delictū filij noce
at p̄ri: Et sic alienatō ē iter d̄icta filio i
fauore p̄ris. vt p̄bat i. §. filijs at. i. i. cta

glo. q̄ ē sup̄ b. fontiat. i. l. fi. C. de bo. q̄
li. De istis peculys vide valde pulchra
j. Restitutio. xij. §. xxi. xxii. z. xxiii.

Additio. Sed p̄ maiori declarā
tione p̄dictoz maxime
societas] s̄rum: vt inā ista plene h̄eat:
p̄mo nōtādū ē put colligit ex notat] p
Bar. z Bal. in. l. si p̄fus. C. cōta virt. in
d̄. Et p̄ eū d̄ bal. i. addi. bar. i. tractatu
de duob⁹ ffib⁹ q̄ tres sūt sp̄s societas]
P̄ria d̄r oīuz bonoz. Sc̄da oīs q̄stus.
z h̄y gl. i. l. q̄stus. ff. p̄ so. q̄stus d̄r lucrū
Tertia d̄r societas certe rei vel certe ne
gociationis. P̄ria societas, oīuz bono
rū tūc ē q̄n exp̄sse agit q̄ sint socij oī
um bonoz. vt ē tex. in. l. iij. §. i. ff. p̄ so.
z in. l. col. i. e. ti. z isti tales cōcāt oīs q̄
acq̄rūt ex q̄cūq; cā laborādo v̄l negoci
ando: siue ex donatis: siue ex legatis: si
ue ex h̄rditate z h̄mōt. Itē stipēdia q̄
dātur militib⁹. l. q̄ stipēdia. C. de p̄cur.
z salaria q̄cūq; h̄ntur ex castrēsi vel q̄
si. l. cū duob⁹. §. i. v̄. p̄p̄. ff. p̄ so. Itē t̄n̄r
cōdicare id qd̄ acq̄sūt ex iniuria sibi
facta: vel ex lege agita: v̄l q̄cūq; acq̄si
uit ex dāno suo corpori illato v̄l filijs
suis. vt. d. l. cū duob⁹. §. sociū. Sc̄da so
cietas d̄r ḡiālr oīs q̄stus z lucrū. z isti
cōcāt oīs q̄ pueniūt ex opa. i. solertis
alterius sed nō donationē simplici: si
ue cā mortis vel legata vel h̄rditatem
nec debita alterius: nisi q̄ sunt cā que
stus vel societatis. Tertia d̄ictē societas
certe rei. i. cōiunēdi qz veniūt ad vnuz
panē z vinū: vel certe negociatōis. v̄l
lucroz que p̄sequunt. l; in d̄uerfis ne
gociationibus vel operis: ex q̄bus lu
crantur q̄uis aliq̄n alter ponat operā
alter pecuniā aliq̄n v̄tūq;. De q̄bus
h̄cō p̄tura. j. c. Societas.
¶ Sc̄do vidēdū ē q̄n cognosce⁹ 3. 14
cta societas iter ffes vel alios filij habi
tantes. Ita q̄ oīs lucra sint cōdicanda.
Bar. in. d. l. si patrus. dicit q̄ q̄n plu
res ffes stant isimul: aut nullus nego
ciat: aut alter fieri z alter nō: aut oīs ne
gociat. P̄rimo casu nō pōt d̄ictē sc̄ta
societas: l; hereditatē paternā z mater
nam teneat filij z indiuisam. vt. l. cum

duob⁹. §. si fratres. ff. p. so. r. ff. famit.
 her. l. ex parte. §. filius. Sec^{do} casu idē
 Nam nō pōt videri ptracta societas.
 Nā ex hoc ille q negociatur magis vī
 det donare q̄ societate p̄here. vt. ff. p.
 so. l. v. Tertio casu dicit q̄ si alter eorū ē
 pupillus nō potest intelligi cum eo cō
 tracta societas: q̄ hoc non possit exp̄s
 se. vt. ff. pro so. l. vi in conditionibus:
 ergo nec tacite. vt. ff. loc. l. qui ad certū
 Si autem vterq̄ est maior: tūc dicit q̄
 si ponit lucrū in cōmuni q̄ ex hoc p̄
 sumitur inter eos contracta societas si
 tū oium bonorū: vt q̄dam dicitur: s̄ gra
 questus illius mercātie. Et q̄ sit hęc
 societas pbatur: q̄ talis cōtracto que
 ritus nō potest intelligi aliter fieri citra
 nomē et ius societatis: et ideo p̄sumit
 societas. Sec^{do} q̄ presumat societas q̄
 ritus illius mercātie tūc pbatur q̄ ac
 tus nostri voluntarij nō extēdūtur vl
 tra ea q̄ gerūtur. vt. ff. de ist. actus p̄s.
 l. i. §. viuianus. Sed Bal. in. dicta ad
 di. q̄ ad p̄mū mēbrū dicit q̄ et si null⁹
 negociat pōt ex actib⁹ appere socialis
 effectus: sicut ē inter nobiles q̄ non fa
 ciūt q̄stuaras mercātias: tū quecūq̄
 dona: quecūq̄ salaria: q̄scūq̄ votes ac
 grunt: in cōi cōferunt. Nemo enim p̄t
 negare hos esse sociales actus ex q̄b⁹
 p̄sumitur intentio et voluntas. vt dicunt
 Jo. de are. Rz. et Oldra. Similiter di
 cit Bal. q̄ si vnus negociat: et alter nō
 tamē illi qui non negociatur: omnia q̄
 obueniūt sibi: puta ex redditibus pre
 bende: vel ex votibus: et huiusmōdi po
 nit in cōmuni: et sic faciunt hinc inde.
 Item presumitur societas etiam ex ac
 tibus in vna mercātia vel arte. et alter
 in alia: vt in aduocatis et tabellionib⁹
 Nam lucrorū cōmunicatio est societatis
 inchoatio vel hęcio. Nam huiusmōdi
 actus inferūt societate q̄ ordinantur
 ad ipsam. Idem si vnus hz curā do
 mus: et alius esset aduocatus vel aliter
 lucraret et poneret in domū: vt hęc
 societas. Idē dicit si vnus est maior et
 alter minor: et pupillus habz iurorē q̄
 cōicat: et ei cōdicatur. Idē dicit q̄ si ac

tus sunt vniformes societas restringit
 tū ad q̄stus q̄ veniunt ex ipsis. sed in
 actibus difformibus et in se varietates
 habētibus p̄sumitur societas generalit
 ter contracta nec considero an vnus
 plus lucretur: et aliter minus in hac ge
 nerali societas: s̄ equaliter oia sunt p
 tiēda. l. si socius p̄ filia. ff. p. so. h. bal.
 An autē opt. bar. possit sustēteri. videbū
 mus in p̄mo sequētī dubio p̄ pau. ex
 istis duobus notabilibus patebit veritas
 multarum questionum.

Et p̄mo pone duo ires q̄ hēbāt hęc
 dicitatē p̄nā indistinctas p̄erūt ad iuricē
 societate simplr. s. ois questus et lucrū.
 Vn⁹ eorū lucrat⁹ ē ex officijs: vī ex meri
 tis sue persone: an ista lucra teneatur
 cōdicare alteri fratri. R̄sio patet ex p̄
 dictis supra in p̄mo notabili in secūdo
 membro. nam ista est societas que
 ritus et lucrū: non autē oium bonorū.
 Ideo iste cōmunicare tenetur lucrum
 quod puenit occasione bonorū patri
 monialium et mercantie. non autē q̄
 puenit aliunde. Sed hoc lucrum pro
 uenit aliunde. ergo etc. Et h̄ t̄ Pau.
 in quodam consilio q̄ incipit. In cā
 vertēte. q̄ ista lucra erunt sibi p̄cipua
 et non cōmunicabit: quod probat p̄
 mo per. l. cum duobus. §. si fratres. ff.
 pro so. vbi habetur q̄ si fratres tenuerunt
 hereditatem paternam indistinctas
 vt emolumentuz ac vānum in his cō
 muniter sentiretur: quod aliunde que
 fierunt in cōmune non rediguntur: quis
 si videtur cōtracta societas in bonis
 patrimonialibus: non autem in lucris
 aliunde obuenientibus. Et maxime videtur
 hoc procedere in lucris questitis
 ex officijs vel alijs ex merito persone.
 Nam in istis lucris est speciale q̄
 idēq̄ duo contrahant societate etiā
 expresse non intelligitur contracta so
 cietas nisi in his que pueniūt ex que
 ritu seu industria personarū vt exercēdo
 mercimonia et similia. Ea vero que pue
 niunt ex meritis personarū nō veniūt i
 societate simplr contracta. vnde here
 ditas vel legata: seu donationes q̄ de se

runt vni ex socijs nō ventūt in cōi. vt
l. coiri. cū. v. l. se. ff. p. lo. Salarū vero
qđ defert rōne officij puenit potius ex
merito psonē qđ ex questu seu opa so-
cij. facit. l. cui muneris. ff. d. mu. z ho.
z qđ no. i. l. i. ff. si mes. sal. mo. di. Hinc
ē qđ gēd lucrat filius. ex officijs pu-
blicis acgrit fidi z nō pfi: z reputat pe-
culiū qđ castrēse. vt in. l. si. C. de inoffi.
te. ergo forū in cāu pfiū nō debent dī
cta lucra puenire i cōentū in illa socie-
tate p expssum pactūz fuerit cōuētū in-
ter frēs. Hoc idē sentit apūius Spe. in
ti. de iudicij. §. sequitur. ver. qđ si alter.
vbi plus dicit qđ etiā si vn⁹ ex frīb⁹ fuit
remotus ab offō pp insufficientiā suā. z
alter substituit in locū suū nō dī salarū
eē cōe: s; pcpūū illi⁹ fratris substi-
tuti in offō. Hoc idē videt sentire bar.
in. d. l. si patrū. vbi dicit qđ si nemo ex
fratrib⁹ in cōi habētib⁹ negociat. qđ si
videt esse pcta societas in lucris alium
de eis p:ouenientibus: s; aliter videa-
tur sentire bal. dicitū tū suū apto iure
nō pbatur. Nec ob. qđ ista lucra deputa-
ta sint in vtilitate bonoz cōium: qz p
h nō dī censeri qđ voluerit cōicare. Nā
gēd solus expendit de suo in re cōi pōt
in diuisione illi⁹ rei illud repetere. vt. l. i
h iudiciū. ff. cōi. di. sicut videm⁹ in cāu
fr̄io. Si. n. ex bōis cōibus dotaē. filia
vni⁹ fr̄is: dī in diuisione bonoz cōputa-
ri in portioē ptingēte ipm fratrem. vt no-
tat Spe. in. d. §. sequitur. in §. qđ si vn⁹.
z in §. qđ alter. Et idē in alijs expēsis
factis pro vtilitate vni⁹ dītaxat. vt no.
Spec. in. d. §. §. qđ si vn⁹ ex coheredi-
bus. Et p̄deta maxie vident pcedē in
lucris q̄sitis p illum fratrem post mortē
fr̄is sui remanētib⁹ ex eo filijs ipuberi-
bus cū gbus nō pōt dicit pcta societas
nec dī p̄sumi donatio maxime si hz fi-
lios: qz nō ē s̄simile qđ dicit⁹ frater h̄is
filios. p̄pos voluerit lucrū p̄pūm tollē
filijs z cōicare nepotib⁹ ex s̄fe. Et hec
v̄s̄r de mente bar. in. d. l. si patrū.

16 Sexto quero. Si vnus fratrum solute
p̄dēnatione: an alter teneat p̄tribuere
iure societatis. r̄s̄sio p̄z ex p̄mo notabi

ll. nam si isti nō sūt socij oīum bonoz
sed solum q̄stus z lucri: tūc alter fra-
ter non tenet cōicare. Si autē sint socij
oīum bonoz: tūc aut fuit licite cōden-
natus: z tūc alter cōicare nō tenetur.
Aut fuit p̄dēnatus p̄ iniuriā iudicis: z
tūc dī solui de cōi. vt in. d. l. cū duob⁹.
§. ibidē. vbi ēr habet qđ socius oīum
bonoz nō tene: cōicare que acq̄sivit illi-
cite. Et p̄ fr̄iū pōt p̄mo iserri qđ ea que
acgrit soci⁹ oīum bonoz licite ex q̄cū
qđ titulo vel q̄cūq; cā vel mō tenet alte-
ri socio cōicare. Tertio infertur qđ si
vnus ex dictis socijs fuerit p̄dēnatus
iuste z ex culpa sua: alter socius non
t̄r ei cōtribuē. Adn⁹ ḡ tenebit socius
scde sp̄i. z h̄ nota qz faciūt ad m̄lta.

¶ Tertio q̄ro: qđ si vn⁹ fratrum lucrēt 17
aliquid ex successioē. an teneat alteri fr̄i
socio cōicare. R̄s̄sio p̄z ex dict⁹ in p̄mo
notabili. nam. si sūt socij oīum bonoz
t̄r cōicare. Idem dic si vn⁹ fecit debi-
tum licite qđcūq; sit illud t̄r alter fra-
ter p̄ portioē sua. nā sicut dictū ē si so-
cius oīum bonoz tenet cōicare gēd li-
cite acq̄sivit: sic a fr̄io ali⁹ soci⁹ tenebitur
ad debita licite p̄cta p̄ alterz socioz
Et idē si vnus fratrum maritat filia alter
frater tenetur cōtribuere. Idē si vnus
militat alter frater dī p̄tribuere. Et idē
dic in filib⁹. vt dic Bal. i dicta addi. g
p̄cludit qđ vbi appet qđ sint socij oīum
bonoz eadē p̄ oīa dicēda eēnt qđ in ex-
t̄reis socijs dicūtur: qz eēnt p̄cipāda
p̄spera z aduersa. Sec⁹ si nō eēnt socij
omnium bonorum: quo casu intellige
Spe. in. d. §. sequitur.

¶ Quarto q̄ro: an factū vni⁹ fr̄is no 18
ceat alij qđ sunt socij oīum bonoz pu-
ta sunt duo fratres oīum bonoz socij.
Un⁹ emit quādā gabellā a cōi z p̄mit-
tit certā penā. Alter frater. venit p̄ illū
p̄ctum. Querit: an p̄ hoc iudicati pe-
nam. R̄s̄idet Bal. vbi. §. qđ non qz ille
ḡ p̄uenit nō icidit: qz nō obligat. vt. ff.
p̄ lo. l. iure societatis: s; alter ḡ obli-
gatus nō icidit: qz nō p̄uenit.

¶ Quinto erāt duo frēs. vn⁹ diues. al 19
ter paup. Diues possit in societate .x.

Alter paup̄ posuit opaz p̄sonalē: z est
 diu durasset societas: cāu oia pierunt.
 Querit: an ille qui posuit opam tñi te
 neat alteri fratri ad aliqd. Et videt q̄
 teneat ad dimidiā capitalis. vt. l. cum
 duob⁹. §. si in coetida. ff. p. so. z hoc 13
 Ja. de are. in. l. i. c. p. 10. 13 gl. ibi aliter
 sentiat. de h̄ die vt. c. Societas. §. xi.

20 Sexto. an cingla: ple: z vestimēta
 p̄tiosa q̄ facit pater nurus imputē in p
 tem filij. R̄sident bal. vbi. §. q̄ sic. l. q̄tū
 valent nūc: nō autē q̄tū fuerūt empta:
 qz iste tres si p̄sumūtur donate s3 p̄mo
 date. vt. ff. p̄mo. l. si vt certo. §. inter dū.
 nisi magis dignitas z diuitiaz tumul
 tus faceret p̄sumi § vt. l. filius. ff. de do
 na. An autē vestimēta p̄tiosa: v̄ villa
 z localia q̄ dat v̄r vxori debeāt eē vxo
 ris v̄ heredū mariti. Et an encensa fa
 cta vxori a p̄sanguineis v̄ri vel vxo
 ris sint ipsius vxoris z an vestes lugu
 bres sic ab h̄f dīb⁹ mariti sint vxorij. vt
 de. §. c. dōa. l. §. xxxvij. xxxvij. z. xxxix.

21 Septimo: v̄trū lucrū vxoris alteri⁹
 fratris sit cōicādū. R̄. Bal. in. l. si vxor
 C. de cond. infer. z. d. Ubal. de peru
 sio in. l. cum duobus. ff. p. so. q̄ aut mu
 lier easdem opas facit sicut homines
 in laborando: z sic ipa dz h̄ere partem
 lucri z diuidetur in capita. Aut vxor
 exercet aliq̄ artē vel mercātam. vel ē
 obstetrix vel cīrurgica: z tūc si ponebat
 omnia lucra in cōt: z simulter v̄r h̄cta
 est societas: qz mulier cum viro p̄t h̄
 here societate fm̄ eundē Bal. z sic lu
 cra erunt cōsa. Aut vxor tenebat sepatū
 lucrū: vel ex alijs p̄iecturis apparebat
 q̄ nolebat h̄ere societate: tūc de opto
 cōsbus ob sequalibus q̄ sūt a mulierib⁹
 in domo fm̄ q̄litate p̄sone: vt facē
 lectū: coquina z similia: nō p̄t lucrū
 cōseq qz tñi opari in domo in q̄ reci
 pit alimēta. vt vult qd. l. sicut. ff. de ope
 ris. l. Immo si desisteret a talib⁹ obse
 quialibus opto ēi pue est imatōis pro
 pter faciendam artē. pars lucralis ar
 tis dz cōicari cū viro: z alijs fratrib⁹
 fm̄ iudicium boni viri. z hoc versū nō
 si haberet alimēta iure legati: qz tūc

non tenetur opari in domo bantius ta
 lia alimēta fm̄ Bal: in. l. Balo selo. ff.
 de ali. le. z Ang. in. l. i. c. de legi. heres
 z in. l. si cum dotem. ff. so. mat. Si autē
 vltra talia obsegalia exercet aliquis ar
 tem: z in ipso lucratur: p̄t sibi retine
 re tāq̄ propriū: z nō cogitur cōicare. z
 h̄ faciūt ad nota. §. elemosyna. ij. §. ij.
 z qz. §. fit mentio de iudicio boni viri.
 Id querit qd̄ intelligat p̄ bonū virū.
 z erit octaua questio in ordine.

Octauo quero: qz sepe in iure dicit 22
 tur aliquid relinqui arbitrio boni viri
 quid intelligatur p̄ hoc. Glo. in. c. sta
 tutū de rescrip. li. vi. dat duas so. Pri
 ma est Inno. q̄ intelligit p̄ bonū v̄r
 iudicem ecclesiasticum illius loci. Secū
 da est Host. qui dicit q̄ quādo d̄ re
 quitrendum arbitrium iudicis. i. boni
 viri. z sic intelligitur. l. continuus. §. cū
 ita. ff. de verbo. ob. Et in hac so. vide ē
 residere glo. que est vltimo loco. z in
 d. §. cum ita. est tex. clarus de hoc. Ibi
 enim tex. exponit iudicē. i. bonum vi
 rū. Dinc legisse faciunt regulam ex il
 lo tex. q̄ v̄r bonus z iustus index ale
 ge vocatur. qd̄ est notandum.

Nono qd̄ si vnus fratru dotauit filij
 as alteri⁹ v̄ris sciētis z patientij. R̄sio
 patet ex p̄mo notabili z ex p̄ma. q. nā
 si isti sunt socij oīum bonoz: tūc alter
 frater tenetur p̄tribuere. Alio secus.

Decimo: v̄trū cū fratres stant si 24
 mul post mortē p̄ris. z vn⁹ de fructib⁹
 laboz suoz vel de alyz bonis posuit ī
 domo pro cōi victu possit reperere il
 lud plus in diuisione. R̄. d. Ubal. vbi su
 pra. q̄ illi q̄ extāt sunt sūt: nisi h̄cta sit
 societas in illis. Si autē sunt p̄sumpti:
 tūc si inter eos erat h̄cta societas cōt
 uendū: qz v̄nebat ad vnū panē z vinū
 tunc nō h̄ cōsideratio ad illud plus
 qz societas tūc cōsumpti intelligatur.
 vt in. c. duo fratres. de frā. de nouo
 bñ. in testi. in v̄. seu. Et hoc nō rōne
 fraternitatis vel cōhabitationis: sed cō
 munitis mēse fm̄ bal. ibi Et hoc fac̄ ad
 fratres quoz vnus h̄z maiorē familiā
 altero. Si p̄o societas p̄suetūdi h̄ erat

ster eos: puta qz vn^o minor iter quos si
habetur societas: vt dictū ē supra in se
cūdo notabili: vel alter furiosus. vt p
dīg^o cui erat interdicta, administratio: z
vel monachus z similes: z tūc expēse
nō imputantur inter fratres q̄ sunt facte
pro alimētis nisi p̄stet q̄ nō intēdit
donare. vt. l. nesci. ff. de nego. ge. vel
nisi qz redditus cōes erant iufficiētes
ad alimēta: sed p̄seruabat frumentuz
vt melius venderet vel qz naturalī ca
ritate non tenebat alimētare. ar. l. si. ff.
de pe. here. Itē qn̄ ille q̄ fecit impēsas
erat paup̄or. vt no. in. l. alimēta. C. de
neg. ge. fin. Ja. butri. qz p̄ma caritas
incipit a seip̄o. Et sic Bal. in. l. si pater
no. C. de neg. ge. 13 de rusticis q̄rum
vnus multa posuit in domo p̄ alimē
tis. q̄ p̄t petē: qn̄ in filiis alimētatis n̄
erāt ope eāles corrūdetes alimēt: qz
cōter rustici sūt paupes: z raro h̄nt
pecunias: ideo non p̄sumit donare:
cum ipse non habeat superflua.

25 **C** An aut̄ lucrum q̄ factū vnus fra
trū cū pecunia hereditaria mercādo
sit cōcandū cum alijs fratribus. v̄de
in. c. Societas. §. xxxij. z. xxxij.

26 **C** Undecimo. P̄de sūt duo fr̄es vn^o
maior: alter minor. Dator administra
uit bona m̄no: is cōt noie an talia scā
cōt noie p̄ maiorē: ē dēant p̄ffem m̄no
rē approbari. Ro. in q̄dam p̄si. q̄ in
cipit. Dipotentis postulato iussragio.
dicit q̄ vtiliter gesta p̄ maiorē m̄ior
frater gesta h̄re tenet. ff. de neg. ge. l.
p̄ponius. Ea h̄o q̄ dānose gesta sunt
rata h̄re non tenetur. Quinimo dico
q̄ ea dāna que dolo vel lata culpa hu
ius maioris administrāts ipi cōt pa
trimonio illata sunt: ipse administrās
sibi imputare dz. adeo vt z t̄dez h̄nt
frat̄r minori cum quo sibi cōs ē pro
et us rata h̄nt iusmodi damna emēdare
teneat. ff. fam. l. her. l. heredes. §. non
tū. z. §. itez culpe. z. l. z. puto. §. sed z
h̄ dolo. z. l. in cōt diuidūdo. z. l. si is cū
quo. z. l. in hoc iudiciū. z. l. cōs suus.
ff. cōt diuidū. Be. inde idem Ro. que
rit an lucrū factū p̄ dictam maiorē ex

pecunia cōt sit cōcandū: lz m̄no: n̄
approbet dāna illata cōioni. ff. q̄ aut
ip̄e cōi noie pecuniā administrāuit: z
tūc lucrū ē cōe. ff. p̄so. l. soci. socio. Nec
obstat q̄ cū nō sentiat ip̄e m̄no: p̄ez
dāni emergētis igit̄ nō dz sentire p̄e
lucrū. Quia dico h̄ ē talium. vbi do
lo siue culpa ip̄ius administrāts dānus
euenit: qz tūc p̄tem dāni m̄no: ip̄e nō
patit: lz p̄e lucrū cōsequat. vt supra dī
ctū ē. Quinimo dico q̄ z dāni obue
nēs societati dolo seu culpa p̄socy nō
cōp̄satur cum excessiuo lucro q̄ ip̄e
socius administrans cōioni seu socie
tati q̄sūt: quoniam ē h̄ nō obstante dā
nū illud sibi imputare tenet. Casus ē
ff. pro so. l. non ob eā. cū. l. se. Aut cōem
pecuniā administrāuit iste maior noie p̄
prio z sibi solt̄ acq̄sūt. Casus est in
§. si vn^o ex socijs. l. si vnus. ff. p̄ so. Et
p̄bat i. d. l. si patruus. Bene. tū h̄ casu
dico ip̄m m̄no: agere posse h̄ maio
rē: quāti sua interst̄ hanc pecuniā cōt
noie nō fuisse administrā. vt notat gl.
in. d. §. si vnus. h̄ Ro. Adde etiaz p̄e
dictis q̄ qn̄ sunt plures fr̄es qui indī
uisam substantiā possidēt: si nescit
cuius noie fecerit: tūc si cōtinuauit ne
gociū soltū cū alio fratre mortuo sup
stitibus filiis fratris sic videt̄ cōt noie
fecisse. arg. l. nā z seruus. §. si viuo. ff.
de neg. gest. Si vero fecit negotiatō
nem insolitam: sic p̄sumit q̄ noie p̄po
nisi ex libris rōnū aliud appet. vt vult
bar. in. d. l. si patruus.

C Duodecimo. vtz cū vn^o frat̄r ponit 27
sua lucra pro repattone cōis p̄m̄o: y:
vel emit boues pro colēdis possessiōi
bus cōt^o possit illō repetē. ff. d. vbal.
vbi supra q̄ sic p̄tex. in. l. ex duob^o. ff.
de neg. gest. z bal. in. l. filie. C. fa. hercl.
C Decimotertio. sūt duo fr̄es vn^o le 27
gitimus alius spuritus q̄ societate con
trahunt oīam bonoz in v̄ta p̄is ip̄o
rū. Querit an mortēte p̄e etus h̄r̄di
tas trāseāt et ad spuritum. ff. Bal. in. l.
l. C. pro so. q̄ sic. nō vt successiōis nec
relecti. lz iure societate. An at h̄ valeat
in p̄sclēta. V̄de i. c. societas. §. xxxij.

28 **C**irca ultimo restat videre quomodo debet fieri divisio inter fratres de bonis eorum hunc relictis: ac eorum lucris: nec non de fructibus pendentes de possessionibus quas tenent ad coloniam. Et ut clarum pateat ponamus exemplum in facto. Ecce quidam nomine Petrus decessit post se relictis quattuor filijs masculis: quorum filiorum unus habebat duos filios laboriosos: qui quidem quattuor filij successerunt ipsi Petro eorum patri equalibus portionibus: nec unquam devenerunt ad aliquam divisionem bonorum: sed pluribus annis steterunt laborantes terras aliorum. simul et invicem bona et lucra eorum committentes. Post autem aliquo tempore decessit unus ex quattuor filijs. scilicet qui habebat duos filios. Quo mortuo ceteri tres supstitites ipsi defuncti querunt divisionem cum illis duobus filijs ex fratre preceatis. unde querit quomodo deat fieri divisio in capita: vel in stirpes. Primo ponit quomodo deat fieri divisio tempore mortis patris. scilicet petri. Secundo quomodo deat fieri divisio tempore vite primi filij: qui duos filios habebat postquam bona eorum et lucra committaverunt. Tertio quomodo debet fieri divisio cum eorum nepotibus filijsque ipsius fratris defuncti.

29 **C**irca ad primum dico de iure esse expeditum quod isti quattuor filij qui successerunt petro eorum patri deberent succedere equalibus portionibus: si ipse Petrus ab intestato decessit. licet filios. C. fa. her. Si autem tempore petri decessit testator circa successionem servet ut ultima voluntas si sit legitima. §. disponat. in. auc. de nup. coll. itij.

30 **C**irca secundum dico presupposito quod ipsi fratres habitaverunt simul: eorumque bona committaverunt ac lucra: quod ab illo tempore quo inceperunt bona sua committere et lucrare: intelligitur inter eos contracta societas tacite. ut vult Bal. in. l. si patruus. C. communia veriusque in d. Et ab illo tempore circa divisio est factenda in capita. quia hoc est de natura societatis. scilicet si non fuerint. ff. pro soc. verus quod unus ex istis fratribus habebat duos filios: qui quotidie vacabant circa negocia committenda. Dico quod iste pater istorum duorum filiorum

cepta parte sua in capita diversa de hunc respectu illorum filiorum laborantium salaria que versum lucraretur: si ipsi filij cum alijs dicto tempore colonia stetitissent. Que quidem salaria taxabunt per duos homines eligendos per iudices: Et hoc in bonis post mortem ipsius. P. patris questitis. Nec possumus dicere quod ipsi duo filij illius fratris debeant hunc de bonis ipsis postea questitis equalem portionem fieri et pro eorum: quia ipsi non essent in societate fuisse tempore vite eorum patris: quia nulla bona committaverunt pro eorum committente: sed personas eorum circa negocia committaverunt: ergo pro laboribus eorum debent habere stipendium et commodum.

Circa tertium est videndum: an post mortem alterius fratris qui habebat duos filios: ipsi duo filij steterint in committente cum eorum patris committendo bona eorum patris cui successerunt. Nam prima societas erat dissoluta morte patris ipsorum duorum filiorum per tex. adeo. ff. pro soc. Quo casu pro illo tempore qui invicem steterunt committentes bona et lucra debet de bonis questitis illo tempore fieri divisio pro capita et non in stirpes. De bonis vero. P. patris illorum quattuor filiorum. et de bonis post mortem. P. patris questitis stantibus ipsis quattuor simul in committente de fieri divisio in stirpes et non in capita. Reservatis ipsis duobus filijs nepotibus salarijs puta supra.

Circa autem fructus pendentes in possessionibus quas tenent ad coloniam. Dico quod si bonis erat committente deductis expensis de fieri divisio in capita et non in stirpes. Hoc vult Bar. in suo consilio incipiente. Tictarelius. Et Bal. i. addi. ad bar. i. tractatu de duobus fratribus dices quod debemus providere quod fructus partem triplici modo. Primo ratione operum exhibitarum a personis istorum fratrum. Secundo ratione operarum exhibitarum a bobus. Tertio ratione seminis et aliarum expensarum factarum in metibus et silibus. Cum ergo de divisione dictorum fructuum tractet. hic erit ordo. ut primo detrahatur de dictis fructibus omnia ipsa ab eis facta. Et si ipsa facta sunt pro equali portione a dictis fra

tribus & nepotibus. Ita in cōi & p equa
ll portione reuertat. Nullus ē. n. casus
in quo talis deductio non fiat. vt. ff. fa
mil. her. l. fundus. Itē sicut boues sūt
cōes: ita illud qd est pceptū rōne opa
ruz exhibitarū a bobus: cōicet pro ea
pre pro q boues sūt cōes: qz res cōis
s. qrit dñs p ea portioe p q sūt dñi. vt
ff. de acq. re. do. l. p fust. i. sine. De resi
duis fruct. l. b. d. z fieri diuisio i capita:
ita q qz hēat portioē suā: tā pūl q
nepotes. L. n. fruct. ceddit ex opis: illō
qd qz lucrāt ex opa sua dz hēre pūuz
l. cū duob. §. si fratres. ff. pro socio.

33 **C** Et p̄dicta oia p̄clusiue p̄strigēdo di
cas primo circa p̄mā societatem q̄ est
oium bonoz: q̄ vnus socioz tenet al
teri cōicare oia lucra: & q̄q̄d sibi ob
uenerit quocūq; titulo & modo licito.
Secdo a p̄mo si vnus socioz fecit debi
ta q̄cūq; licita alter socioz et tenet ad
ea equali portione. Tertio si vnus so
cioz cōmisit maleficiū: alter nō tenet
p̄tribuere pro p̄denatiōe soluēda nisi
maleficiū fecisset pro cōi vtilitate scien
tibus socijs & acceptantibus in cōi ei
vtilitate: q̄a sic erat cōe: q̄a ex quo sp̄o
te susceperūt lucrū hēbūt & dānū p̄de
natiōis. Si hō ignorāter acceptauerūt
lucrū sc̄m̄ inuisse. tūc socii aufert illō
& satisfact. l. si igit. ff. p̄ so. Et sic et
sp̄e solus soluet p̄denatiōē. Et l. 3. v. iu
re ex q̄ cōicant lucrū illicitū nō posset
illud auferre nisi post p̄denatiōez. l. q̄
entz. ff. pro so. Tamen qñ sacerdos in
iungit et vt satisfactat illis quos lesite
intelligit si solū lris p̄testata s̄ et snia
lata & sic p̄ceptū sacerdotis ē snia fm̄
hosti. in. c. si. de sepul.

34 **C** Circa secundā speciē. s. questus &
lucris dico q̄ alter socioz tenet alteri
in hīs que p̄ueniūt ex q̄itu seu eius in
dustria vt exercēdo mercimonia & si
milia. Ea hō que p̄ueniūt ex officijs
vel meritis. p̄sone nō veniūt i societa
te simpliciter sc̄ia. vsi hereditas: vel
legata q̄ deferūt vni n̄ veniunt in cōi.
Idē dic de salarijs q̄ deferunt vni vt
p̄ salario aduocatiōis tabellioatus: &

h̄mōi. Secdo dico p̄ sc̄ia q̄ vnus socio
rū nō t̄r ad debita q̄ alter socioz sc̄ia
altūde et si licite sc̄iffet: vt qz marita
uit filia: vt militauit: vt tenuit filiu i stu
dio Multominus tenebit de debitis
mō illicito sc̄tis nisi in casu dco. s. in
p̄mo mēbro. Tū sicut vnus socioz te
netur cōicare lucra alteri occasiōe so
cietatē sc̄a: Ita alter t̄r alteri ad dāna
q̄ alter socioz passus ē qñ societas fuit
cāpxia & imediata dco. n̄ dānoz als
secus. vt in. d. l. cū duobus. §. q̄dem.

C Circa tertiam speciē dico q̄ isti 3
socy tenet alr alteri ad lucra & dāna q̄
euenerūt occasione illi negotiatiōis
vt mercatarū d̄ qbus ad inuicē pacti
sūt. eodē tamē mō quo dictū ē i sc̄do
mēbro de alijs autē lucris & dānis ali
unde p̄uentibus vnus alteri nō t̄r
Adde in q̄ p̄dca oia h̄a sūt nisi p̄ spe
ciale & exp̄ssuz pactū alr int̄ eos sit cō
uētū. nā tē obfuarī dñt si sunt licita.

C Ultimo no. q̄ si essent aliq̄ fratres 3
q̄ simul p̄tulerēt ad vni pane & vinū
& haberēt hereditatē paternā iduisā
vel huiusmodi & aliter nō cōtraxerūt
societatē adinuicem. si vnus lucraret
ex industria sue p̄sone vt qz ē artifex
vel iuit ad nantgādū. vel ad factēdum
lateres & huiusmodi: qd lucrāt et si si
bi p̄tupū et si p̄ vineret. Tamen vi
uētē p̄e vsufructū talitū lucratoz erit
p̄tris. Post mortē hō p̄ris erit tale
lucrū filij tāq̄ aduētitiū & nō cōicabit
Si in alijs fratres sc̄ates domi expēde
rūt i p̄mōto. vt p̄ recolligēdis fru
ctib. vel aptādis vineis. vel h̄mōi al
ter frater absens t̄r p̄tribuere si vult
hēre p̄tē suā. Idem dic si dicti fratres
sc̄ates dōi laborabāt p̄p̄ijs māsb. pos
sensiones & huiusmodi. habebunt sala
ria sua. Et hec no. qz alibi non inue
nies ita bene discussa. Et d̄ cetero erra
re non poteris.

C Utrum expēse facte a patre in pe
37
culto filij aduētitiō sint inter fratres
cōmunicāde. R. Bar. q̄ aut fuerunt ne
cessarie. vel ad perpetuam vtilitatem
& tunc filio imputabūtur. vt. l. si. C. de

do. que ll. et hoc verum si pater fecit
 animo repetendi. Secus si fecit anio
 non repetendi. et si de animo nescitur
 tunc si sunt parvi sumptus videtur do
 nare. l. verum. ff. de do. inter. vi. et vxo.
 Si vero sunt magni. Ita quod excedant
 fructuum quantitates. Tunc videtur
 habuisse animum repetendi nisi in cau
 sa alimentorum vel simili expendisset. l.
 alimenta. C. de neg. ge. Secus si non
 excedunt. Quantitatem. Fructuum.
 Quia tunc etiam videtur donasse ar. d. l.
 si. Si vero dicitur sumptus non fuerunt
 necessary. nec ad perpetuam utilita
 tem sed solum ad fructuum utilitatem tunc
 non sunt condicendi. quia onera pertinent ad eum
 Et idem dicendum de eo quod expendit
 in dantiis et collectis cum habeat usufructum
 Nec ob illud de vtro. l. vntica. C. de res
 vxo. ac. s. Sed nec ob ipensas. Quia
 habet dotem pro onera matrimonii. Ideo
 non debet gravari onere impensarum.

38 **C** An autem fructus teneant emendare danti
 quod perit in bonis adventitius filii.
 Re. Bal. et aut illa dilapidatio est solum
 fructuum. tunc non tenent. d. l. cum oz. hoc ve
 rum quod perit habet usufructum danti peculij.
 Si vero dilapidatio concernit res perpe
 tuas deterioratōes vel intolerabilem lesio
 nem. sic tenent. d. l. cum oz. s. et cum tactas.

Pecunia aliqui capti largissime pro
 oi re mundi que potest esse in premonio. l.
 q. iij. totum. et i. l. nois. ff. de s. sig. de no
 minis pecunie appellatōe re significat
 peculus at. vbi. gl. re. s. oēs que fit vel esse
 possit in premonio. Et sic res appella
 tio latior est quam pecunie. ut in l. rei. ff. eo.
 quia res sacre et liber homo. quod si potest esse
 in premonio sunt res et non pecunie. Sed
 stricte pecunia accipitur pro pecunia nū
 rata. xij. q. ij. c. l. et l. ij. Sed vero quod
 tuos magistros expositores regule beati
 fratri. pecunia accipitur pro oi re qua quis uti
 tur ad aliquid pro precio danti. vbi dicitur quod
 non habet fructibus minoribus aliquid recipe. quod
 videtur precio ad aliquid emenda.

1 **C** Sed potest quod aliquis vult dare fratri
 minorum aliquam rem que frater non indiget
 nunquam poterit eas recipere ut videtur

et de precio alia necessaria emat. Re. Quod
 non quod sic esse recipe pecunia. sed bene
 potest ea recipe alio nunquam eas distrahere
 ipse. Sed procuratori ordinis assignan
 di ut ipse ea vendat vel in necessarias
 commutet quod sic nunquam est pecunia que pro
 habet in regula recipe quod dicitur est in ma
 nu eius. Sed postquam est assignata pro
 curator. Car. in cle. extmi de sbo. sig. dicit
 est quod hodie denarius et pecunia pro
 eodem accipiuntur et sic exponit solum
 vel. p. idest in regula.

Pedagium vel guidagium et exactio
 Pedagium quod fit. Re. fm. sbo. peda
 gia dicitur que dantur a trahentibus in
 locis constitutis a principe. Guidagia
 vero que dantur pro ductu per terram ali
 cuius ut securus vadant.

Quot autem modis possint poni
 ista pedagia. Re. s. pa. i. c. sup. gbusda
 de sbo. si. quod quatuor modis. Primum quod
 processionem imperatoris. Secundo regni ter
 tio lateranensis concilij. Et quod infert Pa.
 quod concilium generale habet iura principis.
 pro hoc facit quod in concilio generali preest
 papa vni. Dicit ibi Jo. an. et bñ. quod ille
 tex. non excludit concessionem solius pa
 pe. nam si concilium habet hanc potestatem. ergo
 et papa. quod concilium re recipit robur. et
 potestatem a papa. ut no. in. c. significasti
 de elec. Quarto vigore consuetudinis
 de cuius initio non est memoria. Et talis con
 suetudo habet vim tituli. quod datur capaci
 tas possidendi. alia secus. In propria tunc
 consuetudine. non requiritur titulus. sed quod
 consuetudo capti per scripturam. ex. que in
 fert pa. vni. valde notabile. quod reserua
 ta principi. in signum specialis privilegij preest
 agris consuetudine tantis temporibus. de cuius ini
 tio non est memoria. ex quo est infert quod
 dñi inferiores et civitates preest prescribere
 potestatem limitandi spurcos. Item restituere
 fame. Item creandi tabelliones et filia. que
 sunt reservata principi si subest tunc tem
 pus. de que i. d. c. sup. gbusda. et predicta que
 tuos eliciunt ex. d. c. sup. gbusda. Et fm
 Danor. non est alibi tex. ita clara.

Nunquam autem reges contra impatorem pos
 sint ista pedagia seu guidagia imponere

host. dicit. q. nō. s. solus impator p̄t. z
 rex. i. d. c. sup. qbusdā tibi regū. itelligūt
 qdā de rege romanorū q̄ elect⁹ i imp
 peratore. z adhuc nō ē coronat⁹. Naz
 post electiōez z ante coronationē nō
 appellat impator. s. ex romanorū. z p
 dcō ho. facit rex. i. l. vectigalia. ff. d. pu
 bli. Hodie. tñ saltē de facto oēs reges
 z ciuitates italie: z qd̄ peius ē oēs ca
 stelant iponūt: qd̄ fieri nō d̄z. Idēz t̄z
 pa. in. c. inotiamus. de cēsi: dicit q̄ ho
 die reges isertores p̄scripserūt in eorū
 regnis iura iperatoz: q̄ casu p̄nt p̄dē
 cta exercere vt iperatoz. Et sic videm⁹
 hodie in aliqb⁹ cōt. attb⁹ italie: q̄ vñr
 hoc p̄scribere: lz in hoc Bar. iuerit p̄
 ritus i. d. l. vectigalia. vbi p̄ illā. l. dicit
 q̄ si q̄ fraudat gabellam sine p̄missu
 p̄ncipis ipositā nō tñr deo neq̄ mun
 do qz gabelle sine p̄missu p̄ncipis sūt
 extorsiones. z hoc in forētib⁹ secus in
 ciuib⁹: q̄ p̄nt sibi ip̄sio grauamez ipo
 nere: z buriaz cōem facere. Sed idem
 bar. i. d. l. si publican⁹ eo. tit. 13 exp̄ffe:
 q̄ vectigaliū exactiō p̄scribitur tpe cu
 ius nō extat memoria. allegat ad hoc
 dictū. c. sup. quibusdā

3 **E**s dubitari pōt de guidagio: qd̄
 est qñ dat̄ alicui vt tute ducat p̄ terrā
 alteri: nūqd̄ peccat rusticus aliqd̄ re
 cipiēdo. vt tute trāseūtē ducat Jo. an.
 in. d. c. sup. qbusdā dicit q̄ licite potest
 accipere: qz iste locat opas suas. Intel
 ligitur ergo tex. de eo q̄ tenetur ad hoc
 Nam dñi terraz tenentur territoriu
 suū custodire secure. vnde ipsi non de
 bēt recipere precium. Secus. ergo in
 alijs operas suas locantibus.

4 **U**tz autē pedagia z guidagia licē
 te possint peti. s. fm Ray. Si pedagi
 um est antiquū: z fuit ipositū ab his
 q̄ potuerūt: z ex iuxta cā. vt i defensio
 ne trāseūtū: vel nauigatiū vel p̄rie. z
 hmōi. Et recipiēs facit id p̄pter qd̄ su
 ut iposituz: sine scrupulo p̄cie pōt re
 cipere. Et eodē mō si nescit a quibus
 fuerit institutum. putat tñ ab illis qui
 poterāt z ex p̄dictis causis. Et hoc ve
 rū si adest cōsuetudo: cuius tñcy non

est memoria. als secus vt i. d. c. sup. q
 busdāz. Idē si iste recipiēs nō laborat
 modo nec facit expensas: qz nō est ne
 cesse: parat⁹ tñ eit si necesse labores z
 expensas ipendere nō solū quas tunc
 acciperet: sed et p̄ius acceptas z apli
 us si oporteret. Si p̄o pedagium sit
 nouū nō pōt alq̄s ab aduentūtib⁹ vt
 transeūtibus aliqd̄ accipere: nisi certū
 sit illud a p̄ncipe vel rege statutū: vel
 alijs de qbus. s. pp̄ iminētes necessita
 tes. Et si aliqd̄ p̄ formam p̄dictā acce
 ptū est restituendū puto in illi a quo
 acceptū est. si sciri nō pōt in p̄ias cau
 sas. Dicit host. q̄ si dñs terre qui reci
 pit pedagiū nō defendat soluentes in
 rebus. z persona p̄ posse suo lz nō te
 neat ad restituēdes pedagi nisi p̄staret
 q̄ hac de causa institutū eēt tenetur tñ
 ad satisfactionem plenariam qd̄ plus
 est. Et etiam si inueniat in defectu iu
 sticie. xliij. q. ij. dominus.

Quot autē regratur ad hoc vt peda
 gia sint licita. Dicit q̄ sicut ad cōdēdū
 leges tria requirūtur. vt dictū est. s. lex
 ita ad iponendū ista onera. Prīmū cā
 efficiens: vt sint posita ab his q̄ habēt
 p̄tatez: vno quattuor modorū. s. posito
 rum. Scdm̄ est causa finalis vt. s. ipo
 natur pp̄ bonū cōe vel iustā causaz. vt
 dictū ē. sic tñ q̄ sint moderata z n̄ ad
 grauamen subditoz vt cōster fit in ita
 lia: qz nō paupes ex hmōi collectis im
 moderatis grauatur verū et nobiles
 z bōi mercatores. Tertū q̄ regrū ē
 cā m̄alis. vt. s. instituat̄ sup. his q̄ cā
 negotiatiōis deseruntur: z nō p̄ his q̄
 ptinent ad necessitatez humanā. s. vi
 ctum eius. Sed de hoc infra dicetur.
 Istis igit̄ cāis exntibus licite dñi ter
 rarū exigūt hmōi collectas et si tales
 dñi nō laborent zc. vt dictum est.

Nūqd̄ at̄ factūt portari bladuz vel
 vinū ad vsū suū vel familie teneāt ad
 pedagia. No. t̄z q̄ de p̄dictis nihil d̄z
 solui: et si p̄netudo sit i p̄riū: qz est ir
 ratōabilis z iniqua. qz nō d̄z solui pe
 dagiū nisi de reb⁹ que cā negotiatio
 nis z mercimonij veheūt. C. de vecti.

I. vniuersi vbi fuerint becapitari ma-
 dat. et sic defraudando hmoi pedagia
 occulente portado talia no eet peccatus
 dumo cessent pcuria: medacia: et scan-
 dala. Sz archi. f. dicit. qd huius de facto
 fuat i ciuitatib⁹ tuscie: flo: ette: et alijs
 multis locis. imo pt dici qd p tota ita-
 lia: qd de oibus pdictis soluit gabella.
 Et cu dea gabella sit ipofita p statuta
 ciuitatis p modu cuiusda tale: seu: col-
 lecte p expensis fiendis i utilitate cotra-
 ris dicendu qd ciuitas exiget dicta ga-
 bella p victualib⁹ sine regat p vnu vt
 bucemarchione. pncipem: et hmoi.
 sine per plures de populo: vt piores: co-
 sula. anctanos: si hnt pte qdendi le-
 gez et iponedt collectas. qd e psumen-
 du: si ex more antiquo hoc faciat: cui⁹
 no eet memoria in hria vnr et posse
 iponere solutioez dictaru gabellaz p
 sui adiutorio et defensione. quants. n. po-
 pulus aliquis no possit facere lege ge-
 nerali: qd hoc impatoris: spales tn ta-
 cere pot. Et sine pnsu pncipis. sic et
 et collecta spales facere potest p suis.
 necessitatib⁹. Et si no generalit vt exac-
 tionepedagiaz sine lnia pncipis: qn-
 imo p lege municipales derogatur le-
 gi. coi. vt p3 in ma dorum: successio-
 nis et hmoi. Et sic si gabella icludat
 sub noie pedagij. vel sit idem: no obsta-
 bit. qd lex cois phibeat extgi pedagij
 vel gabella de victualib⁹ et hmoi. Cu
 vel lex municipales vel psuetudo pre-
 scripta heat hsum: cu psuetudo rona-
 bilis et pscripta tollat legem extra de
 psue. c. h. Nec vr irrationabilis psue-
 tudo: cu sit necessaria p expensis sup-
 plendis cotra ris et ciuitatis defensione qz
 oes ciues dnt se et sua exponere p de-
 fensione patrie. Regitur tn lnia pnci-
 ptis ad iponendu pedagiu: qz vr ob-
 tenta si extat psuetu: nec est memoria
 in hria. Presupposita igit lnia: si ga-
 bella noie pedagij itellr. et multo ma-
 gis si gabella sit no pedagiu: sz vt col-
 lecta: vr qd teneat hoies soluere gabel-
 la de victualib⁹ et qbuscuqz. et hfacie-
 tes comittunt furtu: et tenent restituere

cotra ris: vel emetib⁹ eas nisi ista exac-
 tio gabellaru fieret ab hys q no hnt
 ltimu dntu: seu iustu titulu: vel nisi il-
 lig fraudarent alijs ipositib⁹ et mois
 essent vltra pportione grauati nimis
 vel sine necessitate imposita et vtilitate
 cois sz ad nutriteda popa et auariciaz
 aliquoz pncipu vel ciuiu. ad hoc fa-
 cit. c. q. vij. di. hec Archi. f. Et hec vl-
 timo dicta optie declarant qu hmoi ga-
 belle sint licite vel no: no obstante qd p
 victualib⁹ et hmoi ad victu necessaris
 de iur nihil solui deberet. Et no. qd ho-
 die p pcessuz curie iponetes noua pe-
 dagia in terris suis: vel phibita exigē-
 tes sint excocati excocatiōe papali et
 ide dicendu fm Archi. f. de augmen-
 tantibus p qua extrauagatem:

Utrum aut defraudates gabellas: vt
 pedagia et hmoi teneat ad restitutio-
 ne. Dicendu qd sic. si sunt licite: vt dictus
 est. sz ad pena taxata no tenent in foro
 pscie. nisi postqz fuisset ide qdenati p
 sniaz qd si petitor pedagij no illd fact
 et pp qd fuit institutu cu necesse sit: tuc
 traseutes pnt negat pedagiu: na ca ces-
 sante i recipienter cessat obligatio i da-
 te ex de iureiu. punit. cl. ij. vel tales pnt
 sup hoc adire iudices. qd tutt⁹ vr.

Additio. Sz pro clara dectioe S
 qd sint pedagia. licite
 bte sz coter doc. i. c. inouamus de cen-
 et maxime pa. si sunt lra auctoritate im-
 posita vel ita antiqua qd de eius in-
 itio no extat memoria. et fm Do. si ca
 no est expressa a pncipe. Et et si ille q
 recipit no facit id pro q psumit qd sint
 pcessa dumo no pstat qd pp illud fue-
 rint iposita: et sic traseut coter doc. sz
 aliqui opponut h hoc dicetes: qd vbi
 iponetes talia pedagia no laborat lo-
 co et tpe p vli vilitate. s. vltaru potum
 saluatiōe psonaru et rez iuxta posse su-
 um. Ad qd tenentur sz archi. i. c. si qd
 romspetas. xxiiij. q. ij. no tenet q ea
 fraudat sine medatio tn et pcurio. nec
 tenet ad restitutioez: nec et peccat mor-
 talr. fraudates qbus pdicti laborat in
 pdictis p loco et tpe. Rō qz coter sic

instituitur. s. Statutum q̄ q̄libz soluat
et. sub pena cadēdi i cōmissuz q̄ p̄se-
cerit. Et iō istō statutū nō obligat ad
mortale nec ēt ad penā. Si obuiat q̄
dānificat gabellas emētes. nō dēnt ad
hoc q̄ suū dānū: qz ita z sub ista cō-
ditōe emūt vt vigilens alō sibi ip̄nte-
tur. Si hō statutū ex quo ip̄onit eēt
preceptiuū sic hz locū q̄ cōter tenēt
doc. Si aut nō sūt legitima auctori-
te ip̄osita: tūc extranei. s. q̄ nō sūt sub-
ditū talibz ip̄dentibz nō peccāt nec in
aliquo obligantur. Aduertas tñ q̄ pe-
dagia n̄t. p̄is sūt cōter illicita. vñ n̄
si pbent l̄ie ip̄osita debemz p̄sumere
Iniuste. c. q̄q̄. de cen. li. vi. Ergo ante
q̄ probent eēt l̄ia stabo in p̄sūptōe
Iuris. s. q̄ sint iniustaz: z sic non teneat
soluere hec illi. Sed his nō obstantibz
dico dictā opt. supra positā doc. cōter
eēt tenendā. Et p̄ decliōe huius arti-
culi p̄imo v̄ideamz an exactōes peda-
giorz z h̄nōi sint ḡiūliter reprobate.
Et dico q̄ nō: sed solū noue exactōes
z noua vectigalia vt p̄z p̄ totū ti. C. no-
vecti. insti. nō posse. Vbi tā in rubrica
q̄ in quattuor legibz ibi positis fit tñ
mētō de nouis vectigalibz. Et sic nō
ob. d. c. q̄q̄ vbi d̄r pedagogiorz exactōes
taz iure canonico q̄ cūctis regulz sūt
dānate. Et gl. ibi in. v. canonico. dicit
vt. c. sup̄ q̄busdā de p̄bo. sig. z i. v. cūcti-
li dicit. vt. C. noua vecti. insti. nō posse. In-
telligitur ergo ille. tex. de nouis vecti-
galibus. Et iō caute loquitur ibi tex. d̄r
dixit regulz z nō gn̄l̄r. Omnis. n. re-
gula patit exceptionem. Et idēz dicit
Pan. in. d. c. sup̄ q̄busdā q̄ pedagia z
guldagia sūt illicita nisi vno q̄ttuor mo-
dōz sint ip̄osita. Et sic oīa iura tā cano-
nica q̄ ciuilia. p̄cordāt i h̄. vt p̄z p̄ ho.
ti. de cen. s. ex q̄bz cāis. p̄. exactōes vbi
dicit exactōes aut pedagogiorz saltariōz
z guldagiorz reprobate sūt. nisi ab im-
peratore vel rege vel lateranēsi p̄cilio
sint p̄cesse. vel alias ex longissima con-
suetudine. cui nō extat memoria hec
Dost. Idē h̄r in. d. c. sup̄ q̄busdā. Ecce
quō nō oibz pedagogia nisi p̄is sūt illi

ritar vt p̄nta si sūt p̄cessa ab aliquoz
lordū q̄ttuor. Sed an in p̄cessione a p̄n-
cipe regatur cā. Ray. vt recitat. Dost.
ibi dicit q̄ sic. vt qz p̄cessus est pro de-
fensione strate publice p̄ p̄edones in
terra vel p̄tratas in aqua vel h̄mōi.
In q̄bz casibz si is q̄ recipit facit hoc
pp q̄ pedagogū p̄stitutū sūt licite illud
recipit. Idēz si nō facit qz pax. est i ter-
ra. S3 p̄pōit firmiter q̄ sa ceret im-
nente necessitate. Et hoc itelligit Rat.
siue nouū: siue ātiquū sit. Facit tñ d̄f-
ferentiā q̄ nouū nullatenz est recipiē-
dū nisi p̄stet de cā pp quā est institutū
Antiquū tñ recipi potest. Et si de cau-
sa nō possit euidenter liquere: d̄ctū cō-
scia probabilr valeat in formari q̄ pp
vnā de causis p̄dictis: z ab illo q̄ instit-
tuere potuit fuerit institutū. Alr rapti-
na est z tenet recipiens ad restitūōez
Sed Dost. putat q̄ si a p̄ncipe cōce-
datur etiā cā non exp̄ressa vel cōsuetu-
do hoc approbet: cui nō extat memo-
ria sine scrupulo recipi pōt. dicit tñ q̄
s qui pedagogū recipit tenetur saluare
soluentez infra districtū iurū in perso-
na z rebus qz pp talia pedagogū solui
cōsuevit. Et si hoc nō facit peccat gra-
uiter: qz z sine pedagio ad hoc tenet
nō tñ tenetur ad restitūōez pedagogū
nisi p̄staret q̄ hac de cā fuisset p̄cessū
q̄uis teneatur ad satisfaciōem plena-
riaz: q̄ plus est si in defectu iusticie in-
uentatur. xxij. q. ij. d̄ns z. q. v. adm̄-
nistratores. z p̄cludit hō. si inia Ray.
esset p̄a vix. aut nuncz aliqs pedagogia
recipiētū saluaretur. Et addit q̄ vbi
cūqz quis pedagogū iuste extigit z vbi
cūqz trāsiens iustū denegat vel ipsum
frandat qz tenetur ad restōez facien-
dā illi a quo extorsit vel quē fraudauit:
siue heredi suo inuentatur. Alr erit
ad p̄ias cās erogādū. h̄ ho. z p̄dicta
patet q̄ nō oēs exactōes sūt illicite.
sed solum noue: z adhuc non omnes
hoc idē tenet bar. i. l. si p̄ntialitū.
C. no. vecti. vbi ex illa lege a p̄rio fa-
cit. ar. q̄ propter vetustam consuetu-
dinez pōt iductus exigendi vectigal

Idē archi .i. d. c. si qd romipetas. vbi
sup. h. nouis pedagioz. dicit qd ex hoc
 ē ar. i. hriso sētu qd antiq pedagia lz acci
 pere z qsi debita exigere. ergo pecca
 tū ē eis n solutis trāsire. Scdo pncipa
 tr n ob. qd dē de statuto an ptineat
 pceptū vl ne. Quia dico qd sine sic vl
 sic nihil ad ppositū. qz ē dato qd nul
 lū eēt statutū sup hoc. si tale pedagia
 ē institutū altero qmōz modoz de fran
 dātes tenēt ad restōnē: qz rapitū alte
 nū p supradcā: z sic cōmītūt furtum.
 Preterea hmoi statuta potio sūt ad
 declarationē pene fraudatiū. pedagia
 z ad declarādū qstū soluere debeant.
 H ad obligādū eos ad solvēdū: qz vt
 dixi ē nullo statuto existente tenēt qz
 vñr hodie de iure gētū. No. ēt pa. tbi
 post Jo. an. se vidisse de facto post fa
 ctā pacē pstatle ex qua ciuitates italie
 acceperūt merum z mixtū ipsū: vsur
 pauerūt sibi de facto ius imponendū
 ista vectigalia.

¶ An aut ventēs h legē pceptiua aut
 statutū pceptū peccet mortali ēt si i. l.
 pceptiua sit aliqua pena appositā. Et
 z Be. i. c. vt aimarū d pstat. li. vi. z Jo.
 an. i. c. relatū. ne cle. vel mo. z Be. in
 c. ppetue. de elec. li. vi. dicit qd statutū
 penale pceptiua lz ptineat altā penā
 corporale obligat ad mortale. No. tñ
 qd in. d. c. vt aimarū. z ppetue. hoc vñ
 rū qz tbi factū ē illicitū z dānatū. et tō
 forte aliō eēt dicēdū si factū als n esset
 dānatū. Lz Den. de gan. qlibeto. iij.
 q. xxiij. dīstignat qd statutū penale pōt
 dūplē institui. vno mō seorsū a statuto
 obseruātie legalis vt sint duo statuta.
 tbi grā. i. aliq religioe statuti q nullū
 loqē post ppletoriū. z statū adūgltē q
 sigs post ppletoriū loquet qd dicit. vij.
 psalmos in isto mō statuēdi primū sta
 tutū ē pncipale z quo ad modū statu
 ēdi z quo ad itētionē statuētis. z qz in
 tali mō statuēdi statutu primū nō de
 pēdet oio a scdo: lz ecōuerso ipm sta
 tutū primū hz suā obligatiōem pp q
 ei trāgressio obligat sēp ad culpā. et
 nullā mō pōt ipsū subditus trāgredi

absq culpa qstūcūq soluat penā aū
 nexā i scdo statuto nisi in cāu necessi
 tatis: q rōn ab illis dz intelligit exceptio
 ex itētionē statuētis. Alio mō pōt iste
 tui statutū penale simul implicādo cle
 ca ipsū illā obseruātiā pp cūctus custo
 diā pena statuit h trāgressores z sic
 est tñ vñtū statutū. tbi grā. qmōz lo
 qtur post ppletoriū. dicit. vij. ps. Et
 tūc secus. dīstignit tñ adhuc i isto ca
 su. an illō qd precipitur sit alias de se
 illicitū vl ne. Et an ille qui h facit: trā
 grediatur ex ptemptu vel ne. Et an h
 faciens hueniat ex causa rationabilē
 vel ne. Item cōsideranda ē mā super
 qua precipitur an tale qd ptineat ad
 precipientē: sicut dīcimus qd pnceps
 lz possit iudicare aliquod festū pp vl
 coriam vel qz fili. et natus ē. vt. C. de
 serijs. l. a nullo. tñ culpā nō incurrit h
 facies lz penā si qua est exigere possit
 De quo vide. infra statutu. h. vi. Item
 no. qd licet statutū nō sit pceptiua ex
 forma tamē obligat ad mortale quā
 do imponit penam mutilationis vel
 penam mortis.

¶ Quid de statutis multarū terraz 10
 que imponunt magnam penā d frau
 dantibus huiusmodi pedagia. nūqd
 licite exigī possint. R. fm Bonal. qd
 sic nam huiusmodi statuta sunt facta
 p cōi vtilitate. Et sic depredantes ta
 les res h bānum portantes z contra
 edictum ptātis: nō tenētur restituere
 ita tñ qd ptās hoc edictum fecerit cūz
 consilio regentium ciuitatez z p: o cō
 muni vtilitate. nam in talibus amittē
 ti non competit repetitio: z per conse
 quens accipiens reddet non tenetur
 qz melior ē conditio possidētis. Tñ
 melius facerent quo ad deum si red
 derent. ne ex auaricia rapere vīdeant
 Addit etiam Bonal. qd banna etiaz
 ista non sunt de iure diuino: sed ciu
 li tantum: qz penalia sunt: z non ar
 tant animum per se: sed manum. Et
 ideo post factum non angustant con
 scientiam. Sed bursam vel Larnem.

¶ Done. qdā ipetrauit licētā cōdu

¶ *Edl. x. modulos frumētū z duxit. xx. vī
 x. porcos vel equos z cōduxit. xx. Vel
 pone. statuto ciuitatis p̄tinet q̄ nullus
 possit extraheret de ciuitate: vel ei⁹ di-
 strictu res p̄tinetes ad quotidianū vi-
 ctū accidit q̄ q̄s portabat res licitas z
 illicitas. querit nūqd oīa sint applicā-
 da fisco. R. Li. in. l. cum pponas. C. de
 nau. se. in addi. fm moderniores dicit
 q̄ n̄ publicat licite p̄ illicita. s. Nec ob-
 d. l. cū pponas. q: sibi nō venit publi-
 catio mercū licitaz ex p̄tina illicitarū
 s; ex p̄tina delicti: cuius cā publicatur
 oīa: z capite punitū. vt. C. que res ex-
 poz. nō p̄t per totū. Idē t; bart. in. l.
 cōtez. §. dñs. ff. de publ. vbi ē querit.
 pone. statuto cauet q̄ si aliqs reptus
 fuerit aliqd portare p̄ deuetū pdat illd
 z animal sup quo portat z reptū por-
 tare quedā licita: z quedā illicita. R. re-
 curren ē ad distinctionē. d. §. dñs aia-
 lis fuerit scies vel ignorās. dicit tñ q̄
 in qbusdā ciuitatib⁹ est cōsuetudo: q̄
 cuiuscunq; sit aial perdatur. s; tñ dñs
 hēbit regressum p̄ ducentem.*

¶ *Quid aut si res q̄ illicite portant
 dephēdatur in via priusq; pueniat ad
 locū quē n̄ lz erit: nūqd sint i cā p̄s-
 catōis. R. Li. i. d. l. cū pponas. q̄ n̄ qz
 redire poterat z p̄tē. vt. ff. de sal. l. q
 falsam. de hac mā pedagoz vide sin-
 gularia. s. Excoicatione. viij. z. ix.*

¶ *Quid de illis dñis q̄ tali vtū p̄sue-
 tudine in oibus sūt: q̄ de mobilibus
 eozū captiunt quātuz z quū volunt: Et
 cū supcatur eos velle trāsire ad alium
 b̄sim. spoliāt eos. nūqd excusari pos-
 sunt. pe consuetudinē an teneatur ad
 restitutionē: z an sint absoluēdi si no-
 lunt restituere. R. fm Monal. si certū
 est q̄ ab initio fuit impositū tale on⁹
 terre sine fraude. Credendum est q̄
 dominus possit ab habitatoribus quū
 z quantum vult capere: z q̄ possit re-
 tinere omnia mobilia si recesserint. cū
 quilibet possit imponere rei sue onus
 quod voluerit. videtur etiam tollera-
 ri posse q̄ in tñ vtatur huiusmodi cō-
 stitutione q̄ non grauet eos vltra mo-*

*dum: aut manētes: aut recedentes Si
 aut si ē certū aut si credit q̄ nō fuerit
 ab initio legitime institutū credēdū ē
 q̄ cū h̄mōi spolatiōes ip̄o genere fa-
 cti male sint: peccāt q̄ hec faciūt z te-
 nēt ad restitutionem. In hoc tñ cāu z
 cū similibus q̄ tollerant ab ecclia p̄ eo
 q̄ aliq̄ p̄t eē tibi dubitatio de iure aut
 d̄ facto: n̄ credere simplr eē d̄negāda
 absolutiōne: s; faciēda est tñ cū quadā
 dubitatiōe z p̄testatione sic. Absolu-
 te de hoc i q̄tū possū: s; timeo vel cre-
 do q̄ nō sufficit tibi ad salutem: nisi te
 aliter h̄ueris in h̄ cāu. hec Monal.*

¶ *Quid at de illis p̄ncipib⁹ q̄ puenit 14
 unt cū nantis q̄ reddat eis certā sūmā
 singulis ānis p̄ singulis nauib⁹ currē-
 tib⁹ p̄ terminos eoz p̄ getādo eis hōi
 abussū. Quid iuris. R. Monal. q̄ tenē-
 tur restituē totā illā sūmā pecunie ac-
 ceptā: qz cū grat] debeāt h̄ quietare: n̄
 p̄t p̄ getatiōe h̄mōi aliqd accipere: z
 tenētur sic acceptū reddere: cū nauie
 p̄fionē h̄mōi n̄ p̄stituerint simplr z
 sp̄taneē: sed ne d̄ceri⁹ sustinerent.*

¶ *Quid si mercatores alicui⁹ loci fa-
 ciūt pactū pro metu eis cōmīnato de
 certa pecunia soluēda alicui dño terre
 vt ipsos saluet z defendat. R. D̄tr. q̄ si
 dñs h̄uc metū mercatoribus inuit: in-
 iuste reapt. z tenētur ad restitutionē
 nec istud pactū dz dicit pedagū: qz nō
 tenet nisi inter illos: iter quos h̄itū est
 Et monal. dat optimā cautela p̄fesso-
 rib⁹ p̄ncipū. q̄ multa extorserūt. z dif-
 ficiles. ob hoc se reddūt ad restituēdū
 simul de p̄tū: q̄ remittant cōtatib⁹
 vel villis de eozūde assēsu z libera vo-
 luntate aliq; sūtutē: seu ānuā p̄statio-
 nē i p̄petuū vel ad ip̄s. Itaq; plenissi-
 me videre eis satisfactū: vel ēt facerēt
 in remissionē peccatorū illoz q̄bus te-
 nēt aliq; hospitale: vel op⁹ simile pie-
 tat] cā cū p̄fesa tñ eozūde: si h̄eri p̄t
 Qñ aut dñs possit exactionē. facē vī-
 tra solitū. vide. s. dñs. §. i.*

¶ *Sed nūqd exigētes tales: vel hu-
 iusmodi pedagia in casu illicito. teneā-
 tur ad restituē. R. q̄ si clare cōstat q̄*

huiusmodi pedagia sunt illicita: facta
 les hoies emetes & exigetes hmōi. ad
 portas ciuitatis. tenetur ad restitutio-
 nē: qz p̄stāt causā efficacē ad hoc. Si
 ho dubitat: an sint illicita vel licita: tē
 distinguēdū est p̄nt. i simili notat. S.
 Bernardū i tractatu f̄stitutionū: qz
 aut isti tūt subditi talis dñi & cōpellūt
 ab eo ad hmōi pedagia exigēda. et tē
 pp bonū obediētē excusatur i isto du-
 bio. xxiij. q. i. qd culpa. Et hoc intelli-
 git Hosti. qñ q̄stū potuit inquisitū &
 p̄tiores cōsulit. & tū sp̄ dubius i se re-
 mansit. Alioqñ tāq̄ ignorātē affecta-
 tor nō excusatur. Si ho talis subditus
 ad hmōi exactōes nō opellit sed ipse
 spōte se igerit: & dictas gabellas emit
 vel talis emēs nō est subditus tal' dñi
 & tūc nō excusat sicut nō excusatur h̄z
 Rod. Aspēdarij seu cognati vel amici
 accusus dñe iuste idicētis bellū cū n̄
 sint subditi eius nec excuset eos obe-
 diētē bonū. nec se discrimint cōmitte-
 re debent in p̄iuditiū alterius. Si autē
 hmōi pedagia exp̄sse sūt licita. tūc in
 illo cau peccat hmōi exigētes. siue sint
 eius subditi siue non.

17 **C** Pone q̄ vna ciuitas vbi sit gra-
 uata. & deliberant p̄sules q̄ modus ex-
 peditor solvendi illa debita est. q̄ fiat
 q̄ddā assisū sup vēali h̄ mō. s. q̄ vēdēs
 sextariū vni soluat denariū. cōitari in
 adiutoriū solutiōis debitorū: & sic de
 alijs venalib' p̄oportōe p̄nata. Ad dīq̄
 r̄i vtz eis liceat hoc facere. Cū ex h̄
 facto sequatur q̄ clerici emant venia-
 lia cariora. Et sic indirecte inuabunt
 ad solutiōnē debitorū cōitatis. cū tū ni-
 hil soluere teneat. R. Asten. li. vi. t. xxx.
 dicit q̄ aut illa debita sunt h̄eta p̄o-
 ptere excessum & abusum p̄sulū. & tunc
 nō licet eis assisim: seu collectā super
 venalia ponere: sed p̄p̄iis sumptibus
 debent illa debita soluere. Aut p̄pter
 cōem vtilitatē tā laicorū q̄ clericorū: &
 sic h̄z eis. Aut p̄pter vtilitatem cōem
 laicorum directe: nō aut clericorū nisi
 indirecte. s. in quātum t̄p̄alis prosperi-
 tas ciuitā q̄q̄ redūdat in vtilitatem

clericorū. Et tunc distinguo: qz aut fa-
 ctunt animo iniuriandi clericis. vt sic ab
 eis pecunia extorqueat: quā alr h̄re nō
 poterant. & sic nō licet. Aut nō animo
 iniuriandi: qz etiā si nō eēt aliqui cli-
 ci q̄ aliqd emerēt nihilomin' hoc fecit
 sent. Et sic h̄z eis: seruato moderamie
 p̄ cōparatiōnē ad necessitatē cōitatis.
 Ita tū q̄ fiat auctoritate dñi t̄p̄alis. &
 etiā obfuata p̄portione. scilicet q̄ p̄
 portioneabiliter loquendo: nō ponant
 magis assisum sup ea que sepi' emun-
 tur a clericis: q̄ sup ea q̄ a laicis. Nec
 matius sup ea q̄ sepius emuntur ab ex-
 tranels: q̄ sup ea q̄ a ciuib'. Nec ma-
 ius sup ea q̄ sepius emuntur a paup̄ib'
 q̄ sup ea q̄ a diuitib'. Alr si liceret. si
 at ponat assisū p̄dcō mō cleri vt v' nō
 poterūt iustepqueri: maxie cū si cogāt
 emere in ciuitate illa: cū emē possint
 in alia h̄z nō ita cōmode. Idē Ri. in q̄
 dā. q. de quolibet.

Additio. Sed q̄ritur de. q. nota 18
 b̄li. pone. qz emit vel
 p̄duc vetigal siue passagiū p̄ p̄cio & p̄
 siōe ānuasan pp guerras supueniētes:
 v' pestē deat fieri f̄missio p̄siōis. h̄ qd
 q̄tidie accidit de istis gabellaris dñio-
 rum vel cōmunitatū. Bo. fran. de are.
 in consilio. xiiij. incipiēte. In xpi no-
 mine. dicit q̄ in simplici conductore
 nulla est dubitatio. q̄ p̄pter guerram
 vel iustum metuz hostilitatis debet fie-
 ri remissio mercedis. Tū latius hunc
 passum attingendo dicit q̄ aliqñ guer-
 ra que impedit conductores frut re lo-
 cata contingit culpa locatoris vel saltē
 fit ad iniuriā suā: & tūc non solum te-
 netur remittere mercedem: sed ad tota
 le interesse conductoris est obligatus
 l. si merces. §. culpe. & ibi per Bart. ff.
 loca. Idem Bart. in l. cotem. §. q̄ ma-
 ximos. ff. de pu. vbi h̄z hoc t̄dez in ven-
 ditore fructuū qui casus est lōge forti-
 or n̄ro. Aliqñ conductor: nō p̄t vti re
 locata p̄pter guerram vel inimicitias
 surgētes cl̄pa sua: v' ad iniuriā ipsius
 p̄ductoris & tūc non releuat a solone
 p̄siōis. vt p̄bat i. d. §. cl̄pe. Aliqñ guer-

ra ipedit vtl re locata. nec fit ad Inforti
as pncipalr l culpa locator] vt pducto
ris. Sz ex guerra q fit ad Infortia vl of
fensa tertij z resultat incomoditas z im
potentia pductoris vtcdi z fruendi. Et iste
est casus nř in q Ly. nobilr in addi.
In. l. ex pducto. §. i. ff. loca distinguit q
aut tpe rei cōducte vergebat guerra. z
tūc tenet pductor solvere pensionē: qz
iputet sibi q cūsciret q̄litate rei z tps
pduxit vi aut gl. in. l. habitatores in ff. loca.
aut tpe rei pducte guerra z timor
iustus i locovbi erat site res locate nō
liberatz tūc supueniente guerra z tu
sto timore hostilitatis dz fieri merce
dis remissio. vt dicit tex. clarus i. d. l. ex
pducto. §. si vis. ubi i cursus hostiū. z in
l. si fundus. §. fina. ff. loca. z in. l. item
queritur. §. exercitu. vbi est glo. ff. eo.
Et hāc distinctionē ponit Bar. vbi. s. p
ter mēbz q̄s addidit Ly. q̄si guerra
erat tpe locatōis. Hāc distinctionē cy.
seq̄ bal. in. l. si ea lege. C. de vris. z
ex pmissis pz q̄ cū guerra supuēt hūc
pductor sine dubio dz fieri mercedis
remissio. q̄s t̄z clare bar. i disputatōe
sua icipiēte. Publican^o qdā. Et i. d. l.
cotē. §. q̄ maxios. vbi pcludit q̄ q̄n q̄s
emit vl pductū vectigal sine passagū
p p̄cto z p̄sione annua: q̄ qz ista est
locatio q̄cūqz noie p̄ctus baptizet pp
guerrā debet fieri remissio. si ex tali
guerra impedit cōductor frui re loca
ta. q̄s erat in casu nřo. si pductor pro
babit in cursiones hostium z p̄das fa
ctas in vicinis locis. vel q̄ loca sint ita
vicina hostib^o vt verisimile sit ea ho
stes inuasuros. hic est enim iustus ti
mor de quo loquitur. d. l. habitatores. et
l̄ p̄cedit sine dubio in simplici loca
tione: qm̄ ppter sterilitatē z nō perce
ptionem fructuū in locatione fit mer
cedis remissio. vt. l. si vno. ff. loca. Sz
in emphiteoti in qua nō fit remissio
ppter sterilitatē: sed solū si tota res vl
maior pars peatret aliqd plus dubij
z tū doc. tenet idē cōter qm̄ emphiteo
ta est impeditus pp guerrā. Finis.
190 Urū xp̄iant teneatur solvere p̄da

glia sarracenis. R. fm̄ Kal. Si trāseāt
per terras eoz tpe treuge: z ipsi sarra
ceni defendāt eos a latronib^o z huius
modi: xp̄iant tenentur eis fm̄ statu
tuz z pactū: z subtrahendo tenerentur
ad restitutionē. Nā fides hosti. seruan
da. est. Addit. in. p̄p. q̄ de pacto: si in
terueniat planū est. Sed de statuto ē
distinguedū. nā per statuta illoz q̄ p
vīm occupauerūt: z tenent terram q̄
aliqui tuit xp̄iano: cū ipsi sint malefi
dei possessores: nō obligantur fideles:
nisi sponte cōsenserint: vel se subice
rint huiusmodi statutis. Secus de illis
sarracenis qui nō sunt violēti possesso
res terrarū q̄s tenēt. qz ab huiusmodi
pedagijs fraudari si debēt ab aliquo
etā xp̄iano trāseāte. Si p̄o trāseāt tpe
guerre: aut quicūqz cum mercib^o pro
hibitis: nō tenēt eis ad pedagia. No
sti. tū dicit. nō puto q̄ xp̄iant teneā
tur ad soluēdū hec paganis. Et hoc vt
det veritas: nisi pactus p̄cessisset: non
coacte factū vel metu. verūtamē si vo
lunt xp̄iani habere comoditatē terre
sarraceno: oz q̄ soluant qz nec aliter
sarraceni ipsoz trāsitū sustinerent. De
imponētib^o vel exigētib^o pedagia cle
ricis. z de multis alijs circa hāc mām
vide singularia. s. Excoicatione. ix.
Pena Urū iudex ecclesiasticus pos
sit imponere penā pecuniaria. R.
fm̄ pan. in. c. licet de penis distingue
do q̄ aut iudex ecclesiasticus vult solue
re hoc multatō: aut penā distinetue
iponēdo. Primo casu dicēdū ē q̄ sic
si illa magis timetur: maxime qz pena
certa nō est statuta a iure pro p̄tuma
cia arcēda. vñ pōt imponere p̄t sibi
videt. vt in. c. de causis. de of. dele. Se
cūdo casu qm̄ vult iponere distinetū
Aut subest statutum: vel p̄suetudo vt p̄
quol̄z d̄licto iponat p̄ca pecuniaria: z si
valz qz isurgit dissolutō. nullā. n. delin
quēs p̄timelet culpā: cū seperat eam
nūmis redimere. xi. q. iy. paup. Aut
subest statutum seu cōsuetudo vt vl
tra penā sur iponat pecuniaria: z valz
dāmō nō p̄cedat ex radice cupiditat]

pōt enī ep̄s adiuare canonē apponē-
do nouā penā. vt in. c. ij. de p̄sti. li. vij.
Aut nō subest statutū vel cōsuetudo: z
tūc aut ex iudiciū p̄lat⁹ vult exigere pe-
cuniā p̄ delicto: z nō pōt: qz certū mo-
dū sūt in iure statuti p̄cedēti q̄ delin-
quentē: sicut facebāt illi archidiacono
ni de qb⁹ i. d. c. l. q. extra iudiciū sine
cāe cognitiōe exigebāt pecuniā p̄ deli-
cto cōmissio: z sustinebāt criosos in de-
licto recepta pecuniā. Aut vult iudex
p̄cedere iudicialr. z tūc si certa pena
nō est iposita: pōt iponere pecuniariā.
Si hō est certa pena statuta: z tunc si
cū cause cognitiōe voluit illā tempera-
re p̄nūciando: z pōt Nam hoc v̄ cō-
cessum cuiusbet iudici cognoſcenti de
crimine. vt ex cā possit tēperare penā
dum p̄nūciat. sed postq̄ p̄nūciat
hoc nō pōt. vt in. s. notati. ij. q. ij. z in
l. i. ff. ad turpill. nisi posset dispensare
sup illo cri. vt in. c. at si clerici. de iur-
di. nisi esse mulcta iposita. q̄ pōt pp̄ in
optam rei etiam ex postfacto tempari
vt est tex. notabilis in. l. illicitas. ff. de
offi. p̄si. Adde p̄dictis aliud dicitur
Panor. q̄ vbi pena nō est in iure ex-
pressa: debet apponi cōsuetudinaria. Et
si iudex excedit cōsuetudinē dicitur ex-
cedere modum. ad hoc tex. cum gl. in
l. hodie. ff. de penis. Sed cessante con-
suetudine venit arbitraria.

2 **C** Sed nunq̄ ep̄s possit iponere pe-
naz pecuniariā laico sibi t̄paliter non
subiecto: Jo. an. post No. sentit q̄ nō
sed dz eam facere infligi per iudicē se-
cularē. Sed hoc dicitur nō plz Pa.
in. d. c. l. ex quo est casus in quo iudex
ecclesiasticus vendicat sibi iurisdic-
tiōē in laicū: nō apparet ratio quare in
casib⁹ p̄dictis nō possit sibi iponere
penā pecuniariā. vt in. c. statum. xvi.
q. i. z. xvij. q. iij. q. l. g. s.

3 **C** Quid aut fiet de p̄dicta pecuniā
quā iudex ecclesiastic⁹ exigit in casu li-
cito. Host. dicit q̄ aut ex statuto iponit
tur pena pecuniaria in casibus p̄mis-
sio: z tūc pōt iudex illam sibi retinere.
Aut non subest statutū: s; iudex ex of-

ficio suo in casibus in qb⁹ pōt: iponit
penā pecuniariā. z tūc lz possit sibi re-
tinere: tū si vult euitare suspicionē cu-
piditatis: dz deputare in p̄iaz cām.

C Utrū pena apposita in sc̄tib⁹ pos-
sit exigi a parte suant sc̄tum. Panor.
pōt Inn. in. c. suā. extra de penis q̄ sic
etiam in foro p̄nialitiam si excedat
interesse: dūmō nō fiat in fraudē vsu-
raz. de quo. j. Usura. i. s. xliij.

C Queritur pone. Quis est obligat⁹
ad certā quātitatez pecunie: certo die
sub pena soluendā. Soluit p̄tem talis
debiti. j. tales terminū: nūqd ad penāz
integrā teneat. R. Panor. vbi. s. q̄ aut
obligatio est diuidua: aut idiuua: z
q̄ dicatur obligatio diuidua: z q̄ indi-
uidua. vide bar. plene in. l. stipulatioes
nō diuidunt. ff. de s. ob. Et pp̄ie illa
obligatio d̄r diuidua: q̄ solutio par-
tis affert tāta comoditatē respectu par-
tis sic solutio totū respectu totū obli-
gatiōis. Exēplū p̄misi tibi scribere du-
os libros sub certa pena z scripsi tibi
bi. vnū. In hoc casu pena tū cōmitti-
tur p̄ p̄te: qz ista obligatio ē diuidua:
cū respectu ptis hēas oēm q̄moditatē
sp̄sius. Indiuua hō d̄r obligatio q̄n
solutio ptis nō affert tāta comoditatē
respectu ptis sicut tota respectu totius:
exēplū. p̄misi tibi scribere vnū librum
sub p̄ea scripsi tibi medietatē. hic p̄ea
p̄mittitur i totū qz scriptura medietatē
nō affert tāta comoditatē respectu
ptis: sicut tota scriptura respectu totū
Ita d̄c in similibus.

C An aut de iure canonico possit peti
pena respectu ptis nō solute. R. Pan.
vbi. s. fm cōiter doc. q̄ sic. nam eadez
dz eē rō de p̄te quo ad p̄te: q̄ est de to-
to q̄ ad totū. vt i. c. pastoralis. de offi.
dele. Sicut ergo de iure canonico pōt
peti pena in totū si nō ad ipletur sc̄t⁹
vel mādātū penale eodē mō rōne ptis
nō implete. Pōt ergo exigi p̄ rata. z
hoc itellige q̄n obligatio cōsistit in dā-
do: seu soluēdo. Ita q̄ solutio ptis af-
fert q̄moditatē h; q̄ dicitū ē als si obli-
gatio eēt idiuua: tūc pena q̄mitteret

In totus et de iure canonico.

7 **C** Done qdā sub certa pena fuerunt adiuncte. s. v. n. e. o. r. d. dicitur: et noluit stare. s. c. tui. q. qdē s. c. i. locū hūit: nō obstat illius dicitōe. nūqd ille icurrat dictā penā: ex quo oio ille s. c. i. u. s. habuit effectū. s. s. m. Pa. in. d. c. rathaldus de testa. q. sic p. tex. illū p. quē infert h. notabile. q. pena a pposita ex s. u. e. n. t. i. o. e. cōmittit ex sola dicitōe facti: q. q. s. d. i. t. t. o. nō habu. erit iuris effectū. Nā vides ibi q. dicitio patruī nō habuit spēdre legatū scī auctū. Et nihilo min⁹ pena appositā ex s. u. e. n. t. i. o. e. hūit locū. et fa. cit. hoc p. pena appositā in p. p. o. m. i. s. s. i. s. p. t. r. a. et aduersus s. u. e. n. t. i. e. t. e. z. v. t. p. m. i. t. t. a. t. p. e. n. a. l. z. p. t. r. a. u. e. n. t. i. o. n. o. h. u. e. r. i. t. a. l. l. q. u. a. e. f. f. e. c. t. u. S. i. l. r. p. m. i. t. t. i. t. p. e. a. e. x. p. t. r. a. u. e. n. t. i. o. e. i. u. r. i. s. s. e. u. d. e. i. u. r. e. f. a. c. t. a. v. t. i. l. n. u. d. a. s. d. e. p. t. r. a. h. e. n. z. cō. m. i. t. t. i. t. z. h. n. o. q. z. f. a. c. i. u. n. t. a. d. m. u. l. t. a.

8 **C** Urū q. cōmittit furtū: vel de fraudat gabellas vel h. m. d. i. f. f. q. b. ex statuta grauis pena pecūnaria vel forte alia teneatur soluere penā illā in foro p. s. c. i. e. s. s. h. z. cō. i. t. e. r. v. o. c. S. i. n. e. p. e. n. a. i. l. l. a. f. u. e. r. i. t. s. t. a. t. u. t. a. p. q. u. a. c. u. q. l. e. g. e. s. i. u. e. p. c. a. n. o. n. e. s. nō ē i. f. o. r. o. p. n. i. a. l. i. i. n. t. e. l. l. i. g. e. d. u. q. s. o. l. u. a. t. n. i. s. i. f. u. e. r. i. t. p. d. e. n. a. t. u. s. a. d. i. l. l. a. A. l. i. o. g. n. s. u. f. f. i. c. i. t. q. s. o. l. u. a. t. i. n. t. e. r. e. s. s. e. v. e. l. s. i. f. u. e. r. i. t. i. n. s. u. r. i. a. s. a. t. i. s. f. a. c. i. a. t. a. d. a. r. b. i. t. r. u. m. b. o. n. i. v. i. r. t. v. t. e. s. t. g. l. s. i. n. g. l. a. r. i. s. x. i. j. q. i. j. c. s. r. i. n. t. a. s. N. e. c. o. b. s. t. a. t. t. h. e. o. r. i. c. o. c. a. n. o. n. i. s. t. a. z. q. l. e. x. h. u. a. n. a. nō p. t. i. n. e. s. i. n. s. e. p. c. i. m. e. s. t. f. u. a. s. d. a. i. f. o. r. o. p. s. c. i. e. q. z. ē. i. t. e. l. l. i. g. e. d. a. q. n. nō c. e. s. s. a. t. r. o. l. e. g. i. s. i. f. o. r. o. a. i. e. s. e. u. q. n. ē. e. a. d. e. r. o. i. v. r. o. q. s. f. o. r. o. z. q. d. d. e. m. ē. d. e. p. e. n. a. nō s. o. l. u. e. n. d. a. n. i. s. i. p. o. s. t. p. d. e. n. a. t. o. e. z. i. t. e. l. l. i. g. e. ē. t. s. i. l. e. x. v. e. l. s. t. a. t. u. t. u. i. p. o. d. e. r. e. t. i. p. o. s. c. o. v. l. i. p. o. i. u. r. e. p. e. n. a. q. z. h. z. d. o. c. a. d. h. u. e. r. e. q. r. i. t. s. n. i. a. d. e. l. a. r. a. t. i. u. a. v. t. d. e. m. e. s. t. s. a. b. s. o. l. u. t. i. o. i. s. x. i. x.

9 **C** Querit de. q. notabili. Certū est q. vbi duo alternativae mādatur: sufficit altera adimpleri: s. z. n. u. c. q. r. t. e. Cui detur optio specificē q. n. pena ponit alternativae p. legē: vel p. statutū: v. t. s. i. d. i. c. a. t. s. u. s. p. e. d. a. t. v. l. e. x. c. o. i. c. e. t. u. r. v. e. l. p. u. n. i. a. t. i. m. i. l. l. e. v. e. l. a. p. u. t. e. t. u. r. e. i. p. e. s. v. e. l. a. l. i. q. d. s. i. f. e. s. s. Pa. in. c. i. t. e. r. c. e. t. e. r. a. s. d. e. r. e. s. c. r. i. p. t. i. s. d. e.

hoc eē tres gl. notabiles. Unā i. c. sicut. de iudels. Alia in. c. a. crapula. de vita z ho. cle. Alia i. c. fraternitatis. xxxiij. d. i. q. cō. i. t. e. r. d. i. c. u. n. t. q. o. p. t. i. o. d. a. t. i. u. d. i. c. i. v. n. p. t. i. u. d. x. i. p. o. n. ē. p. e. n. a. e. x. i. l. l. i. s. q. u. a. v. n. s. i. n. s. r. i. u. f. a. c. i. t. l. g. c. u. q. s. C. de ser. fugi. z z q. d. i. b. i. n. o. v. b. i. o. p. t. i. o. d. a. t. r. e. o. S. z. p. r. o. p. e. o. r. d. i. a. d. i. s. t. i. g. u. e. p. o. s. t. l. i. i. b. i. z. p. o. b. a. r. i. n. l. i. f. f. d. e. e. f. f. r. a. c. q. a. u. t. s. o. b. a. a. l. t. e. r. n. a. t. i. u. a. d. i. r. i. g. u. t. u. r. a. d. i. u. d. i. c. e. r. z. t. u. c. i. n. d. e. x. h. z. e. l. i. g. e. r. e. v. t. s. i. d. i. c. a. t. p. u. n. i. a. t. e. u. i. u. d. e. x. t. a. l. t. a. u. t. t. a. l. i. p. e. n. a. a. d. h. o. c. l. i. s. i. f. u. g. i. t. u. s. C. de ser. fugi. Alut s. o. b. a. d. i. r. i. g. u. t. u. r. i. n. r. e. u. v. t. q. z. d. i. s. o. l. u. a. t. c. v. e. l. r. e. c. e. d. a. t. a. c. i. v. i. t. a. t. e. z. t. u. c. o. p. t. i. o. d. a. t. r. e. o. E. t. i. t. a. l. o. g. f. d. l. g. c. u. q. s. Alut s. o. b. a. s. u. n. t. i. p. s. o. n. a. l. i. r. p. l. a. t. a. v. l. a. l. t. e. r. d. u. b. i. t. a. t. z. t. u. c. b. a. r. d. i. c. s. e. o. b. s. t. a. r. e. v. t. t. u. i. c. l. i. n. a. r. e. v. t. o. p. t. i. o. d. e. t. u. r. r. e. o. v. t. s. i. c. e. l. i. g. a. t. u. r. p. o. m. i. t. t. o. r. v. t. i. r. e. g. l. a. o. d. i. a. L. o. t. r. a. r. i. u. m. a. r. b. i. t. r. a. t. Pa. i. h. o. c. v. l. t. i. o. e. ē. v. e. z. N. ā. t. u. r. a. c. a. n. o. n. i. c. a. s. u. p. i. u. s. a. l. l. a. t. a. c. o. i. t. e. r. l. o. q. u. i. t. u. r. i. p. s. o. n. a. l. i. r. E. t. t. u. g. l. c. o. i. t. e. r. s. e. n. t. i. u. t. v. t. o. p. t. i. o. d. e. t. u. r. i. u. d. i. c. i. E. t. v. l. t. r. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. s. g. l. p. b. a. p. c. q. n. i. v. t. i. l. n. o. c. o. t. e. N. ā. r. e. g. u. l. i. r. i. u. d. e. x. t. a. q. s. m. i. n. i. s. t. e. r. h. z. e. l. i. g. e. r. e. z. a. p. p. o. n. e. r. e. p. e. n. a. s. i. n. c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. s. l. o. c. i. t. p. t. i. s. z. p. s. o. n. e. v. t. i. l. r. e. s. p. i. c. i. e. d. u. s. s. p. e. n. i. s. J. e. z. r. e. u. s. s. e. m. p. e. l. i. g. e. r. e. t. m. i. t. t. i. o. r. e. z. p. e. n. a. s. z. s. i. c. q. n. f. r. u. s. t. r. a. r. e. t. u. r. a. l. t. e. r. n. a. t. i. u. a. l. e. g. i. s. P. r. e. d. i. c. t. a. t. u. l. i. m. i. t. a. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. e. r. n. i. s. i. v. n. a. p. e. n. a. e. ē. t. r. a. s. l. a. t. a. i. a. l. i. a. q. z. t. u. c. i. u. d. e. x. nō h. r. e. t. a. p. l. i. u. s. e. l. e. c. t. o. e. z. P. o. e. e. x. e. m. p. l. u. q. u. i. d. i. a. n. u. D. i. c. i. t. s. t. a. t. u. u. v. e. l. s. n. i. s. i. u. d. i. c. i. s. q. p. t. a. l. i. d. e. l. i. c. t. o. r. e. s. o. l. u. a. t. m. i. l. l. e. v. e. l. s. i. nō s. o. l. u. e. r. i. t. j. x. d. i. e. s. a. p. u. t. e. t. s. i. b. i. p. e. s. Q. u. e. r. i. t. n. u. q. d. p. o. s. t. l. a. p. s. u. x. d. i. e. r. u. p. e. n. a. p. e. c. u. n. t. a. r. i. a. f. u. e. r. i. t. t. r. a. s. l. a. t. a. i. c. o. z. p. o. r. a. l. e. z. d. i. c. i. t. B. a. r. s. e. c. o. s. u. l. u. i. s. s. e. i. n. q. o. n. e. f. a. c. t. i. q. s. i. c. i. l. c. u. d. u. o. b. s. i. d. e. r. i. d. i. t. f. f. p. s. o. c. i. o. E. t. s. i. c. p. t. a. a. a. m. p. l. i. u. s. nō p. o. t. e. r. i. t. f. a. c. e. r. e. e. x. e. c. u. t. i. o. e. z. i. n. b. o. i. s. p. d. e. n. a. t. i. s. J. t. e. q. d. s. v. l. t. u. ē. q. s. i. s. o. b. a. d. i. r. i. g. a. t. u. r. i. r. e. u. i. p. s. e. h. z. e. l. e. c. t. i. o. n. e. l. i. m. i. t. a. h. v. e. z. q. n. s. o. b. a. d. i. r. i. g. u. t. u. r. i. n. e. u. a. c. t. i. u. e. v. t. i. n. e. x. e. m. p. l. o. p. a. l. l. e. g. a. t. o. S. e. c. s. i. p. a. s. s. i. u. e. E. x. e. m. p. l. u. d. i. c. i. t. s. t. a. t. u. t. u. P. a. t. t. a. t. u. r. p. e. n. a. i. s. t. a. z. d. e. h. o. c. e. s. t. b. o. n. o. t. e. x. c. u. g. l. i. d. c. s. i. c. u. t. J. t. e. d. u. b. i. t. o. s. i. p. s. u. e. t. u. d. o. h. z. a. b. o. l. i. v. t. i. p. o. n. a. t. u. r. p. c. i. s. e. a. l. t. e. r. a. p. e. n. a. v. t. p. u. t. a. d. i. c. t. a. t. s. t. a.

tutū q̄ p̄niatur p̄ca pecūnaria v̄l cōs
porali: tñ semp ē obseruatū vt ipona
tur pena pecūnaria: n̄qd̄ ex hoc sit i
ducta p̄suetudo. vt iudex n̄ h̄eat optio
nē. Be egrate v̄l q̄ p̄suetudo sit suan
da. ar. in. l. hodie. iuncta gl. ff. de pens.
vbi d̄r q̄ i ipositiōe pene iudex n̄ d̄z
venire p̄ p̄suetudinē q̄d̄ no. S̄z de s̄b
tilitate posset argui in p̄riū. nā in h̄is
q̄ s̄t: mere facultatis ex obf̄uatiā vni
nō est i ducta. p̄suetudo: nā forte semp
placuit iudici eligere alterā penā: ex q̄
nihil est actū p̄tra legē: q̄ nō est indu
cta p̄suetudo legis derogatoria. h̄ pa.

Penitentia. s̄m Ambrosiū. est mala
p̄terita plāgere z plāgēda itez nō
p̄mittere. de pe. di. iij. i p̄n. z est v̄nū de
sac̄tis ecclie q̄ b̄n̄ dispositis semp remit
tūtur p̄cā extra de sum. tri. c. i. §. sac̄z.

1 **U**trū de quoz p̄cō possit agi p̄nia.

q̄. s̄m Pe. hec ē d̄f̄ia sp̄s v̄niti carni
z sep̄ati: q̄ ille est susceptibilis p̄nie: il
le nō. Dic ē q̄ de oī p̄cō p̄missio a sp̄i
in carne ex̄isti: dū in carne ē p̄t agere
p̄niaz: post sep̄ationē nō p̄t. Sūt tñ
q̄dā p̄cā de q̄b̄ d̄fficult̄ agitur p̄nia
q̄. s̄m p̄mittūtur ex fragilitate vel igno
rātia obnubilata rōis p̄ carnē: s̄z ex ma
lita z s̄i h̄is d̄fficult̄ agit̄ p̄nia. Et
sic itelligitur illud Mat. xij. Qui pec
cauerit in sp̄m̄ sanctū: nō remittetur
ei zc. Id est vix remittetur.

2 **U**trū de quoz p̄cō deat eē p̄petua
p̄nia. q̄. s̄m Pe. p̄nia p̄ci exterior nō
oz sit p̄petua: s̄z p̄nia interior d̄z eē p̄pe
tua saltē q̄tū ad h̄itū. sicut de p̄tritiōe
dictū ē. s̄. Cōtritiō. §. ity.

3 **U**trum vere penitens possit postea
mortalr peccare. q̄. sic: q̄ s̄a p̄nia
seu caritas nō tollit p̄tribilitatē lib̄er
arbitrij vt dictū est. s̄. Caritas. §. xi.

4 **U**trū regrat̄ p̄nia de p̄cis añ baptis
mū. vide. s̄. Cōfessio. i. §. vlt.

5 **U**trū p̄nia tollat totū reatū. i. oēm
obligationē ad penā. q̄. s̄m Pe. sicut
q̄ hoiez ita z q̄ ven̄ offēdit peccat du
plr. P̄tio q̄dē p̄equalitatē amicitie in
q̄tū debitū effectū nō ipedit. Sed q̄
ēq̄litarē iusticie inquatū rē: vel honozē

vel obseqū subtrahit. oz q̄ vtrūq̄ resti
tuere. Et q̄ restituta amicitia nō ē p̄p
B restituta res ablata. iō p̄ remissionē
culpe remanet reatus pene.

6 **T**res sūt sp̄s p̄nie. i. solēnt̄: publi
ca z p̄nata. De h̄is vide. s̄. Confessor.
i. primo Responso

Utrū p̄nia h̄eat p̄tes: z q̄ sūt. q̄. s̄m 7
pe. tres sūt p̄tes p̄nie. i. cōtritiō cordis
p̄fessio oris. z satisfactio opis. Et sunt
iste q̄si p̄tes itegrales h̄z p̄fectū eē p̄nie
Nāz s̄z in p̄tritiōe d̄mūtāt p̄m̄ oz tñ
p̄fessionē z satisfactiōnē eē saltē i p̄po
sito. De p̄tritiōe h̄ēs. s̄. Cōtritiō. De cō
fessioe. s̄. Cōfessio. De satisfactiōe. s̄.
Cōtritiō. z. j. Satisfactio.

Utrū p̄cā q̄ p̄ verā p̄niaz sūt d̄missa
sa redeant q̄n̄ q̄s itez relabitur i p̄cā
q̄. s̄z. Thō. i. ity. di. xxy. Alqd̄ p̄t redi
re duplr. Al i se. z sic p̄cā d̄missa nul
lo mō redeūt q̄tū ad maculā: z p̄ p̄ns
nec ad reatū. Vel in suo effectū: z h̄ mō
p̄cā d̄missa redeūt i q̄tū ex p̄cis d̄missis
alqd̄ i seq̄ntib̄ relingitur. Ex h̄. n.
q̄ h̄o ven̄ p̄ p̄cā offēdit p̄ remissionē
p̄cedētū p̄cōz quādā deformitatē in s̄
titudis act̄ seq̄nt̄ p̄ci acq̄rit. Et iō re
deūt q̄tū ad ingrattudinē.

Utrū regratur p̄nia de p̄cō original̄
v̄l. s̄. P̄cā i p̄n. De p̄cis añ. mortalib̄
actualr cōmissis siue añ baptisimū si
ue p̄ tñr h̄o penitere. De venialibus
p̄o s̄z sit expeditēs: nō tñ ē n̄cāria ad sa
latē p̄nia in mūdo nisi in duob̄ cas
ibus. P̄tio rōne dubij v̄trū. i. sit morta
le vel veniale ne p̄iculo se exponat. Se
cūdo rōe p̄culi q̄n̄. i. h̄z aliquā affectō
nez veniales quā nisi rep̄mat dubitat
ne trahat eum ad mortale s̄m Bo. in
itij. di. xvi. arg. ij. q. ij.

Utrū regratur p̄nia de q̄lz p̄cō sin
gulr. q̄. sic de cognitis. i. cū de illis sp̄a
liter cogitat z tñr sp̄aliter de q̄lz cogi
tare vt peniteat si ad sit oportunitas p̄
portionata fragilitate h̄ūane. alr nō re
mittuntur de lege cōs. De incognitis
p̄o si ignorātia est inuincibilis v̄l excu
sabilis non tñr nisi in gnāl̄ penitere.
Si p̄o ē crassa vel inexcusabilis: sic te

- netur in spali penitere. q: tenet dare operam vt ea cognoscat z peniteat. vt elicitur ex Rf. i. iij. di. xvi. ar. iij. q. ij.
- 11** **U**trum possit agi pnia de vno pco mortali sine alio. R. q: no: qz aut deus p tota remittit: aut nihil: z ideo o3 q peniteat de oibus. de pe. di. iij. q. item Distingere tn potes qz aut logmur de penitētia put p ea remittitur culpa re cōciliatur hō deo: z sic cū radix satisfactōis sit vna. scilicet caritas q secū nō ppatitur pcīm mortale. id est vez q nō pōt fieri nisi de oibus fiat. Aut logmur de pnia put directe respicit satisfactōes epals pene debite p pcis tam dūnifis quo ad culpam: z sic bene pōt fieri de vno peccato sine alio.
- 12** **Q**ue aut pnia sit pro pcis singulis intūgēda. R. pro qlz pco mortali est regulariter septēnis pnia intūgēda. xxxij. q. ij. h. ipm. z. q. se. z. xxij. q. i. p dī cādū. in gl. Et ita septēnis pnia magis vel minus aspa dz ipont pnt maioritas vel minoritas cris z circūstātarum exposcūt: qz apō deū magis valz mortificatio vltioz qz abstīnētia ciborū: de pe. di. i. mensurā. Et fm panoz. in. c. acceptist. de spō. duo dz in isto tpe semel bis vel ter ieiunare in ebdomoda fm discretione sacerdotis. Et sic intellige oia iura q pniām iponūt p numerz dierū seu annoz nō specificādo modū. Sz hodie oēs pnie: sacerdotis arbitrio taxāde sūt pñideratis circūstātijs psonaz z pñitionū. xxvi. q. vij. tpa z. d. c. mēsuram. z. c. de^o q. de pe. z re.
- 13** **U**trū sacerdos possit dispēsare in pena debita eā dīminuēdo. R. Pa. in c. sicut dignū de homi. q sacerdos ex pñate sibi pmissa pōt aliquātulū dispēsando minuere de pena debita vt est pulcher tex. Aug. de pe. di. i. quē penitet. Et id bonū est q sacerdos ipositōne pnie dispēsēt cū pñitēte circa residuuz pene si maior fuisse iponēda. Et cōsulēdū est vt sacerdos cū absoluit penitēte addat. qzqd bōi feceris sit tibi i remissioz pcoz. Itē dicat q oia mala q sustinebit et pñiciant ad salutem.

- S**acerdos sp dz inūgere pniām **14**
p pñitū. pco. vt supbo humilē ofonem auaro elemosynaz largitionē: acciditō so pegrinationē: seu laborē: guloso abstīnētia: luxurioso carnis macerationē z quōz loci mutationē. Zn simp caue re dz ne p pñiaz quā intūgit: alteri p iudiciū faciat: vt vltro i pñidiciū vxoris z fāille: aut suo i pñidiciū dñi z hmōi
- U**trū inferior possit relaxare pniām **15**
iūctā a supiore. vid. s. cōfessio. ij. q. xi.
- Q**uid de eo q dicit se penitere sed **16**
nō vult facere pniām in hoc mundo. vide. s. cōfessio. ij. q. ix. z. x.
- U**trū pnia facta i mortali sit valida **17**
vel iterāda. vide. j. satisfactio. q. i.
- U**trū pnia in articulo mortis dilata **18**
valeat. R. diuina grā nulli se subtrahit faciēti qō in se ē. vñ hō qz diu hz vsūm liberi arbitrij pōt se ad grām pparare dolēdo de pñitō z pponēdo cauere de futuro. vñ d. pe. di. vij. in pñ. dī: tps pnie est vsqz ad vltimū articulū vite. vñ z leo papa. Nemo est despandus i hoc corpe pñitū: qz nōnūqz qō dīffidentia etatis dīfferit: pñilio maiorioz pñicit. Sz tn pñiculosū ē q illd vltimū tps expectet. vñ dicit. Aug. ibi figs pōt i vltia nōitate sine egritudis voluerit accipe pniām z accipit z mox. recōciliabitur: z hic vadit. Fateor vobis: z nō illi negam^o qō pett: sz nō pñim^o q hic bñ exit. Si secur^o hinc exierit. ego nescio. pniām dare possum^o. securitātē at dare nō possumus. Vts ergo a dubio liberari. vis q est icertū euadere: age pniām dū sanus es. Si sic agis: dico tibi q secur^o es qz pniām egisti eo tpe quo peccare potuisti. Si autē vis agere pniām: qñ iam peccare non potes: peccata te dīmissērūt: nō tu illa In articulo tñ mortis nō est pnia iponēda sed innotescēda.
- U**trū pena mortis dīminuat aliqd **19**
de pēa p pco debita. R. Tho. i. iij. di. xx. Ad oīs nālis ē pena pñis originale pctm: z qñ tā i nām pñia. Et sō p mortē nālē nō purgat aliqd de pctō actua. Sz p illā mortē bñ pōt purgari. vñ

si aliquo morte illata patienter sustineatur
et si per aliquos crimibus sit illata valet ad
diminutionem pene: et ad liberationem
eius a tota pena secundum quantitatem culpe
et patientie et contritionis

20 ¶ Quid est in pena sacramentum: quod res: et
Thom. et Pe. i. lxxij. di. xxj. In sacro penitentie
exterior pena est sacramentum: ut signum tantum. scilicet
ritus penitentie. Et ibi actus penitentie quasi ma-
le actus a sacerdote. scilicet absolutio quasi for-
male. Penitentia pro interior seu contritio put-
antur in penitentie exterioris salute in proposito est
pro sacro. et est res et signum. res quod penitentie
exterioris est signum remissionis peccatorum
Remissio autem peccatorum est res tantum.

¶ Percutere siue verberare vtrumque liceat
secundum Thom. secundum secundam secundam. q. lxxv. necum
tamen alicui inferre si licet nisi per modum pene
propter malitiam. nullus autem fuisse punit alicuius:
nisi sit eius iurisdictioni subiectus. Et ideo verbe-
rare alicuius si licet nisi habente potestatem alicuius
super illam. Et quod si subditus potestatem presbiteri. et
vni potestati dicitur: licite potest presbiter verberare filium:
et dominus suum causa correctiois: moder-
ate tamen. Episcopus tamen nullum. de suis manibus verbe-
rare. lxxvi. di. licet. si quis tamen ex odio
vel malitia alicui verberaret peccaret mor-
taliter: nisi esset in modico et leui. In cle-
rico autem inducit depositiones. ut in c. i.
de cle. percus. et in c. i. et c. episcopus. xlv. di.

¶ Utz clericus possint verberari. et quod pla-
ti excepto episcopo possint clericos in minoribus or-
dinibus pro leuibus culpis verberare. xlv. di.
§. salomon: dum tamen fiat pro eum ad quem presbiter
de se. ex causa voluntate. In sacris pro ex-
tibus verberari non debet nisi pro maioribus
crimibus. xxxv. di. an omnia. et xiv. di. cum
beat. aliter essent excusati. Excipe magis-
trum quod causa discipline verberat clericum exister-
tem in sacris. Idem dicit de presbiterate filium in
sacris. In ea. n. si presbiter notari diabolica
manum in caritativa. Et vix possit se con-
tinere quoniam corrigeret filium errantem. De hoc
vide. §. Excusatio. ij. §. viij. Quoniam autem
clericus torqueri debet: an debeat degra-
dari. vide. §. Degradatio. §. iij.

2 ¶ Utz religiosi possint verberari. et quod
sic a suis platis est pro leuibus culpis. c. re-
prehensibilis de appel.

¶ Peregrinus. Ad quem pertinet defen-
sio peregrinorum. et secundum Rat. o. pe-
grini defenduntur ab ecclesia. Et quocumque eos
in rebus vel personis offenderit: nisi admittit
satisfecerit excusetur. xxliij. q. iij. si quis ro-
mipetas. et duobus. c. se. ex. d. treu. et pa-
innouamus. extra de peregrin. c. unico.
¶ Quid de rebus peregrinorum qui
moriuntur in via. et secundum Hostien. qui-
cumque acceperit peccat. mortaliter nisi
ea intentione accipiat ut restituat heredes.
Nec excusat aliquis statuto consuetudine
vel precepto sicut de naufragio dicitur est
§. Excusatione. xxi. et §. Naufragium
Et nota unum fauorabile pro ipsis pe-
grinis quod non. Pan. in c. memini. de
app. post Innocentium. quod itineras ad papam ex-
iusta causa. siue in fauore suum: siue alterius est
sub protectione applica: ut iterum si eum non
precedat in prebentis. et defendit talis non
forte appellatōis: sed pro titulum de peregrin-
antibus. c. unico. vbi Pan. dicit quod tenen-
do istam opt. Innocentius remedia illius tituli
non solum preuidetur si attentata de facto
sed et si semel iudicatis. Sed si quis vellet te-
nere opt. Host. g. voluit quod. d. c. vnicuique.
habet locum in quolibet accedente ex quocumque
causa ad sedem applicam. tunc dicit Pan. quod ex
remedio illius tituli preuidebitur si attenta-
ta de seculo sicut fuit semel ibi. nam papa ibi
mandauit sibi restituere de seculo sibi abla-
ta. Sed non vni equum ut accedens ex causa
prius voluntaria habeat suspendere iurisdic-
tionem iudicis. Et sic Pan. concludit quod il-
lud. c. vnicuique. potest procedere in quolibet
accedente ad papam et ex causa voluntaria: pro-
ut sentit Host. tamen pro hoc non suspensio iurisdic-
tionis iudicis. quod fuit in culpa in non
dimittendo procuratorem. Adde et vnum sin-
gulare quod not. Panor. in c. dilecti. de
appel. quod arreptio iuris ad superiorem
habet vix appellatōis si suant ea que debet
suari in appellatōe. et ideo sicut appel-
lus extra iudicium: vel in iudicio an iniaz
tenet exprimeret eas in scriptis et petere
aplos: ita et iste qui vult arripere iter: de-
bet oia seruare. Et dicit supiori. Bene est e-
vos grauatis me in tali articulo et in ta-
li. nolo litigare amplius coram vobis: sed

volo ire ad papam: et peto ap[osto]los. tunc eni
 lz non exprimat h[ab]it[us]. appello. itineran-
 do ad papam h[ab]it[us] p[ro] appellate. q[ui] non re-
 fert q[uo]d ex eq[uo]lletib[us] fiat. Adde etiam
 vnu[m] singulare q[uo]d no[n]. Pan. i. c. ad au-
 dientia[m]. de appel. q[uo]d v[er]dict[us] in submissi-
 one. p[ro]tectio[n]is h[ab]ent ea q[ue] seruari de-
 bent in appellatio[n]e. tunc talis submissio
 h[ab]et vim appellatio[n]is: q[ui]a no[n] e[st] fide[m] v[er]is
 in h[ab]it[us]: ex q[uo] p[ro]stat de int[er]tione. vt ibi. z
 lo[qu]o sig[na] appellare vult an[te] sniaz in iudi-
 cio d[icit] eas expr[ime]re. vt in. c. vt debet[ur]
 de ap. Ap[osto]los petere. vt i. c. l. eo. ti. li. vi.
 Si hec z s[im]ilia fuat no[n] est v[er]is: an dicat
 appello. v[el] dicat submitto me. p[ro]tectio[n]i
 ap[osto]lice. z id e[st] v[er]e q[uo]d appellat[ur] extra iudi-
 cium vel post sniaz v[el] semp[er] seruent[ur] ea
 q[ue] sunt necessaria ad illa[m] appellatio[n]e[m].

2 **Q**ui dicant[ur] clici p[er]grini. R. s[ed] Ral.
 z Peregrini clici p[ro]nt large appellari
 o[mn]es q[ui] no[n] sunt de ep[iscop]atu ordinatis. nam
 nullus talis siue clicus siue late[us] p[otes]t
 cipi a tali ep[iscop]o ad dignitate[m]: vel ordies
 vel alia eccl[esi]astica sacra d[icit]. lxxi. p[ro] totu[m]
 z sp[irit]u in. c. p[ro]mat[ur]. S[ed] de ordib[us] h[er]es.
 s[ed]. Ordinator. s[ed]. vt. Peregrini at[que] p[ro]prie
 d[icit]ur q[ui] no[n] sunt ordi[n]ati de ep[iscop]atu vel no[n]
 h[ab]ent ibi domiciliu[m] aut b[en]eficiu[m]. vt in. c.
 cu[m] nullus. de eta. z qua. or. li. vi. Igno-
 rit s[un]t quor[um] origo z vita z regularitas
 no[n] est nota ep[iscop]o. xxiiij. d[icit]. ep[iscop]o. ij. q. viij.
 q[ue]r[en]du[m]. Na[m] p[er]grini ordinari no[n] debet
 nisi h[ab]eant l[ite]ras auct[orit]icas v[el] testimo[n]ia
 les pape vel sui ep[iscop]i. z sic p[otes]t admitti.
 si no[n] sigillu[m] p[ro]p[ri]u[m] ep[iscop]i sit notu[m]. ar. de p[ro]p[ri]e
 b[en]e. cu[m] sc[ilicet] z de c[on]s[uetudine]. s[ed]. p[ro]p[ri]e. Si ho[m]o non
 sit notu[m] o[mn]i q[uo]d sit sigillu[m] q[ui]or[um] ep[iscop]o[rum]. de
 cle. pe. c. l. z si nullu[m] p[ro]fator[um] esset notu[m]:
 tunc vbi p[otes]t p[ro]iudiciu[m] magnu[m] g[ra]ui[us] no[n]
 credit[ur] e[st] si c[on]t[ra] h[ab]et s[ed] In. in. e. tua.
 eo. ti. S[ed] vbi nullu[m] p[ro]iudiciu[m] posset ene-
 mire: puta vult celebrare in secreto ex
 deuotione: sic admittit[ur] etia[m] si nulla[m] fa-
 ctant fide[m] s[ed] h[ab]it[us]. in. c. tue. eo. ritu.

3 **Q**uid si dicat se l[ite]ras amisisse. R. si
 p[ro]bat p[er] duos testes ordinatio[n]e sua: z
 p[ro]u[er]satione: recipit p[otes]t. d. c. tue. z si no[n]
 existat testes de ordinatio[n]e: q[ui]a forte lon-
 gum t[em]p[us] est: sed p[ro]stat q[uo]d semp[er] se gessit

vt p[ro]fiter admitti poterit. extra de p[ro]f[er]
 by. non hap. c. ij. z. ij.

Periu[r]is. Utru[m] p[ro]iudiciu[m] semper sit
 p[ro]c[ur]u[m] motale. vide. s[ed]. Jurare. s[ed]. ij.
Utr[um] o[mn]es periu[r]i sint ifames. R. s[ed] s[ed]m
 Pan. in. c. testimo[n]iu[m]. de testi. q[uo]d tri-
 plex est ifamia. Queda[m] iuris: q[ue] irroga-
 tur p[er] leges. Queda[m] canonica: z quedam
 est ifamia facti: que p[otes]t d[icitur] ifamatio
 p[ro]ima. s[ed] iuris indistincte repellit s[ed]m
 o[mn]es a testimo[n]io: q[ui]a fundam[en]tu[m] testi-
 monij e[st] fides: sed iste caret fide: ergo
 zc. z dicit[ur] hoc e[st] veru[m] etiam post
 emendat[i]o[n]e[m]. Secus t[ame]n i alijs criminib[us]
 bus etia[m] grauioribus. Sufficit eni[m] q[uo]d
 de talib[us] criminib[us] q[uo]d sit emendat[ur]. Vt
 aut[em] sit ista sp[irit]itas in p[ro]iudicio. dicit Jo.
 an. post got[us] q[uo]d in teste requiritur pura z
 simplex veritas. lxxij. q. iij. c. l. z iuram[en]-
 tum est p[ro]firmatio veritatis. de iure iu.
 z si x[rist]o. Sed nihil magis v[er]u[m] est ve-
 ritat[is] q[uam] falsitas: que est eius imutatio
 It[em] dicit hoc maxime p[ro]cedere in testi-
 ficando q[uo]d q[uo]d comisit p[ro]iudiciu[m] in testifi-
 cando. nam ex quo semel deliquit in il-
 lo officio suspectus est semp[er]. no[n] sic in
 alijs criminib[us] quo ad testificadum. z
 z de hoc est casus. in. c. q[ui]cunq[ue] scien. vj.
 q. i. B[en]e aut[em] ifamia iuris illa que ir-
 rogat[ur] p[er] sniaz: vel ipso facto in casu
 bus in q[ui]bus iure cauet d[icitur]at. de q[ui]bus
 vide tex. z glo. bonaz. lxxij. q. vj. s[ed].
 pono. z tene h[ab]eant regula[m] q[uo]d o[mn]es ifames
 s[ed]m leges: sunt ifames s[ed]m canones:
 hoc p[ro]bat tex. notabilis in. c. o[mn]es. vj. q. i.
 Secunda ifamia. s[ed] canonica est illa
 que causat[ur] ex quolibet peccato morta-
 li. vt in. c. ifames. vj. q. i. z ibi per gl.
 summe. z illa: si dat p[ro]seuerantia: repel-
 lit ab accusatio[n]e z testimo[n]io de iure
 canonico: Nam sola crim[en] co[n]tinuat[ur]
 sufficit. vt in. d. c. testimo[n]iu[m]. Sed an
 sublato peccato remaneat effect[us] illius
 ifamie. C[on]tra tenet q[uo]d no[n]. Tertia est i-
 famia facti. In criminali idubite repel-
 lit. z id e[st] in causis grauiorib[us] z in q[ui]bus
 requirunt testes omni exceptione m[er]ito
 res. In alijs ho[m]o p[otes]t q[uo]d admittant[ur] s[ed]
 plus v[el] minus: vel nihil credit[ur] s[ed]m q[ui]

infamē et infamitatem infamie. Rumor hoc in
 min^o se habet infamia seu fama. et p^a.
 p^ocludēdo an p^osuris sit infamis. dicit q^o
 fm canones sic: q^o ut dicitur est: cano-
 nes oēs mortalib^o criminib^o irretitos
 appellāt infames. S^o fm leges dic p^o
 ut notat Bar. in. l. luttus. ff. de his qui
 no. infam. de mēte glo. q^o aut q^o iurat v^o
 p^oterito. et nō est infamis si dederat. v^o i
 d. l. lutt^o. Aut q^o iurat v^o futuro. et tūc
 aut iurat alij cū quo p^oterit: et infamat si
 dederat. Aut iurat sibi ip^osi vel d^o tātū
 et tūc nō infamat. et hec est singularis
 distinctio. Vide tū q^o dicitur est. Absol-
 lutio. l. i. §. xix. de quo in. c. felicitas. de pe-
 nis. l. vi. vbi hēs singularē theorica: et bo-
 norū p^oficacionē effectualē et penā cor-
 poralē istigēdā necessaria ē saltē inia-
 gnalis. et iō h^o notarius sit p^osurus: nō
 h^o lominis acta p^o eū valēt: donec seq^o
 tur talis inia saltē declaratoria. vide et
 R. l. ad hoc in tertio. dist. xxxix. q^o figo
 p^osurat solēnter in p^ontia iudicis: nō so-
 lū peccat mortali: sed. et si p^o tall p^ouro
 ferat distinctiua inia p^o ip^om i cā accu-
 sationis: infamis est. et sic itelligunt iu-
 ra que dicūt periurū esse infamē.

Permutatio. Quasi d^o fieri p^omuta-
 tio de b^oficijs ecclesiasticis. R. Pan-
 in. c. q^o situm extra. eo. fm hosti. q^o ip^o
 b^oficiati inter se nō p^ont tractare de ta-
 li p^omutatōe fieda. S^o ipsa p^omutatio
 d^o pcedere auctoritate epi. quāntis tra-
 ctatus nō includat deliberatū p^osentis
 vt in. c. tua. de his que fi. a pre. Et Pa-
 nor. in. c. cū vniuersoz. extra. eo. dicit
 q^o elicit d^ont p^omutare q^o inter se delibe-
 rat de p^omutatōe: l^o postea vadant ad
 supiorē. Et ho. dat remediū h^ont cām
 p^omutatōis: vt p^oferat se ad ep^om et nar-
 ret cām p^omutatōis: supplicando vt
 dignet sibi p^ouidere i alio loco. Possit
 etiā fm eū dicere. B^oficiū meum cō-
 peteret vtilius tali p^osonē: et suuz inhi
 nō aut d^o de hoc tractare cum alio b^o
 ficato. Panor. aut dicit q^o hec op^onto
 est multū p^oiculosa: q^o pauci sunt qui
 adinuicē nō hēant tractatū. Et p^ontum

sentit Jo. an. in. d. c. cū vniuersoz. Idē
 Bos. Idē glo. in. de. vniuersoz. ti. Et h^o
 opio v^o p^oior: vt possint h^ore inuicē tra-
 ctatū. nō aut p^ocludere p^omutatōe: sed
 submittere se dispōni superioris. Per-
 mutatio h^o possessōnū p^o se nō ē inhi-
 bita. q^o dat ibi t^opale p^o t^opale. ex. eo. ad
 q^ones. Ita tū q^o si altera p^o p^oderet
 poterit pecunia refundi: vt sic ad eq^oli-
 tatē p^omutatōis pueniat. No. tū q^o h^o
 p^omutatio ē alienatio q^odā ex de re ecc.
 nō aut nulli. Et iō suādus ē modus q^o
 habet. s. Alienatio. §. i. adde et q^o no-
 tat Panor. in. d. c. ad q^ones. q^o ecclia
 p^ogutor nō p^ot p^omutari cū alia min^o
 p^ogūt iternitēte simplr pecunia ex alia
 pte: q^o videreē pecunia data p^o redditi-
 bus sp^oualib^o: vel p^o re sp^oual obtinēda
 S^o isto casu sua cautela q^o tradit tex.
 i. d. c. ad q^ones. vt pecunia suppleat: nō p^o
 reddit^o sp^ouales. s^o p^o redditus amplio
 res temporales alterius ecclesie.

Cū aut dicitur p^omutatio: aut em-
 ptio q^o ex vna pte iternit spēs cum
 certa q^ontitate pecunie. Panor. vbi. s^o
 p^ocludēdo dicit q^o p^omo debem^o inspicere
 aium p^ohētū. Si. n. p^oncipalr itēdit
 p^omutare: erit p^omutatio. l^o pecunia ac-
 cessorie accedat vt pueniat ad eq^olitatē
 Et ita d^o itelligi. d. c. ad q^ones. Si aut
 nō appet de aio p^ohētū: recurrēdū est
 ad p^olecturas. Si eni p^ociū ē maius q^o
 sit spēs data: p^osumēdū ē q^o sit emptio.
 Si aut spēs est maioris p^ociū q^o sit pe-
 cunia: erit p^omutatio. ar. in. c. q^o in du-
 b^ois. de p^ose. ec. Et hoc facit ad .i. q^o. Pa-
 pa p^ocessit cui^odā abbat^o vt possit vedē
 de possessōib^o monasterij vsq^o. ad cer-
 tā q^ontitatē pecunie. Abbas vedidit re-
 cepta pecunia cū certa p^olla terre. Bi-
 cebat q^o nihil egerat: q^o ista est p^omuta-
 tio: ex q^o recepit p^ollā terre cū certa q^onti-
 tate pecunie. Et tpe nō hēbat facultatē n^o
 si vedēdū at p^omutat. S^o p^ontū ē d^oce-
 dū p^o supra d^oca: q^o iternitō spēs q^o acces-
 sorie v^ont: nō alterat nāz emptōis sic iter-
 uētō pecunie accessorie si alterat nām
 p^omutatōis. Et hoc facit ad statuta
 que extgūt gabellā pro p^octu emptioe

- nis. Pone est statuta in ciuitate qd
cūq; veditent rē immobilē: domū: aut
possessionē: teneat dare tantū p cetera
rito. Quidā pmutauit domū vnā valo
ris librarū mille cū alia valoris sexcen
tū. Sed qz altera pponderat: alt^r resu
dit pecuniā vsq; ad cōlitarē: puta vsq;
ad. B. libras q; erūt. cccc. libze gabel
larij petūt gabellā p pecuniā exburfa
ta: puta p dict]. cccc. lib. qz in h vī eē
hctus veditōis z emptōis. Queritq; d
iuris. Et patet p p̄dicta q; p̄dict^r hct^r
est hctus pmutatōis z nō emptōis: qz
interuenio pecūie accessorie nō alterat
naturā pmutatōis: ex q; maior ē spēs q;
p̄ctū datū. Qd nota: qz factū ad multa.
- 2 **C** Alia. q. pont. Panoz. in. c. si. eo. tit.
Quidā nō multū abundās dedit alci
cui loco religioso possessionē: vel certū
fundū cum pactione: q; alā a dicto lo
co per totū tēpus vite sue. Bemū fun
dus perijt casu fortuito. nūqd debeat
hēre alimēta. Sic q; sic. qz p̄p̄ctas trā
siuit in locum p̄tū. Et sic dāns cessit si
bi z non alteri. Et hoc expresse voluit
L. y. in. l. ij. de iure emphiteotico.
- 3 **C** Quādo vno nolētes sua beneficia
pmutare libere z sine fraude resignāt
in manu ep̄i: non possunt impediri p
illos q; habent lras apostolicas de be
neficijs vacaturus. extra eo. c. l. l. vi.
z si talia beneficia conferantur alijs:
nō valet. vt in clemē. ne p̄cesside eo. tit.
- P**ignus. quid sit. R. fm. Host. ē obli
gatio rei licite p debito facta. fit aut
ad maiorem securitatē creditoris. qz
tutius est pignori incūbere: q; agere in
p̄sonā insti. de ob. que ex dicit. na. §. sur
ti. vnde quando. trāsit i p̄tatem credi
toris dī pignus: sed quādo remanet
apud debitorem dicit hypoteca. Sed
quātū ad actionē nō differunt.
- 1 **C** Unde dī pignus. R. a pugno. vnde
p̄p̄e dī pign^r res mobilē tradita de pu
gno vel manu. hypoteca sō ē obliga
tio rei immobilis. insti. de actio. §. inter.
- 2 **C** Quot modis z qualr p̄trahitur pi
gnus. R. Directoria. li. ij. dicit q; duo
bus modis. s. tacite z expresse. Tacite

vt in rebus ecclesie qz bona ministris
telliguntur obligata ecclesie: pro admi
nistratōe rez. ar. xij. q. ij. illud. Et si p
sua necessitate obligauerit librum vel
aliud non tenet obligatio. C. si ali. res
p̄g. da. sit. l. curator. Et tpe ē obligat^r
ad restituēdū: z eius h̄s si aliqd v bo
nis ei^r ad eū inde venerit: als si. extra
eo. ex p̄stitū. Et ecclia p̄t a quocūq; re
petere libere. x. q. ij. hoc ius. Idē Ber.
in. d. c. ex p̄stitū. Itē bona mariti tacite
obligatur p dote. extra eo. ex litteris
ēt si extraneus. l. q; mulierem nō ha
bet in potestate: dotem conferat. C. de
rei vxo. actio. l. vntca. Sed non h̄z ta
citā hypotecā in parasrenalib^r nisi sibi
spectari z exp̄sse p̄tulerit. C. de pac. cō
uen. sup dote. l. vltima. Nec in donatō
ne pp nuptias. C. q; potio. in pign. ha
beā. l. si. De h̄s vide. s. Bos. §. xxxij. z
xciij. Itē nec pp delictum viri sui dz
vxo amittere dotē suā: ēt si cōmiserit
erimē lese maiestatis. C. ad. l. i. l. i. ma.
l. q; q; §. vxores. nisi sciuerit eum h̄f̄t
cū qū h̄xit cum eo: qz tūc amittit do
tē. extra de h̄tictis. decreuit. li. vj. Itē
si quis ubi dotē p aliq; p̄misit oia bo
na sua tacite obligantur. Itē q; cū fi
co h̄h̄t fisco tacite bona illius obligat
C. in qbus cau. p̄t. ta. cōtraha. l. l. z. i. §.
Itē bona p̄dutoris illata z innēta i ru
stico p̄dō dño scitē nisi ad tps infe
rāt tacite obligata sūt dño: q̄nto ē p̄ta
sint ex fructuā p̄cto. C. in qbus causis
p̄t. tacite h̄atur. l. q̄nto. Sed in vrba
no non distinguitur: vtz dominus sci
at vel nō. C. locati. l. cert. Itē bona
tutorum z curatorum tacite obligan
tur minoribus p eorum officio: aut si
non administrauerunt. C. de admini
stra. tuto. l. pro officio. Itē bona pa
tris tacite obligatur filijs p rebus ad
uenticijs z p̄cijs earum. C. de bo. que
li. l. cum oportet. Itē bona matris cō
volāts ad secūdas nuptias sunt filijs
prioris matrimony obligata tacite: vt
eis restituat que a p̄fore marito. lucra
ta sunt. C. de secundis nuptijs hac ed
ctali. Itē bona defuncti tacite obligan

tur pro legatis & fideicommissis. C. cō. de leg. l. i. Item bona primipillary si scōtacte obligatur in casu quo fiscus vxori presertur. Nam si bona mariti deficiunt: etiam de rebus dotalibus satisfiet. C. in qui. cau. pt. ra. contra. l. sa tis. ergo multo fortius in clerico contu gato obligato ecclesie. serunt obliga ta bona eius vxoris: si bona mariti de ficiat: s̄m Bire. exp̄ssa s̄o obligatio d̄r cōventionalis. Ideo dicit q̄ alia est cō uentionalis. alia p̄oria alia iudicialis. Cōventionalis d̄r que sola cōuētione p̄stituitur. ff. de pig. act. l. i. Pretoria ve ro est que fit p̄toze. iube te: puta vt ca ueat pro legatis: vel pro dāno infecto vel ope demoliedo. & hec p̄stituitur p̄ missionē in possessionē. nō aliter. ff. de pig. act. nō est m̄p. §. sc̄l̄dū. Iudicia lis est: cū iudex iubet aliquē poni in possessionē ex officio suo. vt mādetur executioni inia sua diffinitua. & p̄mo capiuntur mobilia. Secūdo immobilia. Tertio p̄uenit ad noia debitor. extra de re iudi. cā aliquibus. & de hoc v̄r tex. extra eo. latoz. vbi dicit pa. q̄ si debitor h̄z in facultatib⁹ v̄r possit soluere: nō d̄z carcerari: sed iudex d̄z executionem facere in bona sua & p̄cedere p̄ ordi nez in bonis suis. vt dictū est. vt h̄f in l. a. diuo pio. ff. de re iudi. Adulto ergo forti⁹ nō d̄z exēdi man⁹ ad capturam p̄sone p̄ quo bon⁹ tex. cū gl. in l. iij. §. tutores. ff. de suspe. tuto. & ibi ēt p̄ bar. Ij statuta municipalia aliter p̄uideat in multis locis. Et maxime p̄satur du b̄tū. Nūqd̄ d̄bitor possit se obligat̄ ad carceres renūciādo beneficio cessiōis Et Spe. p̄cludit q̄ nō lz qdā p̄tra. S̄z p̄mū seq̄tur bar. in l. alia. §. elegāter. ff. so. ma. Nā s̄ pactū v̄r p̄tra bonos mo res. & inducit quādā sustutē. Ex quo posset inferri. q̄ etiam iuramētū non obligaret hoc casu. arg. in regula non est obligatorū &c. Ij in casu iuramen ti. fe. tenuerit p̄trariū. Sed p̄ma opti nio v̄r egoz. Si tñ esset aliquis scriptoz q̄ esset suspect⁹ de fuga. qui obligauit se ad scribendū certū lib̄rū: posset capi

& in carcerem retrud̄: vt sic cogatur p̄ficere qd̄ p̄misit. Et hoc etiam si nō renūciasset beneficio cessiōis quasi videatur electa industria p̄sone: & nō succedat obligatio ad iteresse. Idem tenuit Ly. in l. i. C. q̄ bo. ce. pos. & gl. in r̄s ciuilis dicit hoc tenendum in fauo rez publice vtilitatis. in l. stipulatio. §. siue s̄t. ff. de no. ope. nū. Et p̄cludit pa nor. ibi. q̄ p̄ debito ciuili regulariter non d̄z q̄s incarcerari nisi p̄us p̄dēne tur. & nō sit cedere bonis. vt i. d. l. i. Et lz sit p̄dēnatus de debito: nō d̄z tñ iudex incōtinēt̄ eum in stipulare. sed p̄ mo executionē facere in bonis. Fallit quādo est suspectus de fuga: & dubitat an bona illius sint sufficientia: vt not. in d. §. tutores. Fallit ēt si nōdū venit dies solutionis: & debitor est suspectus de fuga: tunc enim pōt incarcerari: vt faciat iurū creditozem: puta p̄stando si deiussores: aut p̄gnora. Et intellige s̄ quādo suspecto fuge accidit post p̄ctū debitū. Secus si erat tpe p̄tractus. Nā tunc de se cōqueratur. notat etiam ibi panor. aliud notabile q̄ in eā ciuili nō d̄z q̄s de domo capi: q̄ domus p̄p̄ta d̄z cuiq̄ esse tutissimū refugium: vt in l. pleriq̄ de in ius vocan. & in l. is q̄ in domum. ff. de iniur.

¶ Que res p̄gnori obligari p̄nt v̄r n̄ 3
s̄. s̄m Hosti. obligari p̄nt ita: res p̄nt tes q̄ future: vt fructus p̄dentes par tus ancillaz: fetus pecoz: & ea q̄ nascē tur. ff. eo. l. & q̄ nondū. Itēz res corpo rales & incorporeles vt cantioes & no mina debitorum. ff. eo. cum conuenit. Item vsufructus. ff. eo. si is. Item ser uitates rustice. vt. s̄. s̄. d̄m pecunia solu ta nō fit: his sustutib⁹ creditor vtatur Et si. j. certū diē nō fuerit reddita cre ditorū v̄dēre vicino valeat. ff. eo. s̄z an v̄r s̄z hic caue ab vsura: q̄ q̄ ad v̄sum talis p̄uentio nō valet: q̄ est fenerati ca: lz lex p̄miserit in d. l. sed an v̄r. vr bane aut sustutēs nō debēt sic p̄igno rari. Et rō est: ne ex varietate vsus v̄t tuz edificia destruat̄ & inutilia fiāt d. l. si is. §. si. P̄gnori aut obligari nō

pnt res sacre: vt: vasa z ornamenta ec-
 clie vt. C. de sa. san. ec. l. sancim^o nemi-
 ni. nisi ecclia supflua vasa heat: z de-
 bitu virgat: nec alunde ex rebus mo-
 bilibus solui possit: vt. x. q. ij. hoc ius
 vel nisi in alijs causis necessarijs in q-
 bus res ecclie alienari pnt. xj. q. y. au-
 rum. vide. s. Alienatio. Itz res ecclie
 sic no pnt pignori obligari. vt in auc.
 de. all. z emph. s. z qm. col. ix. Itz li-
 beri hois nulla est obligatio: qz hta e
 libertati. d. c. lator: z ibi dicit Panoz.
 qz sigs de facto reciperet homine libe-
 ru in pignus pdt debitu z alia tntam
 qntitatem tenetur soluere. ac. etia dz re-
 laxari. vt in auc. vt nulli iudi. s. qz ho
 In casu tñ z obligatio liberi hois: vt
 in redempto ab hostibus. C. de. cap. z
 possi. re. l. fi. Itz ob necessitate famis
 pater filium obligare pot vide. s. Em-
 ptio in fi. no sic ecotra: qz magis obli-
 gatur filio patri: qz pater filio vn z in
 extrema necessitate essent magis dese-
 rendi filij qz pareres sim doc.

4 **C** An qn qd res suas obligat: intelligat-
 tur futura. R. de pntib^o z futuris senti-
 se psumitur. C. q res pig. ob. pnt. l. fi. qz
 hie agit de medico pndictio. Sec^o si
 de magno pndictio: vt in confiscatione
 bonoz alienis: qz no veniit futura: vt
 de. s. Jurare i fine. intelligit tñ etia pri-
 mo cau exceptu omne illud qd spatr
 obligatorius no erat: vt vestis suppel-
 lectilia q i vsu hēbat. z filia. C. que res.
 pig. ob. pos. l. i. z l. obligatio. cū se. ff.
 de pig. Sz bn intelliguntur obligata-
 tura z actioes. C. de sen. pas. l. si adem-
 ptis. z l. casus. Si ho dicat mobilia z
 imobilia z se mouētia: no ob h itelli-
 guntur actioes z noia seu credits. C. d p-
 ro. pig. l. i. Itz dicēdu de his q offe-
 runt ecclie oia bona sua. Item. q obli-
 gat istra: z de agris z de oib^o q ibi cō-
 tineri sensisse vs. q res pig ob. pos. l. ij.
 de istis actioibus z noibus debitorz
 vide. s. Alienatio. s. vij.

5 **C** Quādu pign^o remāet obligatū. R.
 fm Bir: qdū ē vn^o denari^o remanet
 ad soluedū. C. de dstra. pl. l. qdū.

6 **C** Utrū ecclesiasticus redditus sine stipē
 dia possint pignozari vel obligari. R.
 s. Inn. no pnt obligari spali puenito
 ne: sz a iudice p debito canonici: z ex
 ca iudicati pnt obligari.

7 **C** Utrū pignore sibi obligato vti: sit
 vsura. R. s. Tho. scda scde. q. lxxvij.
 si pignus sit res aliq. cuius vsus p-
 cio estimari pot. dz ille q mutauit pputa-
 re vsum illius rei in estimatoez ei^o qd
 mutuauit. Aliogn idem est ac si pecu-
 niam acciperet pmutuo: qd est vsura-
 riū: nisi forte esset talis res: cui^o vsus si-
 ne p-
 cio solet pcedi inter amicos. Si-
 cut pz de libro comodato. Et hoc itelli-
 ge q sit vsura si vtaf pignore consen-
 tiente debitore. si ho eo nolēte ēt fur-
 tum. ff. de fur. l. si pignore.

8 **C** Quid de expensis factis a credito-
 re in pignore. R. fm Ry. Creditor: po-
 test exigere vel p-
 testare no solu expen-
 sas qd fecit colligēdo fructus: sed etia
 quas fecit bona fide circa rem pigno-
 ratam: puta colēdo fundū: vel pascen-
 do. tumētū. z hoc nisi fuerint imode-
 rate. ff. de pig. ac. l. si seruos. Sz fruct^o
 quos pcepit vel p-
 cipere debuit pputa-
 bit in sortem. extra eo. cū ptra.

9 **C** Quid si pign^o perijt vel deteriorat^o
 R. si sine culpa creditoris perijt vel de-
 terioratū est no teneur. z nihilomin^o
 debitor istr soluere debitu. nisi actum
 sit q amissio pignoris liberet dbitore
 Si ho culpa creditoris tenet creditor
 C. de pig. ac. l. ij. iij. z. v. Regulariter
 tñ creditor no tenetur nisi de dolo la-
 ta z leui culpa: non aut leuissima. nec
 etiaz tenet de casu fortuito: nisi ex pa-
 cto: vel nisi sit in mora.

10 **C** Quid ager creditor hñs pign^o si:
 paratus pputare fructus in sorte pett
 residū debiti. R. fm Ray. pot qdem
 pecuniā mutuatā p actionē psonalez
 petere. C. de pig. l. qntis. z l. distractis.
 Item potest pign^o alteri pignozare. C.
 si pign^o pig. l. i. z. ij.

11 **C** Utrū creditor cui no soluitur possit
 pignus vēdere. R. fm Ray. si pactum
 fuit q possit vēdere certo tpe vel mo-

do vel p[er]one v[el] p[er]clo: d[icitur] creditor ben[efi]ciare debitor: z postea v[er]edere poterit s[ed] forma p[er]u[er]sa. Aliter n[on]. Si ho[mo] pactu[m] fuit de n[on] v[er]ed[er]e n[on] poterit v[er]edere: nisi post trin[am] den[un]ciat[i]o[n]em facta[m] debitor: vt soluet postea poterit v[er]edere. S[ed] si venderet an[te] teneret furti. Si ho[mo] nullu[m] pactu[m] fuit: sufficit. vna den[un]ciatio z postea elapso b[en]eficio. s. a den[un]ciatio[n]e: vel a fin[is] iudiciali numerado poterit fieri v[er]editio: h[oc] p[ro]bat. ff. de pig. ac. l. ii. q[ue]st. z. C. de iure do. ipe. l. fi.

12 **Q**uid si pignore vendito creditor minus accepit q[uam] erat debitu[m]. & si hoc vendidit bona fide: p[otes]t agere ad residuum. Et si plus accepit tenet restituere debitor. C. de iure do. ipe. l. fi.

13 **C**ui z q[ue] datur actio p[er]secutiva pignoris: siue hypothecaria. & s[ed]m ho[mo]stie. dat creditor z quilibet possessorem. ff. e. l. pignoris. Ita q[ue]d q[ui] si possessor: h[ab]et titulu[m] lucratiu[m]: t[ame]n creditor h[ab]et electione[m] v[er]t[er]at agat p[ro]bat[ur] z debitor rem vel hipotecarie z possidentem. C. eo. d[ist]r[act]is. z. l. p[er]secut[i]o[n]e Et id[em] si h[ab]et titulu[m] onerosu[m]: si fuit fraudis conscius s. q[ui] sciebat rem alijs obligatam. Sed si n[on] fuit fraudis conscius n[on] p[otes]t creditor z eum agere quousq[ue] egerit z debitor z fideiussore[m] z m[ag]ist[er]em. z postea agi poterit z pignoz possessores

14 **C**ui z p[ro]tra que datur actio pignoratitia. & s[ed]m Ray. p[otes]t agere debitor vel heres ei[us] z creditor[em] vel heredem eius vel aliu[m]: si forte creditor re sibi pignoratit[er] in aliu[m] tr[an]stulit. Na[m] z iste possessor tenet p[ro]putare in sortem: non solum fructus quos ipse p[er]cepit: sed etiam o[mn]es quos anteriores p[er]ceperunt a tempore p[ri]mi p[er]cepti. z sic soluto residuo restitueret d[icitur] pign[or] extra eo. cu[m] z.

Pirata s[ed]m derivat[i]o[n]em d[icitur] a p[er]ir. q[uod] est ignis z ratis i[st]est navis Et dicit[ur] p[er]irata latro vel p[ro]do marinus q[ui] semp[er] defert igne[m] in rate ad incendendum naues vel insulas.

1 **C**ui aut[em] dep[re]dantes nauigio vectos siue in mari: vel fluminib[us] sint exc[or]icati. Sic s[ed] notata p[er] doc. in. c. exc[or]ica.

ff. de rap. q[ui] dep[re]dantes simpl[iter] nauigio vectos siue in mari siue i[n] fluminibus n[on] s[un]t exc[or]icati: sed exc[or]icati exceptis p[er]reatis: q[ui] ter in anno exc[or]icatur ab ore pape. Et ita t[er] Jo. an. ibi. d. q[ui] p[ri]ma p[ar]t[is] illi. c. est canon ferende snie vbi d[icitur] q[ui] exc[or]icati s[un]t subdantur q[ui] romanos aut alios xp[ist]ianos p[er] negociat[i]o[n]e[m] vel alijs honestis causis nauigio vectos: aut capere: aut rebus suis spoliare p[re]sumunt. Idem panoz. Idem Jo. de li. d. q[ui] ista est co[n]s[uetudo] opti. Et q[ui] istud intelligit de quolib[et] nauigio. Quis hoc restringat ad maritimu[m]. Et p[ro] p[re]dicta p[ar]t[is] q[uod] dicit[ur] de eo q[ui] etia[m] non h[ab]et iustum bellu[m] dep[re]datur in mari. Da exempluz. Januenses mouet bellu[m] iniuste z florentinos z cu[m] galeis suis dep[re]datur q[ui]scu[m]q[ue] flo. nauigio vectos. An isti ianuenses sint exc[or]icati. Sic p[ro] p[re]dicta q[ui] non. Et nisi ad alios se extendant non dicuntur p[er]rate. vt p[ar]t[is] p[ri]mo ex etimologia vocabuli. secundo ex co[n]s[uetud]i v[er]su loquendi z vulgare. Vicium enim p[er]rate cursarij: q[ui] vndiq[ue] discurrunt dep[re]dando: mo[d]o h[ab]et mo[d]o illi. q[uod] n[on] supponitur in cau[sa] n[ost]ra. It[em] facit r[ati]o Jo. an. p[ar]t[is] z Jo. de li. qui faciunt v[er]sa iter spoliantes nauigio vectos z p[er]ratas. ex quo dicit[ur] q[ui] spoliates d[icitur] exc[or]icati p[er]rate aut sunt exc[or]icati. Nec alit[er] d[icitur] p[er]rata nisi dep[re]datur in mari vt dicit[ur] est ex etimologia vocabuli. de ma[n]u hac vide. s. Exc[or]icatione. xxi.

Pollutio v[er]t[er]at p[ro] pollutione[m] i[n]sonis amittatur v[ir]ginitas. & s[ed] Al. si eo q[ui] voluitas z deliberatio n[on] imediate voluptati co[n]s[uetud]i p[er]tingant nisi sequitur placitu[m]: q[ui] si plac[et] delectatio pollutionis nocturne ante v[el] post credo q[ui] v[ir]ginitas est amissa. Id[em] de eo qui casu h[uius] pollutioni dat in vigilia p[ro]sensum in turpe delectatione: vel actu q[ui] t[ame]n hec duo p[er]tingunt in r[ati]o[n]e vniu[er]sali peccati. Et sic pollutio p[ro]s alterum p[er]missor[em] i[n] vigilia corruperet v[ir]ginitate[m] sic est h[oc]. S[ed] si p[ro] ventile negligetia circa delectationes carnales: vel repletio[n]e[m] cibi siue potus: vel p[ro] aliud simile

etius def occasio pter itentōez non cre
do vrginitatē amittit. Pollutionē aut
appellam^o eā solā que est p emissionē
seminis. Hoc autē ideo dixi qz triplex
humor de mēbris genitalib^o fluit. s. se
men: vrina & humor siliis seminat qui ē
medius inter semen & vrinaz; & distil
lat interdū ppter solū tactū femine v^t
ppter auditū aliquoz turpiū. Sz per
solā seminis resultatōez amittitur vir
ginitas qz ipsa sola supplet locū coit^o
vel cōplet etius declarationem.

2 **U**tz pollutio nocturna ipediat cō
munionez. vide. s. Lōicare. s. v.

3 **U**tz pollutio que in sōnis icipit & i
vigilia terminat sit pcm. s. fm Tho.
in. iij. di. ix. Pollutio quātū ad rōnez
meriti vel demeriti magna iudicatur
sz pncipiū qd est in dormiēdo: qz fm
finē q est in vigilādo qz corpalis mo
tus nō ptinet ad meritū. vel demeritū
nisi fm q a volūtate causatur. Ex quo
n. excitat^o est mot^o in dormiēdo: non
subiacet voluntati vigilātis. Alterius
nec reputat enigulasse quoz pfecte vsū
liberi arbitrarij recupererit. Pōt tñ p
tingere qz in spā vigilatōe pcm oriat.
Sigdē pollutio plz p delectatōez: qd q
dē erit veniale si talis placētia sit ex
surreptiōe. Mortale autē si sit cū delibe
rato p sensu pēpue cū appetitu futuri
Ipsa autē post placētia nō facit pteritā
pollutōez pcm. Qd si placeat vt nāe
exoneratō v^t alleviatō: pcm nō credit.

Populus. Quot hoies faciūt vnum
pplm. s. decē. x. q. iij. vno in glo. si
duo faciūt pgregatōez. extra de ele. c.
l. & tres collegiū. ff. de s. si. nerati^o. Et
tñ retinetur in vno. ff. qd cuiusqz vni.
l. sicut. vide gl. singulares de hoc in. c.
l. de post. p. quā approbat cōiter doc:
q dicit qz ius vniuersitatis pōt rema
nere i vno solo oibus alijs mortuis: v^t
pualis. Iste tñ solus nō posset seipsum
eligere. qz notaretur ambitio. gl. tñ di
xit qz collegiū nō est in vno. Nam de
est significatū vocis: sed ius collegij.
bene cōseruatur in vno.

4 **Q**uid autē si oēs mortui sunt: nun

quid extingatur collegiū. vide sibi. De
cez autē: aut qndeciz faciūt turbā. ff. de
vi bo. rap. l. ptoz. la. ij. Quattuor autē v^t
gnqz proci vel. x. ones faciūt gregē. ff.
de abigets. l. ones. Ex qb^o isertur qz p
dici pplm scādalizari qñ. x. graues &
honesti de. pplo scādalizatur l3 i pplo
sint etiam mille.

Postulatio qd sit. s. fm pa. extra
eo. sup rubrica. Postulatio est qd
daz grē petiūto a supiore scā de pmo
uēdo aliquē ad plationē ad quā de iu
re cōi pp defectū aliquē: v^t ipediētū
eligi seu pmoueri nō poterat. Et ex b
tacite isertur dīta iter electōez & postu
lationē. Nā postulatio inicitur grē. ex
tra eo. c. pe. Electio ho inicitur iuri. vñ
ille q de iure pōt eligi: nō dz postulari.
Et si electores illū postulat nihil agūt
qz dñt puidere ecclie de meliori quē
pnt: meliori mō. vñ illi q eligūt pnti
unt in electū: vt in spōsum. & p electio
nē inicitur vinculū in fūndiale. vt in
c. si. de trāsla. prela. Sz illi q postulant
nō pntiūt in postulatū: vt in spōsus
ne inicitur aliqō pugiū: sz vota sua
dirigūt in supiore: vt supior de gra de
beat admittere postulatū.

Quid sit postuladus: vel nō. s. fm
Dost. In pmiis qdē nō pōt postula
ri criosus. pnta purns homicida: vel
iobediēs. Tales. n. nec eligi nec postu
lari pnt extra eo. l. z. ij. Item nō pnt
sus tacte vel expse: nō postulatur i re
gularē platū sicut eligitur. extra de ele
ctio. cū cām. z. c. cū ad nostrā: nisi ne
cessitate istate: qz tñc postz dāmō in re
gula fuerit cōpetēter istruct^o: sicut col
ligitur extra de elec. cū mōasteriū. z. c.
officij. Itē nō postulatur episcōp^o sicut
nec eligitur. extra de ele. cū iter. nisi for
te sit liberatus: ita qz sū p anū fuerit li
ber. xxxij. di. cōner. Sed de hoc vide.
j. Suspēsus. Itē nec mutilat^o: qz talis
oio inhabilis est. extra. de cor. vici. expo
suisi. Itē nec bigam^o: v^t irregularis
qz talia & filia oio inhabilē: f d d d. Qd
si tal defect^o ē q si reddit oio inhabilē
admittit postulatio. Itō postulari pōt

si defectus sit in etate. extra elec. c. no-
bis olim. Itē si defectus sit in ordinibus.
Nā ad oēs dignitas hñtes curā postu-
lādus est q nō ē in sacris. extra de ele.
budū. el. i. z v etaz qua. z multis. Itē
si sit defectus in natalibus. extra de ele.
inotuit. Itē si sit ep̄s. extra eo. c. si. Et si
talit̄ eligeretur nō valeret v̄ ibi.

2 **C**ur̄ clericus aliene diocesis sit postu-
lādus: vel possit eligi. R. h. Ber. Quā-
ntis clici nō possint dimittere ecclias
suas sine p̄sentū ep̄oz suoz nihilomi-
nus eligi p̄nt: siue in sua siue in aliene
diocesi. extra de elec. cum inter.

3 **C**ur̄ religiosus deat postulari vel
eligi. R. hacten̄ fuerūt diuise opt. No-
die tñr̄ idistice q siue i suo mōasterio
siue ex: siue et ad ep̄alē dignitatē eligi
d̄z vt no. p̄ io. an. ex̄ v̄ elec. nullus i. vi.

4 **C**A quo sit aliḡs postulādus. R. si sit
ep̄s. a papa postulādus ē extra. e. c. si.
Si hō patiatur defectū i ordie vel eta-
te v̄z postulari ab eo q in hac pte dis-
p̄sare p̄t: vñ si aliḡs. xx. annoz̄ postu-
letur ad dignitatē sine cura ab ep̄o p̄t
postulari. Si cū cura: a papa. Si hō
sit defectus qz est clericus aliene dioce-
sis: vel subest alter: vt religiosus z hu-
iustimodi: non ōz q postuletur. sed eli-
gi p̄t: vt dicit̄ est. s.

5 **C**uius p̄t postulare. R. fm̄ Hosti.
Qui eligere p̄t extra eo bone. el. y. ex-
tra de elec. inotuit. Et v̄z si admittitur
postulatio: si p̄cor̄ fuerit. i. si ab oibus
fiat. v̄ si due p̄tes p̄sentiat: qz tūc idē ē
ac si oēs p̄cor̄darēt. Alio nō facile ad-
mittitur extra de elec. scriptū.

6 **C**An aut̄ in postulatiōe sit seruāda for-
ma. c. qz pp̄ de electis. vt. i. p̄cedatur p̄
viā scrutiny' z alijs regit̄is. de qb̄. s.
Electio p̄rio. h. xxij. R. h. pa. in. d. c. qz
pp̄ q duplex est postulatio. Quedā mi-
nus solēnis p̄ cuius admissiōe nō cō-
segitur postulat̄ in p̄lature sed habi-
litatur vt possit eligi. Et tūc s̄ē seruāda
forma. d. c. cuius debeat seruari postmo-
dū in electione fienda. exemplum. Cum
postulatur laicus vt faciat se p̄moue-
ri ad ordinē sacrum vt possit eligi vel

postuletur mōach̄ ab abbate. vt pos-
sit eligi. Quedā ē postulatio solēnis p̄
cuius admissiōe p̄segitur postulat̄
pleni ius. Ita q̄ admissio facta p̄ su-
periorē h̄z v̄z electiōis z p̄firmationis
Et tūc d̄z suari forma. d. c. satis talit̄
v̄ elect̄ habitio respectu ad ius futurū
Done exemplū in. d. c. scriptū.

7 **C**uius aut̄ sit effectus postulatiōis. R.
pa. in. c. i. extra eo. fm̄ cōter doc. q̄
de iure videtur postulat̄ habitat̄
vt possit eligi. Sed curia romana vt
enitetur circute. z eccliaz disp̄dium
seruat q̄ admissa postulatiōe. postula-
tus cōsegitur ius ac si fuisset electus z
p̄firmat̄. vñ nō indiget alia cōfirma-
tiōe. vel electiōe. z hoc p̄batur extra. e.
c. y. Et intellige hoc i postulatiōe solē-
ni. Nā duplex est postulatio. i. solēnis.
z nō solēnis. Solēnis d̄r qñ postulat̄
ab eo q p̄t sup̄ oī impedimēto postulari
disp̄sare. Nō solēnis hō dicit̄ qñ po-
stulatur ab eo q non p̄t disp̄sare su-
per impedimēto. regitur tñ ei' p̄sentus
in p̄motiōe rōne sui interesse. Exēplū ca-
nonici volunt eligere mōachū in ep̄i-
copū. Sed qz nō p̄t monachus cōsen-
tire sine lnia abbat̄is. vt i. c. si religio-
sus. de elec. li. vi. canonici postulāt ab
abbate vt p̄cedat eis illū monachum
Si. n. abbas p̄sentit. hec admissio po-
stulatiōis ū h̄z v̄z electiōis. s̄bz de no-
uo eligi z p̄t cōfirmatio electiōis qz
abbas nō h̄z p̄tēz p̄uidēdi ecclie ca-
thedrali. idē d̄r qñ canonici p̄tūt si-
limumfami. a p̄re. qz volunt euz petere
in ep̄m. Idem in similibus.

8 **C**Postulātes sciēter indignū. sūt p̄t
uati ip̄so iure p̄tate eligēdi z postula-
di extra eo. c. y. Ex quo inferit pa. ibi q̄
sicut habētes p̄tate eligēdi z postula-
di a iure cōt̄ priuāt ip̄so facto p̄tate eli-
gēdi postulando indignum. Ita pri-
uantur habentes potestates eligēdi
ex priuilegio. si postulant sciēter indi-
gnū. Et sicut potestas p̄tis delināntis
residet i alia p̄te quādo eligētes habēt
p̄tatem a iure cōt̄. vt in. c. cum in cun-
ctis. z. c. cū v̄ntōntēsis. de elec. Ita de

noluit p[re]s[ent]e qu[an]do eligētes habent p[ro]
 testatem ex p[ri]uilegio. vt in. d. c. ij. Ex
 quo inferitur ad. q. Pone q[uo]d potestas
 eligendi fuit data per canonicos trib[us]
 cōpromissarijs quor[um] duo sciēter ele
 gerūt indignū. tertius elegit idoneum
 Queritur nunquā valeat electio istius
 tertij. v[er]o q[uo]d sic: q[uia] p[re]s[ent]e duor[um] resedit in
 illū tertij. S[ed] p[ro]trahit[ur] est. q[uia] istud ca
 pitulū scōz log[ic] q[uo]d aliq[ui] eligūt collegia
 l[ite]r. iō tota p[re]s[ent]e residet penes eligētes
 idoneū. S[ed] in cāu p[re]missio p[ro]miss[ar]ij
 nō eligūt vt collegiū. s[ed] vt singu
 li h[ab]ites p[re]s[ent]em a collegio. vnde p[re]s[ent]e
 p[ro]miss[ar]ior[um] eligētū indignū deuo
 uttur ad p[ro]mittentes. vt i. c. si p[ro]
 miss[ar]ius. de elec. li. vi. vide de hoc. s.
 electio scōz. s. vly.

¶ Utz per postulationē aliq[ui]d ius ac
 gra[ti]a postulato. R[ati]o fm pa. in. c. bone el.
 ij. extra eo. q[uo]d postq[uam] postulatio est p[re]
 sentata romano p[ro]uinc[ia]l[is] nō p[otes]t postu
 lātes ab ea recedere z aliū eligere vel
 postulare. S[ed] dicit postulātes expecta
 re iudiciū pape sup[er] amittēdo vel ipso
 bādo illā postulatōez. Et idē dicunt
 doc. cū p[re]s[ent]at al[ie]ri sup[er]ior[um] q[uo]d p[otes]t il
 lā admittere. Q[uo]d pl[ur] Pa. ex idētatē
 rōnis. ne. s. p[ro]trahit[ur] agēdo videātur illu
 dere sup[er]ior[um]. Et ex hoc inferitur a con
 trario sensu q[uo]d anieq[uam] postulatio sit p[re]
 sentata sup[er]ior[um]. p[otes]t postulātes. variat[ur]
 re iusto postulato. Adeo q[uo]d dicit Inn[ocentius]
 z sequitur cōter doc q[uo]d nūc[us] missus
 ad postulationē presentandā sup[er]io
 ri. p[otes]t reuocari anieq[uam] postulatio sit p[re]
 sentata: t[ame]n q[uia] sufficit q[uo]d reuocatio puenit
 ad ip[s]m nūc[um] vel ad p[ro]curatorē tūc
 ex q[uo] postulatio nō ē p[re]s[ent]ata: admittit[ur]
 variatio. Et ex hoc habes vnā d[ist]in[ct]iō[n]em q[uo]d
 ad facultatē variādi t[ame]n postulatōez
 z electiōez. Nā in electiōe admittitur
 variatio post publicatiōez scrutiniū.
 vt in. c. publicato de elec. S[ed] i postu
 latōe admittit[ur] variatio cōt[ra]ctūq[ue] scri
 utinā sit publicatū z postulatio ide sit
 secuta. Satis ē. n. q[uo]d nō sit sup[er]ior[um] p[re]
 sentata. R[ati]o d[ist]in[ct]iō[n]is est: q[uia] p[ro] postula
 tiōe nullū ius acgrit[ur] postulato: cū sit

inhabilis. v[er]o nō h[ab]et de q[uo] p[ro]querat nec
 sup[er]ior[um] p[otes]t p[ro]queri: ex quo sibi nō est
 facta p[re]s[ent]atio. Et ex p[re]dictis p[otes]t aliud
 inferri. q[uo]d q[uo]s p[otes]t sepe variare atq[ue] al
 teri sit ius q[ue]sitū. Secus si ius est alte
 ri q[ue]sitū vt in electiōe. z in hoc casu h[ab]et
 locū regula mutare de re. iuris lib. vi.
 Idē habes p[er] Pa. in. c. cū iter. de elec.
 q[uo]d g[ra]tia nō reuocatur q[uo]n[iam] ius est alteri q[ue]
 sitū: Secus si non est q[ue]sitū. Limitat[ur]
 t[ame]n Pa. d[ist]in[ct]iō[n]em correlatiū d[ist]in[ct]iō[n]em q[uo]d si supe
 rior[um]. z postulātes cōuentūt admittitur
 variatio: ēt si postulatio sit p[re]s[ent]ata su
 perior[um] nec habet postulatus de quo
 conqueratur: cum ius non sit sibi
 q[ue]situm.

¶ Quid aut[em] si fecisset aliq[ui]d exp[er]sas i[us]
 p[re]s[ent]at[ur] cū p[re]sensu postulatū. nōq[uam]d pos
 sit illas repetere secuta variatōe. Inn[ocentius]
 no. z cōter doc. sequētes dicit q[uo]d nō
 q[uia] cū nō h[ab]eret ius fecit illas sine nota
 ambiguitatis Et no. bñ h[ab]et dicitur. facit. n.
 ad. q. Amicus tu[us] exp[er]dit aliq[ui]d simo
 niace vt tibi p[ro]ferret certū bñficiū. nū
 q[uam]d possit a te illas exp[er]sas repetere
 Dicit[ur] q[uo]d nō: q[uia] iuste illas fecit. nec
 ēt h[ab]et actiōez mādatus: si tu mādasses
 illi vt illas exp[er]sas faceret: q[uia] ex turpi
 mandato nō orit[ur] actio. vt in. l. si remu
 nerādi. §. rei turpis. ff. mandati. S[ed] re
 spectu exp[er]sar[um] postulati. vide q[uo]d no.
 in. c. cupiētes. de elec. li. vi. Et distigue
 vt ibi B[ea]t[us] t[er]t[ullianus] li. ij. quo ad exp[er]sas r[ati]o
 p[ro]trahit[ur] z format. q[uo]d Pone q[uo]d canoni
 ci postulerūt aliq[ui]es q[uo]d p[re]parauerūt
 sarcinulas suas z emiserunt equos vt iret ro
 mā z fecit max[im]as exp[er]sas. z postea
 canonici dixerūt sibi Amice si eas ro
 mā nos mutauim[us] p[ro]positū z elegim[us]
 aliū nūq[uam]d poterit repetere ab illis ex
 p[er]sas istas z p[ro]cludit q[uo]d sic q[uia] si potue
 rūt mutare p[ro]p[ri]et[ate] i alteri[us] p[ro]uiditū. vt
 in. d. reg[ul]a mutare. z dicit hoc tenere
 pe. b[ea]t[us] sap. extra. e. c. pe. z Jo. lxi. di. §. s[ed]
 ali[us]. z pl[ur] dicit q[uo]d si postulātes anieq[uam]
 electiō sit p[re]s[ent]ata eligat[ur] postulet aliq[ui]
 lz teneat electio. si t[ame]n fecerūt euz ordi
 nari tenēt ad iteresse. si p[ro] postulatōz
 eoz fuit ordinatus. z p[otes]t eos p[ro]uenire

ut et pvideat d bñficio pñtati. extra
 d iurepa. pastoralis. z h vñ sentire gl.
 extra eo. c. bñe. el pmo. Sz Pa. dicit
 q hoc doc. nō approbat. qz illud. c. pa
 storalis loquit pñtato a patrono. cui
 acgrit ius ex pñtatiōe. Sz nos loqui
 mur in postulato cui nullū ius acqui
 ritur cū sit inhabilis. Sz posset salua
 ri. glo. quo ad istos postulātes vt si se
 cerunt aliquē ordinari: vt eū eligerēt
 z postmodū ipso ordinato aliū elege
 runt: t3 tamē ista electio. cuz nullū ius
 ficit illi acgritū. Sz isti sic eligētes pote
 runt cōuentri vt pvideat prio d stipē
 dō ppetenti. vt habeat vñ viuere pos
 sit: ex quo fecerūt euz ordinari. z hoc
 voluit glo. in. d. s. sed aliud.

II Est et alius modus puidēdi eccle
 syis vacantib⁹ vltra duos modos tā vt
 ctos. nā prim⁹ ē p electionez. Scōs p
 postulationē. qd3 eē pcorz. z postq3 ē
 pñtata supiori nō lz postulātib⁹ resili
 re. Tert⁹ ē p noiationē. qd3 eē solen
 nis z h3 Noit. fit qñ duo vel tres qui
 sūt excellētiōres i capi. vel alibi noian
 tur pape. z petūt p collegiū. vt papap
 uideat eccleie d aliq illoz. z p hāc no
 miationē quodā mō ius acgrit noiat
 nec pñt noiantes receder a noiatione
 postq3 facta est superior. Sicut dicit
 mus in postulatione. z pprie postula
 tio fit de vno. noiatō vero de plurib⁹
 z hoc de noiatōe solēni que fit vt vt
 ctū est. nā est qdā nominatio non solē
 nis. s. qñ ante scrutiniū hēdum aliq3
 minatur inter canonicos tanq3 bon⁹
 z sufficiens. Ista tñ noiatō non tri
 buit ius noiatō. sed solū proponitur i
 collegio. vt eligatur. si placet collegio.

II Utrū ep̄s postulatus debeat con
 sentire. R. fm Jo. an. de ep̄s postulat⁹
 ad altā ecclefiā sic debet respondere.
 nec consentio: nec dissentio: sed i hoc
 voluntati. d. pape me suppono.

III An alii cardinalis eligat vel postu
 lat. R. fm Pa. i. d. c. bone. q postulat.
 nā cum sit ecclefiē romane alligatus
 habetur liberū volatū. vñ sicut ep̄s nō
 pōt eligi ad altā sedē. sed de postulari.

ita et cardinalis. Et hāc opi. et tenēt
 No. lz Ab. z egi. tenuerūt pñtū dicit
 tes q cardinalis non ep̄s pōt eligi. z
 pa. se refert ad notata in. c. ecclefiā: et
 ij. de cler. vbi qrit. an electus i cardina
 lē retineat priora bñficia. z distinguit
 q aut promotus i cardiale hēat pri⁹
 bñficiū curatū: vñ aliā dignitatē inferio
 rē seu officiū. z vacat ipso scō q assu
 mitē in cardinalem. per. c. de multa d
 p̄bē. Nā cardinalatus ē dignitas seu
 officiū maximū. ergo p adeptiōnē ip
 sius debent vacare bñficia curata pri
 us adepta. vel dignitates: seu psonat⁹ i
 feriores. Aut hēbat bñficia minora:
 vtputa canonicatū. z illa nō vacant p
 adeptiōnē cardinalat⁹. et si exigerēt
 residentia. z hoc intelligo si p̄byiero.
 vel diacono cardinali. nam ep̄s card
 nalis rōne ep̄atus p̄dūus ipso scō oia
 priora bñficia. sicut statuitur in simpli
 ci ep̄o. extra de elec. cū in cunctis. s. cū
 vero: aut querit nūq3 pmot⁹ i card
 nale possit de nouo acgrere bñficia in
 titulū. z puto q nō si sūt curata. ar. d.
 c. d multa. idē si essent minora bñficia
 exigerent tñ residentia: qz non debēt
 p̄ferri bñficia ei qui residere nō pōt.
 Sed bñficia minora: residentia nō re
 grentia. poterit p̄byter vel diacon⁹
 cardinalis acgrere mero iure: inspe
 cta generali cōsuetudie. Sed ep̄s car
 dinalis acquirere nō pōt. sicut nec ali
 us simplex ep̄s. Nā si perdit priora be
 neficia. vt in. d. c. cū in cunctis. sortus
 non pōt de nouo acquirere. qz turpi⁹
 eycitur ec. Hoc intellige nisi acquisi
 tio admittatur ex cū ratiōabili. z Pa
 nor. in. c. bone el primo extra eo. dicit
 q. c. de multa. h3 locū in eq̄atibus
 cardinalibus. Et hoc quo ad mentez.
 d. c. licet quo ad verba sec⁹ fit: qz po
 tius debet vacare ipso facto vnus ep̄
 scopatus per adeptiōnez alterius: vel
 cardinalatus: q3 vacatus vnus archi
 diaconatus per adeptiōnem alterius
 dignitatis inferioris. nouissime vero
 seruatur. vt ep̄scopus promotus in
 cardinalem non perdat ipso iure ep̄

scopatu. Immo retinet illa i titulu vt
p^{ri}o. nisi papa aliter disponat. z h qz
pleriqz p^{ri}uauerit qz dicitur. c. de multa
no hz locu in epatibus z cardinalati-
bus z filib^{us}. vnde de h. s. beneficium
p^{ri}mo. q. iij.

14 ¶ Et quo aut supiore sit petendu vt
postulatio admitat. R. hz Panoz. i. c.
n. extra eo. post gl. qz aut postulat qz
i epz. z tuc ad solu papā p^{ri}met postu-
lationē admittet. aut fit postulatio ad
inferiores dignitates seu ecclias z tunc
ad eū ad que spectat postulatio ad-
missio. quia admissio postulatiois hēt
vltim p^{ri}firmatiois vt extra eo. c. i. Hoc
intellige dūmō apud istū cōfirmatorē
cōcurrat duo p^{ri}mū qz possit dispētare
in illa dignitate: rōne cut^{us} fit postula-
tio. Nā si nō pōt dispētare: nō potest
postulationē admittere: cū tbi regat
dispētatio. z iō si canonicū postularēt
in archidiaconū aliqū h^{er}it. xvij. an-
nos dūtaxat: nō poterūt ab epō petere
vt ista postulatio admittat. hz ad eum
als spectet p^{ri}firmatio electiois. Rō qz
sup isto defectu etatis nō pōt epz di-
spētare vt in. c. vntco d eta. z quali.
ll. vi. Scdo requiritur qz iste ad quez
spectat cōfirmatio sit epz. Nā vt dicit
doc. z originaliter fuit dicitur. Inno. in
c. ij. de eo. qui sur. or. re. inferiores pre-
lati citra epōs nō pōt dispētare nisi
in casibus specificis eis permissis.

Predicator. Sciendū qz officiu pre-
dicatiois oibus laicis est interdictū
extra d here. sicut i vno. Itē nō dz ad-
mitti ad p^{ri}dicatū qz dicit se p^{ri} visionē
missus a deo: nisi p^{ri}bet sic Moyses p^{ri}-
buit miraculo p^{ri}se. di. ij. re. vera. suf-
ficit istū ad p^{ri}battonē istaz testimoniu
vñ nec c^{on}scius admittit nisi mutatur.
extra d here. cū ex istūctio. epz hō vbi
qz p^{ri}dicare pōt nisi ab alieno epō i ei^{us}
diocesi p^{ri}hibeat. Null^{us} ah^{us} pōt nisi ab
ap^{osto}lica sede vl epō loci hāc hēat aucto-
ritatē. extra de here. ex cōciliatis.

¶ An sit si p^{ri}dicator p^{ri}dicet i p^{ri}co mor-
tali peccet mortalr. Tho. in. iij. vñ d^{icit}
cere qz sic. Quo istū ad hoc sufficeret

contritio. hz actu tunc nō constituitur.
¶ An aut ifres medicates p^{ri}uilegiati z
p^{ri} cle. dudū. d sepul. possint libet p^{ri}dicare
i plateis z alijs loc^{is} cōib^{us}. R. qz sic z
d h ē tex. i. d. cle. dudū i. s. nos at z. j.
vbi d^{icit}. Statutum^{us} z ordiam^{us} vt dictoz
ordinū ifresi eccl^{esi}js z locis coz ac in
plateis cōib^{us} libere valeat clero z po-
pulo p^{ri}dicare ac p^{ri}ponere verbuz des.
illa hora dūtaxat excepta. i qz locoz p^{ri}-
lati p^{ri}dicare voluerit vl corā se facer so-
lētiter. p^{ri}dicari: i qz p^{ri}dicar cessabūt: p^{ri}-
ter qz si alio de prelatozū ipsozū volū-
tate p^{ri}cesserit ac lnia spālū. h tbi.

¶ Querit p^{ri}o qd intelligat seu p^{ri} hē 3
dat s^{ed} illis p^{ri}bis. loc^{is} eoz. Bl. dicit. qz
qd ē. j. septa vl ab itū ē i p^{ri}at^u vl hoz
tis z alijs spacijs. Idē Lād. zē. z dicit
Lād. h p^{ri}cedet ēt si loca sint lōge a do-
mib^{us} eoz: cū idiffinitē dicat de locis.

¶ Scdo qro qd ipozat p^{ri}bū. i plate 4
is cōib^{us}. Solut zen. itelligēdū d pla-
teis locoz i q^{ui} morant. Dicit tñ qz h
lra ēt hz locū i plateis alioz locoz qz
suoz. Als hec p^{ri}ba plateis cōib^{us} nihil
adderēt cū p^{ri}miserat de locis eoz ma-
xie qz hic d sanos agitur. qz h dz restri-
gi. h apllat p^{ri}regulā odia. ex eo. at qz
his p^{ri}mittitur i h^{is} loc^{is} libet p^{ri}dicar
dicit Lād. z zen. qz h faciet absqz cu-
luscū qz p^{ri}dictioe. vl lnia. Idē i fili d^{icit}
cit gl. j. hac cle. i. s. h hō. i. s. libet. di-
cēs qz denotat qz nō ē necesse lniaz sa-
cerdot^{is} pochial hēri. cui^{us} p^{ri}uū vl vel
le Jo. mo. Idē i Pa. i. c. h. d postu. p^{ri}-
la. vbi dicit qz qz d^{icit} hēre liberā p^{ri}atē
qz qz pōt sine assēsu alteri d^{is}ponere
Idē dicit i. c. statutimus. de regula. z
dicit hoc eē de mēte cōiter doc. Idem
h^z Land. isti medicates sūt exēpti: Et
sic h^z subsūt ordinarijs: quo ad ecclias
z loca ipoz. hz qz ad plateas qz sūt turis
publici. p^{ri}nceps. i. papa potit d^{is}pone-
re vt voluit: nulli p^{ri}ndictū faciendo. se-
cus tñ d plateis p^{ri}uatis fm glo. Nā in
in p^{ri}uatis plateis p^{ri}dicare h^z pōt iustis
eis quoz sūt. Idē Pan. z Lar. Ex qz
tñ inferit: qz qz ad hoc h^z ē necesse pete-
re lniaz ab epō: vl p^{ri}bytero pochial

ut valenat predicare in hmoi platea
privatis. vel alijs locis. s; suffic petere
liaz ab his. quoz snt hmoi platee: p
uate: vel loca.

5 Tertio quero. an liceat eis predicaf
pe interditi in predictis locis. glo. sol
uit q sic. Idem Pau.

6 Quarto qro i eo q pmittit hie ffr
b^o pdicaf. dntm si pcurrat cu plat. de
gb^o plat hic logt. gl. dic q locu hz: si
ue sint plati tur cot: sine puerudiaro.

7 Quinto qro an sb vbo plati pprehē
dant rectores eccliaz. glo. dicit q nō
Ide pau. Et h v^o q h nom plati stri
cte sumat. qd t3 Lad. Ste. an accipit
largo mō. vt pphēdatur et tpt curati.
q suo mō snt plati. S; Lar. dicit. q si
bi piz. opio gl. Nā ob honore platorū
refnatur eis. q hora q pdicaf nō pnt
ffes pdicaf. Prelatos et intelligo eos
q hnt dignitatē cū administratōe. qntū
ad hāc cle. Et puto q sit et^o mēs log
ō plato q hz iurisdictionē qsi epalē: qsi
ob hāc superioritatē deferat ei in toto
loco etā quo ad eos q snt exēpti: qui
habent pūlegiū pdicandi.

8 Sexto qro qd si prelat^o velit totam
horā matutinalē tenere tā p missa: q
p smōe: z sic ffes i toto ipedire. v^o q
nō possit: qz hie dr in singulari de ho
ra nō de horis. Itē illa hora tm q tpe
predicat: nō de alia. p hoc. qz sāuoz ē
in multiplicatōe predicatū. xxi. di. in
nouo. Parta nō snt q ad h an prelat^o
predicat. an corā se faciat predicari so
lēniter. qz nō refert. an p se. an p aliū
faciat v sen. ex. mulieris. z nō. s; pan.
in eo. q dicit solēniter. Si. n. faceret p
dicari clā corāz paucis. cessaret h lra.
quia tunc non derogaretur sue digni
tati. idem Pe. de an.

9 Septimo qro qd de vicario. Dic fm
glo. q idē est qd de prelato. Idē pan.
z hoc si vult predicare vt vicari^o: nō
vt alijs prelatus cui competit ex offi
cio. vt quia habebat aliqz prelaturā
Itē fm Pau. secus etiam si vicarius
vult facere coram se predicari. quia in
hoc non representat personam epi.

Octavo qro. an ea hora q predicat io
prelatus cessabunt isti predicare quo
ad loca de quibus premisit. s. in suis
eccliaz. z locis eozū z plateis cōibus
existentib^o in civitate. vel castro. vt vlt
la vbi ordinarius vult predicare. vel
an se facere predicari nō in alijs nec i
plateis ptiuatis. Cessant tsi in casa. c.
vt offm. d. cōpescendi. lib. vi. de here.
h est qū in quozes. ipsi vellēt p nego
cio fidei cōgregatōe facere. tūc pnt
impedire ne predicatoroz. aut questus
rū predicēt p censurā ecclesiasticam.

Nono qro. In eo q dicit in v. pter l
q pmittit q predicēt hora q predicat
prelat^o si ē de volūtate prelati. An suf
ficiat volūtas. Pau. dicit q nō. s; req
ritur lnia spūalis p ter. vbi lnia spūalē z
sic hēs casus i q predicare pnt ea ho
ra q predicat prelat^o: cū hnt lniaz spū
rituales eius.

Decimo qro an sacerdotes pochtiales
possint dare lniaz predicandi. R. Pe. v
an. q sic z nō soluz sacerdotes curati
vez^o et vicarij perpetui. Et idē de tpa
b^o dat i casib^o licite. z addit q eps z
prelat^o supior pōt pcedere ffrb^o vt pre
dicēt i eccliaz pochtialib^o. Qd intelligit
Pan. pntib^o vel absentib^o iphis epi
vel platis mādanib^o. z et si vocati v^o
inuitati nō fuerit ab iphis sacerdotib^o
z h bñplactuz ipsoz z nulla petita v^o
obēta lnia ab eis. qz ex offō eps z ali
us prelat^o ipsi^o sacerdotis gerit curā
in iphis eccliaz maiorē q sacerdotēs.
Itē p prelatū supiozem de quo tex. lo
quitur. Lan. z zen. intelligit archieps
ex quo intelligit. Lan. archieps copus
habere mandatum z dispositionem
plensam in eccliaz z locis suoz
inferiozum prelatozum z ordinare de
predicationibus faciendis. z mittē
di questozes zc. hec Pe.

Undecimo quero: quid si quis pre
dicat sine licentia prelati. an teneatur
restituere bōa que ei collata sunt gra
tis. zab. dicit q non nec etiam fm eū
potest cogi ad restitutionem. licet in
iuste fecerit. non tamen turpiter acq-

fuit a volentibus et gratis tribuere. potest tamen aliter puniri. pro eo quod se immiscuit officio sibi pertinenti. Nota tamen in glossa in c. ad dicitur mus. xvi. q. i. quod dicitur quod tenetur restituere. illa tamen glossa loquitur de falsis predicantibus. zab. tamen tenet primam opinionem.

14 **C** Duodecimo quoque sunt studia generalia de quibus. j. glossa intelligit de locis habitibus studium ex privilegio vel consuetudine cuius finis non est memoria. Et Jac. de are. ponit exemplum de civitate padue: quod ex consuetudine longissima studium habet: quod dicitur sufficere etiam cessante privilegio quia talis consuetudo facit aliquod licitum sicut privilegium. extra de h. si. sup. quibusdam non princeps promittendo tanto tempore videlicet processisse et revocasse prohibere. ff. de exercit. l. i. Sz zab. dicit quod quod dicitur studia generalia relinquat arbitrio iudicis. ut videat si generaliter sacra scriptura iura et artes ibi doceant.

15 **C** Tertio decimo quoque studio nouello senesi. Ita dicitur Pau. cuius tempore nouiter fuit studium senis. et postea destructum et nouiter a. xij. annis citra reformatum. et iterum destructum. Idem dicitur pau. videri cum sit generale secundum modum premissum: et in regia ciuitate constitutum quod non in castro: non in villa.

16 **C** Quarto decimo quoque de quibus finibus loquitur ibi in ver. finones ad cler. dicitur Matheus. In finibus de natiuitate domini: pasche et pente. puti in studio consuevit fieri attendenda studiorum consuetudinem quod probat scriptura solent.

17 **C** Quinto decimo quoque quomodo intelligitur quod hic dicitur de predicatore ad funera mortuorum. Soluti Pau. et Mat. quod intelligitur de funeribus magnatum vel aliorum ad quod congregatur populus. et tunc predicat. Et dicitur Pe. de an. quod in istis tribus casibus. scilicet in funeribus defunctorum: in festis peculiaribus eorum: et in generalibus studiis cuius sit finis. possunt istis liberis predicari. Quod intelligitur zen. vixit extra ecclesias et loca ipsorum et plateas ecclesiarum. scilicet in studiis nihil adderet ad precedentia. nec aliquid specialitatis induceret. Et forte dicitur tribus temporibus possunt concurrere cum episcopo solentiter predicant.

C Sexto decimo quoque de quod plato intelligitur 18 ibi vel prelati superior glossa dicit quod loquitur de superiore respectu subditorum clericorum. non respectu episcopi. Idem Pau. Sz Ste. dicit quod loquitur de superiore respectu episcopi et inferiori in hoc non habet potestatem. Sz card. dicit superior debet intelligi de eo. qui habet iurisdictionem quasi episcopalem in loco talis est. et si sit inferior episcopo potest generaliter conuocare clericum.

C Decimo septimo quero si prelati 19 conuocant aliquos de clero. videlicet doctores vel prelatos glo. dicit secus. quod hec vocatio non impedit fratres nam hic loquitur de generali vocacione sed 3c.

C Decimo octavo quoque quod possit esse causa 20 uocandi generaliter clericos. Et ad. explicat ut quod forte sit causa excoicandi aliquos hereticos vel forte fuit congregata synodus vel huiusmodi.

C Decimo nono quod sit generaliter a plato 21 conuocari populos. dicitur pau. non esse locum huic lege: quod aliud clericorum aliud populus. et non. quod ista de. fuit promulgata per de. gentium ad fratres sancti. au. et per Jo. xxij. ad carmelitas

P Rescriptio quod est prescriptio. & est acquisitio domini per continuam possessionem tempore a lege diffinita: auctoritate legum vim capiens: penam negligentibus inferens. et sine litibus imponens. nec est ius naturale ex quo inferit penam negligentibus et finem litibus quod est rationi naturali consonum. unde non simpliciter receditur a iure naturali. quia non sine causa locupletat quis ex prescriptio cum alterius iactura. vsucapio vero est in rebus mobilibus: et completur tricenno. prescriptio vero in immobilibus ut domo: agro et huiusmodi. et habet etiam locum in incorporalibus. ut seruitutibus: actionibus et huiusmodi extra de causa prore. et pos. cum ecclesia.

C Que res prescribi possunt. et quod si. generaliter omnes res et omnes ius prescribi possunt. extra de. ad aures. et. C. de prescrip. xxx. vel. xl. an. sic in re. exceptis quodam. Primum decies laico extra de. cas. quod late non potest in eis habere titulum sic clericus. i. alimonia tamen potest concedi pauperibus. x. q. i. c. pe. et ultimo. Itaque in cribris nullo unquam tempore prescri

bitur. s; pot^o ex bluturnitate angēter
tra de limo. cū i ecclie. sic nō p̄scribit^r
s; obediētā: v̄sitationē: z s; p̄curatio
nē q̄ rōe v̄sitationis dētur. extra eo. cum
nō liceat. z. c. cū ex officij z extra de cē
si. cū instātia. Et talia qdē n̄ p̄scribit s; b;
ditus. qz ea v; p̄lato. alius tñ pōt talia
p̄scribere vt puta abbas vel ali^o p̄lat^o
p̄scribet s; ep̄m^o circa subditos eius
Et sicut dicit Inno. In hoc casu s; s; b;
ditus aliq̄r p̄scribat: n̄ tñ p̄scribit no
mine suo: s; pot^o noie alterius: cui de
s; b; iectōe r̄ndet. vt i. d. cū ex officij. item
ecclie z cetera sacra v̄l religiosa. decies
p̄micie: z oblationes nullo iure p̄nt a
laicis p̄scribi vel possideri. xvi. q. iij. s;
p̄t. z extra d̄ p̄scri. c. cāz. q̄ z. c. si d̄lligē
ti Itē nec s; votū: qn̄ vouēs teneat ad
finē illō obſuare. extra d̄ regula. c. sic.
Et sic s; votū religioſis n̄ p̄dest p̄suetu
do nec s; religionē: imo eēt pot^o qdā
corruptela. extra d̄ elec. cū cāz. z d̄ p̄bē.
cū tā dudū. Itē nec s; neruū eccliaſti
ce discipline vt qz qz possit celebrare
pulsat] cāpanis z alia voce ipe inter
dicti ḡnialis extra. d̄ p̄sue. cū iter. z de
ſe. ex. alma. li. vi. v̄l p̄ntib^o excoīcat]. v̄l
iterdict]. publice extra d̄ p̄uil. c. ep̄oz
li. vi. z in cle. grauis. de ſe. ex. Itē nec
fines seu limites p̄uinctaz v̄l pochtaz
extra de po. c. sup eo. vbi dicit Pa. li.
mitādo qz fines pochtaz d̄ gbus p̄stat
v̄l finib^o coherētia p̄scribi n̄ p̄nt. z idē
in limitib^o ep̄atuū. vt glo. ibi z cū tex.
loq̄t ḡnialr. intelligā p̄cedere i oi p̄scri
ptione: siue sit cū titulo: siue sine titulo
vel per tñ t̄p̄o de cuius initio n̄ ē me
morā. vbi tñ nō cōstat legitime d̄ fi
nisbus valet p̄scriptio. In istis tñ fa
ctis antiquis nō pōt haberi de facili p̄
batio necessario cōcludēs. id̄ admittit
tur. p̄suptina p̄batō. ſac. l. si. arbiter. ff.
d̄ p̄ba. nota tñ glo. i. d. c. sup eo. qz nō
oia coherētia limitib^o sūt ip̄scribiti
lia. s; tñ ea que coherent p̄ncipalr. ex
emplū p̄pe limitet ē p̄ditū amplissimū
certe si intelligit qz totū p̄ditū sit imp̄
scribitile. sed taniū illa pars q̄ p̄ncipa
liter coheret finib^o v̄n̄ dicit Jo. an. qz d̄

hoc nō pōt dari certa regula. s; boni
iudicis arbitrio erit procedendum.
¶ Quid autem sit limes. Dic s; m pa. 2
qz est longitudo seu latitudo spacium
a spacio diſtinguens. Et quandoqz in
lūmite nihil potest consistere: vt quan
do est valde strictus. Nam solet quan
doqz apponi vnus lapis pro lūmite.
Sed in episcopatus z prouincijs n̄
sunt ita stricte: Sed assignatur quan
doque flumen pro lūmite: vel aliquis
mons. Et tunc vertit aliud dubitūz cū
sus ē proprietetas istius limitis. Nā po
test contingere qz flumen sit exſicca
tum: vel qz in monte construat^r ec
clesia: vel alia domus. vnde dubitatur
ad cuius iurisdictionem ista pertineant
Respondet Panormi. s; m opinionēz
docto. que sibi melior videtur qz p̄ lo
gitudinem z latitudinē ep̄atuū limes
censetur ipso facto diuisus. licet actu
per hominē diuisus nō fuerit. pro hoc
bonus tex. in. s; insula insti. de rerum
diu. vbi d̄ qz si insula nascit^r in flumie
diſtinguente agros p̄inet ad p̄prietatez
v̄triusqz d̄ni. put accedit ad dictos
agros. Et si magis accedit alteri: est il
lus d̄ni tñ. Si aut res ē indiuisibilis
vt ecclia: tūc vterqz ep̄oz habebit ibi
iurisdictionēz p̄ indiuiso: z pariter ha
bebūt ibi cōmoda. z hanc opt. teneas
s; alij alr. ſacit. l. arbor. ff. cōi. di. vbi
patet qz arbor: que nascitur in cōfinib^o
est v̄triusqz d̄ni.
¶ Bone qz aliquis possidebat eccliam 3
iuxta diocesim al. eri^o ep̄i remota a li
mite: z fluitus qdā erat limes: s; flu
tus paulatim accedit ad illā eccliam
ita qz efficit vicina limitis. dic qz nihil
omnino p̄cedit p̄scriptio: nec. n. ep̄arus
variāt p̄ hoc. hec d̄rec. Idem pan.
vbi. s. cōcludit qz ea q̄ sūt. j. limites: li
mitib^o n̄ coherētia p̄nt p̄scribi s; doc.
z ſa. p̄bat. d. c. sup eo. p̄ locū a sp̄alt. nā
p̄hibito vno reliquum cōcessum esse
videtur vt in. c. non ne. de p̄sump.
¶ An aut respectu iuris ep̄atus seu 4
pochlaltū possit vn^o ep̄s p̄scribere ius
ep̄ale in aliqb^o ecclijs sitis in diocesi.

alteri. **R.** pa. q. cū titulo p̄nt p̄scribi v̄l
p̄ t̄m ep̄s de cui⁹ inicio n̄ ē memoria. z
facit p̄ ep̄o fesulano. q. h̄z i cinitate flo
rentina vnā eccliaz sibi s̄biecta cū toto
populo ill⁹ pochie. ad h̄. c. cū olim. z
c. andit. de p̄scrip. vbi abbas p̄scripsit
z ep̄s oia iura ep̄alia s̄ cert. seclijz z p̄
h̄ dico q. r̄manētib⁹ limitib⁹ p̄t p̄scribi
ēt certa p̄s d̄iocefis. q. s̄ ē s̄t. Jo. an.

5 **C**ū aut̄ limites dignitatū seculariū
possint p̄scribi. vt sūt ducatus cōita
tus z similia. No. t. z q. nō h̄z d̄n̄l z p̄n
cipel male obseruet. nā q̄t̄de occupāt
aliena territoria cū graui p̄iudicio an
maz suaz. rō. s̄t q̄re p̄dicti limites. n̄ p̄
scribūt ē ne terminent ep̄atū: v̄l pochie
l̄ v̄l puinciaz. v̄l h̄ōt p̄fundant. l̄mes
tū p̄d̄toz p̄t p̄scribi p̄ locū a sp̄ali. xvi.
q. l̄. volumus extra eo. q. iudicāte. itē
nec liber h̄ō p̄t p̄scribi. xvi. q. iij. §. p̄t
Itē res publice q̄ sūt i vsu populi rōan
ti vel aliaz ciuitatū: vt vie platee; pon
tes aqueductus z h̄mōl. z h̄ec fauore
publici vsus n̄ p̄scribūt nec i toto: nec
in pre. vt. ff. de vsuca. l. vsucapionē. C.
de opt. pub. l. p̄scriptio. Itē in tribu
tis z publicis s̄ctōtib⁹ nō currit p̄scri
ptio. d. §. p̄t z gl. ea cā z. q. §. porro. d̄
cit q. s̄ctōes sūt pensiones agroz. nec
cinilis canon q. l. solut d̄z reipublice p̄
agris p̄scribit a colonis. vt. d. §. p̄t Itē
possessiōes agroz n̄ p̄scribūt a colōs
vt. C. de p̄scri. xxx. v̄l. xl. an. an. l. male
agitur. Itē res furtiue vel vi possesse.
seu ēt que nascūt ex eis: nō p̄scribūtur
vt insti. de vsuca. §. furtiue.

6 **A**dditio. Vbi d̄f q. furtiue res z
q̄ vi possessa sūt. nec si
predicto longo tēpore bona fide pos
sesse fuerint vsucapi possunt. Et sub
dit rex. q. nec vll⁹ alius quāuis ab eis
bona fide emerit: vel ex alia causa ac
ceperit vsucapendit ius habet. Et gl.
super. ver. nec si predicto. d̄icit scilicet
triennij vel decennij. vel. xx. anno: um
sed. xxx. vel. xl. annis p̄sit. vt. C. de p̄
scri. xxx. āno. l. omnes. z. C. d̄ an. excep.
l. i. §. ad h̄ec. Et glo. in ver. vt possessa
dicit scilicet expulsua. non compulsi

ua. Idē Bar. in. l. si vi. vel metu. C. de
his que vi me. vbi dicit q. res possessa
violenta expulsua nō p̄scribitur. Se
cus si violentia cōpulsua. z ex p̄dictis
patet qd̄ dicēdū de eo q. e mit breuta
rū bona fides a q̄dā heremita q. ill⁹
furat⁹ fuerat z possedit illud per spact
um quatuordecim annozū: an postea
superueniente mala fide teneat illud
restituere d̄no petēt. z dicenduz est q.
sic: q. ex quo erat res furtiua nō pote
rat eā p̄scribere nisi spactio. xxx. anno
rum z vltra. Idē dicas de re vi posses
sa. s̄. vi expulsua. Secus si vi cōpulsua
q. tūc spactio. triū annoz vsucapi p̄t
Rō s̄t d̄uerſitatis ē: q. maior violentia
ē in vi cōpulsua: q̄ in vi cōpulsua. z
i3 maior t̄p̄s regit̄ in p̄scribendo:

7 **Q**ue sūt regant̄ ad vsucapionem
vide. s̄. forum. §. xxiiij.

8 **Q**uot sunt spēs p̄scriptionis. **R.** fm
Rat. due sunt. vna ē. n. lōgi t̄pis. vt. x.
annoz iter p̄ntes. vel. xx. iter abñtes. z
itelligant̄ p̄ntes q̄ sunt i eadē puincia
S̄z hodie debēt itelligi in ciuitate fm
Accursū. vt no. C. de p̄scrip. lō. tēp. l.
cū in lōgi. i gl. q̄ ē assignat rōnē: q. h̄o
die singuli ciuitates h̄nt sua regimina
sicut oli singuli puincie. De re h̄o nō
differt vbi cūq̄ sit. vt i. d. l. cū in longi
Alia p̄scriptio ē lōgissimi t̄pis. vt. xxx.
v̄l. xl. ānoz. z h̄ h̄ locū iter latcos vel
puatas p̄sonas regulr. d. §. p̄t z ecclias
h̄o q̄cūq̄ necessaria ē p̄scriptio. xl. āno
rū: siue puata p̄sona: siue ecclia z ecclie
siaz p̄scribat. xvi. q. iij. §. q̄o. actiones. ex
cipit romana ecclia z quā nō p̄scribit̄
nisi spactio. c. annoz extra eo. cū vobis
z sab. itelligit noie romane ecclesie.
de ecclesia lateranensi.

9 **Q**uid si possedit rē tūc te p̄ntē p. v. q.
ānos z deide te absite per alios. v. r̄.
nō est cōpleta p̄scriptio. S̄z sicut du
plicat̄ decennij vbi nullo t̄pe fuiti p̄ntē
sic te abñte d̄z duplicari q̄cqd̄ de decē
nio restabat. vt. C. de p̄scrip. lō. tē. anc.
q. si quibusdam.

10 **Q**ue exigant̄ in p̄scriptiōe canonē
ca. r̄. quattuor. l. b̄s fides: iustus tūc

sus continuata possessio: et quibus res
 sit prescriptibilis. Primum de bona fide
 et hoc est generaliter verum quod si bona fides
 bona fides prescribitis necessaria est: siue
 de spoliis iure agatur siue ciuili. extra.
 eo. vigilanti. c. si. et xxxij. q. ij. si homo
 et regitur bona fides non solum ab in-
 iusto. sed in quibus parte prescriptio. ut. d. c. si. et
 c. vigilanti. Secum autem leges requiritur bo-
 na fides in prescriptio. x. vel. xx. annorum
 ut. C. de prescri. l. si. re. auc. malefidei. Sed
 in prescriptio. xxx. vel. xl. annorum non requi-
 ritur. xvi. q. ij. §. pot. et d. c. vigilanti. et C.
 de prescri. xxx. vel. xl. an. l. cum notissimis. et
 l. si quis episcopus. nisi velis dicere leges il-
 las esse correctas. extra. eo. c. si. sicut est
 rei veritas. et si. §. ubi regrebat bona
 fides: sufficiebat eam tamen ab iniusto ha-
 buisse. ut in. d. §. pot. et in. d. l. cum notis-
 simis. quod propter periculum avarum non habet locum
 et si aliquid dicitur videatur dicere prescribat
 debitum spatio. xl. annorum. etiam ab eo qui
 sciebat se debitorem: potest intelligi verum
 quod ex hac scientia non constituit malefi-
 dei: puta quod ex rationabili causa cogitabat
 creditorem sibi remississe: non petendo pe-
 tam longum tempus cum potuisset petere vo-
 luisse. Sed in dubio remittere si presumi-
 tur: nisi ex amicitia vel parentela: vel
 alia spectura aliud ostendatur. ad hoc fa-
 ct. l. cum quodam. §. diuus. ff. de usuris. l. p-
 cula. ff. de pba. l. si si. ff. de dona. iter
 virum et vxor. i. gl. cum nemo estimetur re-
 sua factare. ff. de pba. l. cum de debito.
 Item turis ignorantia non facit aliquem bo-
 ne fidei possessorem. ut si quis credat pu-
 pillam vel illum qui curatorem habet rem suam
 alienare sine tutoris vel curatoris auctore
 ff. de usua. l. nisi. §. si rat. gl. et. et vldr.
¶ An autem mala fides traditis noceat
 ipsi accipienti. Dicitur Bir. l. ij. quod in pre-
 scriptio. xxx. vel. xl. annorum non nocet. d.
 §. pot. et d. l. si quis emptio: Secus in
 prescriptio. x. vel. xx. annorum. nam tunc
 mala fides venditoris seu principalis
 auctoris nocet. ut in auc. malefidei. §.
 alleg. Item quod res fuit furto vel vi pos-
 sessa. nisi redierit postea in libera potestate
 tunc dominus alias aut mala fides auctoris

non nocet prescribenti. ut infra. de usua.
 §. furtive cum se. Item si quis habeat conscientiam
 dubiam non videtur bone fidei. quod hec est bona
 fides quod recipientes credat tradentem esse
 dominum vel habere probabilem ius alienandi. §. quod
 sit procurator vel tutor. ut dictum est. §. nisi
 si fuit dubium scrupulosum et non ratio-
 nabile: quod si etiam consentiatur: non ob-
 sistit bone fidei. ut extra de sententia. excō-
 muni. Inquisitioni:

¶ Et Bir. ad predicta querit. Donec
 quis dubitat an res sit sua: et habet iustum causam
 dubitationis. §. quod adhuc de bone fidei
 quod hoc casu prescribitur habet conscientiam du-
 biam: quod nescit adhuc an sit aliena. Sed
 tamen ingredi ab alijs diligenter de re illa:
 ut sic pueniat ad veritatem. et si inue-
 nerit rem illam esse alienam: statim restituat
 Idem glo. in. c. si. extra eo. Idem tenet
 Bar. in. l. nālr. ff. de usua. d. quod talis a
 principio non prescriberet. quod non habet bonam
 fidem: sed non habet malam fidem. sed talis de-
 fectus superveniens non extinguit usua-
 pationem: quod requiritur quod similiter credat se
 male fidei possessorem. Alia Inn. in. d.
 c. si. sed glo. in. c. quam frequenter. §. quod si
 super ut lite non potest. in §. reservata. sentit
 quod dubitans prescribit. Sed Panor. in
 d. c. si. salvando opinionem glo. ibi quam
 dicitur conez: esse adductum tex. optimum in. c.
 si homo. xxxij. q. ij. ubi dicitur quod bone fidei
 possessor: rectissime quod dicitur quam
 diu se possidere ignorat alienam. cum homo
 sciverit nec ab aliena possessione reces-
 serit: tunc male fidei prohibetur.

¶ Quid si quis tempore prescriptionis habuit
 conscientiam lesam: et postea incipiat habere non
 lesam nunquid per hoc est interrupta pre-
 scriptio. §. Bir. quod non: quod erronea fuit
 conscientia vnde ea debet depoere. extra de si.
 p. mas. §. no. glo. in. d. c. si. Idem Inno.
 Utin. et Phi. sed Hosti. tenet contrarium. sed
 Bar. in. d. l. nālr. sequitur opinionem In-
 no. d. quod ad hoc ut superveniens mala fi-
 des interruptat prescriptionem: oportet quod super-
 veniat irrevocabili. si. n. in medio tempore
 puta qui res alienam. postea melius infor-
 matus putavit eam suam: illam mala fides
 quod fuit illo medio tempore: usucapio: si ipse

dit fm qd et iura cluslia volunt. Sed
pa. in. d. c. fi. qz qd supuentiam ma
le hdei fuerit cōquassata p̄scriptio hoc
pbat p. d. c. fi. qd dicit oportet vt p̄scri
bens in nulla pte tps haberit p̄sciam
rei altene. facit ad hec. d. c. fi. p̄go. nec
pōt dici qd cōscia fuerit erronea: imo
iustissima cū habuerit p̄cursum cū ve
ritate. nā si fuisset sua nō esset opus p̄
scribere. et posset attentari qd fm cano
nes iste talis nūq̄ p̄scribere possit. per
d. c. fi. vel saltē oportet dicere qd ince
pit p̄scribere a tpe quo p̄ legitia idē
cia supuent bona fides.

14 **U**tz ille qui cōpleta p̄scriptōe in
cipit h̄re malā fidē teneatur restituere
Theo. dicit qd sic: qz scit qd res sua nō
est. et nō dimittitur pctm̄ zc. et nullus
numerus defendit annoz. Canoniste
p̄o tenet p̄tū. qm̄ nō est tā aliēa. imo
sua et iuste eā possidet: qz iure. xliij. q.
iiij. qd dicit. nā iura faciūt hoc meum:
hoc tuū. vly. di. quo iure. itē p̄ditor ca
nonis v̄ legis pōt mihi dare rē alte
naz et tu' ero. ff. de euc. lucius. C. de q̄
drien. p̄scrip. bñ a zenone. Multo for
tius potuit iducere h̄c p̄scriptionem
in odū negligentū. Et hec opinio est
tenenda: cū ex legitima cā hoc sit iust
tutū. Si qm̄ h̄ret p̄scias in p̄tū: et nō
posset eā deponere: tenetur ad restōnē
Et p̄ p̄dicta soluitur qd q̄tidiana quā
ponit Donal. in ti. restōnum. Quid
aut de filijs ill' qd viuēt vxoze sua du
xit aliā: nāq̄ ipso qd sup̄dicta sciete ipe
dimentū de filijs susceptis de secundo
m̄rimonto. Nūqd pōt succedere i he
reditatem p̄ris. An teneatur totū resti
tuere filijs p̄m̄ m̄rimony: aut alys ve
ris heredibus. An sufficiat qd tm̄ red
eant eis qd teneat se p̄ pacatis: cū paz
sufficiat eis cū tā pauperes sint et credūt
tam totum am̄isse. Et respōdet si p̄
scripserūt cū bona fide nō tenentur ali
qd restituere: maxie si adhuc post cō
pleta p̄scriptōe retinet bonā fidē. Si
aut nō est cōpleta legitima p̄scriptio
tenentur totā hereditatem cū fructib'
malā fide cōsumptis restituere. quātū

cuq̄ oporteat eos medicare: nisi in qua
tū fuerit eis datū vel remissus a veris
heredib'. Et hoc qm̄ pati sūt h̄mōi pos
sessores sine dolo et fraude totū eis re
stituere: si vellent recipi: et idē dic in
similib'. Predicta tñ intelligas iuxta
ta notata. j. Restituto. i. §. i. nisi debi
tor sit i tāta necessitate: et creditor in tā
ta facultate qd teneretur debitori p̄ ele
mosynā subuenire. Secus si creditor
esset in tāta maiori necessitate: tunc. n.
teneretur restituere et si deberet medi
care. Et si in aliquo tpe fuisset in extre
ma necessitate pro eo tpe nō teneretur
ad restitutionē et si postea veniret ad
pingulorē fortunā. Als secus. De hoc
vidc. s. Furtum. §. v.

15 **S**z qd possessor bone fidei. R. 15
Bona fides itellr cū qd credit tradere
eē dñm: v̄ h̄re ius distrahēdis: et erret
in scō. ff. de p̄. si. bone fidei. Et hec bo
na fides p̄sumit: nisi p̄bet p̄tū. Quid
tñ p̄sumit p̄tū p̄ denūciatōez. C. de res
v̄. si fūdū. vel qz mercatur p̄ leges. C.
de agri. et c. l. quē admodū. li. xi. vel si
emit a p̄curatore meo p̄ collusioez: vel
qz emit a p̄digo v̄ luxurioso: cui bo
noz admistratio iterdca ē. vt. ff. p̄ ep.
l. q̄ fūdū. §. q̄ scies. et l. figs. et ibi d̄ qd
emēs ab eo qd statiz p̄datur ē p̄sumi
tur male fidei nec ibi distigunt v̄z iter
dicta sit ei admistratio: vel nō.

16 **U**tz aut i p̄scriptōe regrat iust' et
tulus. Et d̄ iust' tūl' ois act' p̄ quē
solet trāsseri dñū. R. si ius cōe v̄ pre
scriptio nō ē p̄ possessore: sufficit bona
fides als necesse ē allegare titulū et p̄
bare nisi allegaretur p̄scriptio tāti tps
cui' incij memoria nō existit in p̄tū
extra eo. ep̄m. li. vi. De hoc vide Ber.
in. d. c. si diligēt. et c. se.

17 **U**tz i p̄scriptōe regratur possessio
R. fm Bir. qd lic et dz eē p̄tinua. qz si i
terrūpatur possessio: interrupta ē p̄scri
ptio. xvi. q. iij. §. pōt ex eo. illud. Sz et
si fiat interruptio ciuil' p̄ lit' p̄tōnē nō
currit ai nō p̄scriptio: qz p̄sumitur tū
bas et malā fidē h̄re. Idē Joan. d̄ re.
iur. c. sine possessioe. li. vi. Et p̄dicta p̄

banki. d. §. p̄t. Et vide gl. singularē q̄
 approbat̄ cōter doc. i. c. volum⁹. xvi.
 q. liij. vbi q̄rit an ille q̄ pbat̄ p̄scriptio
 nē teneat̄ pbare se p̄tinne possedisse.
 Et dic̄ q̄ h̄ certe ip̄ossibile eēt pbare.
 s̄z sufficit p̄bat̄ q̄ a p̄ncipio possedit
 z i fine: z q̄nc̄z p̄siderāda i p̄scriptiōe
 S̄z bar. l. l. celsus. ff. d̄ vsuc. dic̄ suffice
 re q̄ p̄bet̄ initiū possessiōis: z alleget̄
 nūc possessiōe d̄ p̄nti. q̄z q̄ semel possi
 det p̄sumitur possidere: ex quo alle
 gat̄ possessiōe ad cōmoduz propriū.
 hec Pan. in. c. accedētibus de p̄nti.
18 **Quart̄** at̄ interrūpt̄ possessiō nāl̄s
 R. s̄z Ray. P̄rio p̄ inūdatiōe maris
 v̄l flumis occupātiōe s̄dū. Itē p̄ violē
 tā deteccionē: v̄l eēt si res sita possesso
 re furto s̄blata. ff. d̄ vsuc. l. nāl̄ter. Itē
 si q̄cūq̄ mō amittit possessiōe seu ant
 mū d̄sered̄t h̄nt. ff. d̄ ser. vr. p̄. si edes.
 Lōcor. Inn. z Ul. z gl. Ray. i s̄. p̄se.
 eo. ti. q. cxxvij. q̄ addit̄ q̄ solo aīo p̄t
 q̄z desinere possidere: s̄z non possit q̄z
 solo animo acquirere possessiōem.
19 **Quō** at̄ interrūpat̄ p̄scriptio cū ill
 ter. R. s̄z Bir. plurib⁹ mōs. P̄rio p̄ l̄
 bellā p̄ncipi oblatū. h̄ v̄z i actiōe āna
 li tm̄: q̄z post ānuz nō p̄nt moueri: sic
 ē actiō iniuriar̄ z q̄dā alte. vt isti. de
 p̄pe. z tē. ac. i. p̄n. sc̄do: p̄ lit̄ p̄testatio
 nē. Q̄z h̄z locū i p̄petuis actiōib⁹: z
 corā suo iudice. C. ne d̄ sta. defūc. l. pe.
 h̄ p̄dest̄ ei tm̄ q̄ eā fec̄: z obest̄ illi tm̄
 q̄ que fit. ff. d̄ di. z tē. p̄scri. l. 2. z Ray.
 tm̄ dic̄ q̄ v̄z i oib⁹ actiōib⁹ p̄. l. si. C. de
 p̄scri. xxx. vl. xl. an. Tertio si nō p̄t l̄
 tē p̄testari: sufficit iudicē adire z libel
 lū offerre q̄ ab h̄t̄ v̄l eū q̄ p̄ueniri nō
 p̄t aliq̄ de cā z i q̄rimoniā deducere
 ius suū: vel corā iudice ordinario vel
 corā publicis p̄sonis extra de offi. or.
 c. pastoralis. x̄x̄ d̄ ap. si iust⁹. xvi. q.
 liij. §. p̄t̄ In. d. m̄. c. si iust⁹. d̄ q̄ dicta
 p̄testatio: q̄n nō p̄t h̄ri iudex: p̄t sic
 r̄i corā b̄ōis v̄r̄is: nec dist̄nguit̄ v̄trū
 sint persone publice: vel nō. z hoc v̄
 equus: vel ad domiciliū ref: cum iu
 dex h̄ri nō p̄t: p̄ponat̄: z sic ē inter
 rupta p̄scriptio. d. §. p̄t. **Quarto** q̄

sacri oraculi oblati p̄ncipi: z p̄ execu
 tores postea s̄bsecuta fuerit p̄uetiō. C.
 de p̄scrip. xxx. an. sic i rē. Quito p̄ so
 lutiōe vsuraz. C. de p̄scrip. xxx. an. si
 q̄s emp̄tōis. quaz solutiōe interrūpt̄
 p̄scriptiō: q̄ currere v̄debat̄ q̄ credi
 torē nō petentē debitū. C. de p̄scrip.
 xxx. an. l. cū notissimi. Sexto p̄ secūda
 cautiōe q̄n debitor facti nouā cautiō
 nē. d. l. cū notissimi. Septio: denūcia
 tiōe factā colono. eēt vt lit. v̄o p̄te. c.
 qm̄. z h̄z glo. Ray. Ita denūciatio fit
 p̄ citatiōe factā de parēdo iuri corā
 iudice sup̄ re quā possidet noīe aliēo.
 Octauo: p̄ synodalē p̄clamatōe: pu
 ta aliq̄s sacerdos proclamatiōe genera
 li synodo vel p̄uinciali q̄ aliq̄s sa
 cerdos tenet rē ecclie sue. extra eo. san
 ctōuz.

Utrū oēs possint p̄scribere. R. s̄z 10
 Bir. oīs q̄ noīe suo p̄t possidere: p̄t
 p̄scribere. s̄z q̄ noīe aliēo possidet. nō
 p̄scribit̄ extra eo. si diligēt̄. Itē quedā
 sūt q̄ p̄scribit̄ nō p̄nt v̄t p̄carie possi
 detes. x. q. liij. q̄ cognouim⁹. nā p̄ q̄z
 cūq̄ ip̄s possideat̄ nō p̄scribet̄. xvi.
 q. liij. clerici. Itē coloni: vt in. d. c. cleri
 ci. z se. Idē vsufructuari⁹. isti. per q̄s
 p̄. no. acq. §. fructuari⁹. nec creditor̄ p̄
 scribit̄ dign⁹. C. de pig. actio. l. nec cre
 ditores. z hoc idē est: q̄z isti noīe aliēo
 possident. v̄nde illi tm̄ dicuntur possi
 dere: quorū noīe possidet̄. extra de re
 sti. spo. cū venisset. Si ergo vsq̄ ad. c.
 ānos posses pbare inittū possessiōis
 .i. q̄ tuo nomie possessuz est: nō obsta
 ret aliq̄ p̄scriptio. d. c. c̄lic̄: nisi ille qui
 possidet aliēo noīe: alij postea tradat
 possessiōe. ff. d̄ acq. pos. l. possideri. §.
 q̄ si suus. Itē possent talis p̄scribit̄
 nō ab ip̄o q̄ malā fidē h̄z: sed ab illo
 cui tradidit. hec no. Jo. d. c. clerici. z
 ber. extra eo. cum non liceat.

In q̄b⁹ casib⁹ nō currit p̄scriptio: 21
 l̄z n̄ interrūpat̄. R. s̄z Ray. i septē. P̄ri
 mo tpe p̄lati q̄ male alienauit rem ec
 clie. nā q̄dū ip̄se v̄lūit z tenet eccliaz
 si currit p̄scriptio q̄ eccliaz. xvi. q. liij.
 si sacerdotes. Sc̄do tpe vacatiōis eccl

clerie q̄ petere p̄t. extra eo. c. i. r. c. d̄ q̄r
ta. Tertio si p̄lat⁹ et heretic⁹ fuerit qz
tūc q̄si vacare itelligit: nec iconom⁹ si
ue p̄curator a p̄lato p̄stitut⁹ sede vacā
te: agere p̄t. vt i cle. p̄curatore d̄ p̄cu.
Quarto tpe scismatis. extra eo. cū vo
bis. Bir. aut̄ itelligit tpe scismatis p̄
lati: extra d̄ elec. qz diligentia. Quinto
tpe excoicatiois ipsius p̄lati: vel suspē
siois. extra d̄ p̄ces. p̄bē. qz diuersitatez.
S3 idē ep̄s i quo nō potuit ager sub
ducit: d̄mō negligēs nō fuerit i petē
da absolutioe vel relaxatione vt ibi.
Sexto q̄ eū ḡ ē i etate pupillari. vt. C.
in g. cau. resti. in ite. nō ē ne. l. fi. In. d.
m. l. fi. ḡnalter d̄ d̄ oib⁹ minorib⁹ vt
q̄ eos nō currat p̄scriptio: nisi. xx. vel
xl. annorū d̄icta. l. sicut i rē. dicat qz
q̄ pupillū nulla currat p̄scriptio. Itēz
nō currit q̄d̄tu ḡs ē in ptate p̄ris. C. d̄
bo. q̄ l. l. q̄cūqz. C. d̄ bo. mater. l. i. cum
aut. ibi posita. Itē nō currit tpe mat̄ri
mōij q̄ vro: ē q̄ agere nō p̄t q̄ ad do
tē repetēdā: nisi soluto m̄t̄imonio vel
maritovergēte ad soptā. C. de t̄n̄. do.
in reb⁹. Itē q̄n ḡs iusta cā ipedit⁹ nō
p̄t agere. extra d̄ ap. ex rōne. Et Bir.
facit regulā ḡnālē qz ad hoc vt p̄scri
ptio locū hēat ne cessē ē vt is cui p̄pe
tit actio. mouere possit ipsaz z agere:
als nō currit p̄scriptio. iō vacāte ec
clesia nō currit p̄scriptio. extra eo. c.
l. qz tūc ecclia caret legitio defensore
extra ne se. va. c. l. z fi. qz nō currit pre
scriptio: s3 b̄n̄ p̄tinuat a prelato ince
pta i firmo: z illud ip̄s subducti d̄ pre
scriptioe. extra eo. auditis. r. c. cū vo
bis. Itē s3 Bir. nō currit p̄scriptio. si
tus nō reddi p̄ defectuz iudicis rei.
S3 necessariū ē qz h̄ p̄bet. vñ ē velle
qz h̄ p̄tektē. extra d̄ of. o. pastoralis.
22 **U**z currat p̄scriptio q̄ eū ḡ ali
qd̄ soluit diu sine cā. R. nō currit. s3 p̄t
retiere qd̄ nō p̄stitit d̄ iure: et si diu
soluerit illud. vt. C. de agricolis z cē. l.
lib⁹. l. xl. z extra de cēsi. puenit. Itēz
fictiofa. nō currit p̄scriptio i reb⁹ ad
uēticijs: nisi ex q̄ fuerit liberat⁹ a p̄ria
ptate: nec creditor: nisi exite d̄biti pe

tēdi p̄ditide: vt aduentēte die. Ex quo
no. qz si credidi tibi. c. vsqz ad. x. anos.
nō icipit currere p̄scriptio s̄ me: nisi
p̄ illos. x. anos. d. l. cū notissimi. d. illd̄
Prius legiū. qd̄ sit. R. p̄uilegiū ē p̄
uatū ius indultū p̄tra ius cōe. nā
nisi aliquid indulgeret: nō esset p̄uile
giū. de ver. si. abbate. z extra eo. i h̄is
C. Utrū p̄uilegiū aliqd̄ profit qd̄ solū
p̄tinet ius cōe. R. p̄uilegiū tale q̄nqz
cōcedit. vt extra de p̄ocu. qz. in causis
nō est frustra s3 potit⁹ datur multis ex
causis: P̄rio qz solet magis timeri qz
sp̄aliter p̄h̄betur q̄ qz ḡnalter. xxij.
di. c. q̄qz. Itē multi q̄nqz sciunt p̄uile
gia z ignorat iura. itē cū frequēter iu
ra male obseruetur: ipsa p̄ p̄uilegia i
nouant extra de treu. z pa. c. ij.
Quis possit cōcedere p̄uilegiū. R. 2
q̄cūqz p̄t legē facere: z in qb⁹ p̄t:
p̄t p̄uilegiū indulgere vt papa in
sp̄alib⁹: z q̄nqz etiā in sp̄alibus vt i
terris sue sp̄alis iurisdicōie: vel q̄n iu
risdicōie ad eū deuolueret De hoc vi
de. s. illegitim⁹. Et no. s3 Ber. qz eccle
sia: romana siue papa nunq̄ p̄stuent
aliquē p̄tra se p̄uilegiare. ar. C. de sac.
fan. eccl. libem⁹ nullā. Qd̄ ē q̄ eos ḡ
dicūt: vel potius singūt se hēre p̄uile
gia qz possint indicat d̄ rescriptis pa
pe: z qz absqz eoz approbatioe nō sit
p̄cedendū s3 rescripta pape z huius
modi. Itē p̄t cōcedere p̄uilegiū ipa
to: in sp̄alib⁹: s3 nunq̄ in sp̄alibus.
item p̄t cōcedere p̄uilegiuz ep̄s. ex
tra de reli. vo. p̄stitut⁹. extra de cēsi. cū
venerabilis. d̄m̄n̄ faciat d̄ voluntate sui
capli. extra de iure patro. pastoralis. d̄
exce. p̄. sicut venis. Multo fortit⁹ p̄sar
cha. extra de cle. nō resi. cum ad hoc.
Quis possit p̄uilegiū interpretari. R. 3
s̄m̄ Hosti. Si verba sūt obscura: siue
ambigua: tūc et⁹ ē interpretari cui⁹ ē
cōdere. Et interz negocium suspēde
tur. de sen. excō. iter alia. z extra d̄ iu
di. cū venissent. Si vero nō sūt verba
obscura vt ambigua: d̄z tūc diligēter
tenor p̄siderari. vt extra eo. p̄ozo. r. c.
recepim⁹. Et potit⁹ insistendum est in

tentōi p̄uilegiū q̄ v̄bis extra v̄ ver.
 fig. intelligētia. z. c. in h̄is. Et q̄st̄i ste
 ri p̄t̄ latissime ē interpretandū. vt ex
 tra de dona. cū dilect̄. nisi p̄eind̄scet
 iuri alieno. qz tūc reduc̄t̄ ad ius cōe.
 extra de cōsue. c. cū dilect̄. d̄st̄amē ali
 quid op̄etur. Et ob hoc P̄anoz. super
 rubrica. v̄ regula. querit v̄ notabil̄. q.
 q̄ in f̄cō accidit. Statim ciuitatis senē
 sis cauet̄ qz religioſi nō possūt assumi
 ad off̄m cōitatis. Bemū qdā q̄ erat re
 croz hospitalis de misericordia: portās
 veste certicolōris cū cruce in pectore
 fuit extract̄ de p̄orib̄: q̄ p̄t̄ ante as
 sumptionē illius regim̄is fuit noiat̄
 z̄ imbuſſulat̄. Dubitabat̄ nūqd̄ ad id
 off̄m potuisset assumi. Et hec q̄st̄io vi
 sa fuit satis difficilis d̄no Pe. de pu.
 q̄ tūc legebat̄ in dicta ciuitate. Sed t̄n
 visus est r̄ndisse qz existēdo in illo ha
 bitu nō poterat assumi ad illud off̄m
 qz v̄ba statuti debēt aliqd̄ op̄ari. vñ si
 intelligerēt statutū de religioſis stricte
 sumpt̄: nihil operaret̄: cū satis sit iure
 cautū qz nec religioſi nec clerici p̄nt
 h̄re officia secularia: extra ne cleri. vel
 mo. quasi p̄ totū. Et sic statutum debe
 bat̄ intelligi v̄ religioſis largo mō sum
 pt̄. P̄anoz. dubitat: an hec decisio
 sit vera. Nam statutū inhabilitās ad
 officia est stricte iuris. ergo d̄z intelligi
 in stricte significatiōe. ar. in. d. c. cum
 dilect̄ de p̄sue. z. in. c. i. n̄ra. v̄ in iurijs
 Sz certū est qz in stricte significatiōe
 illi d̄nr religioſi q̄ p̄miserūt tr̄a sub
 st̄talia regule. vide gl. Jo. an. in cle. l.
 de dec. vbi p̄cludit̄ qz i m̄a odiosa b̄
 v̄bū religioſi. d̄z cap̄ multū stricte: n̄
 si addat̄ aliqd̄ v̄bū generale. vt q̄cūqz
 vel h̄mōi. Nā tūc p̄p̄henderēt̄ ho
 spitalarij sm glo illā. Et intellige v̄ ho
 spitalarijs h̄erosolomitans q̄ largo
 modo sunt religioſe persone: cum nō
 possint contrahere m̄t̄mōtū z̄ pro
 m̄t̄ant̄ obedientiam superiori: nec pos
 sunt retrocedere ab illo statu. vñ istis
 vel eoz ordinē cōferūt̄ decime z̄ ec
 clesie. vt nota. in. c. q̄st̄us. de dec. Sed
 isti rectores hospitaliū vtētes m̄t̄imo

nio z̄ deferentea certū habitū nō sunt
 religioſi: nec large nec stricte. vñ tenēt
 Lau. z̄ Jo. de lig. in cle. ij. de p̄ben. qz
 isti nō gaudēt p̄uilegio clericali: nec in
 reb̄ p̄f̄imontalib̄: nec in p̄sona. Et sic
 nō v̄deo qz tales hospitalarij vel alij
 religioſe improp̄e dicti p̄p̄hēdant̄ in
 statutis odiosis. Nec ob. mortuū. v. pe.
 s. ne p̄uilegio sit inutilis qz dico qz v̄bi
 statutū loquit̄ in materia iuris cōis n̄
 debēt v̄ba ampliari: vt statutū aliqd̄
 operet̄: sed satis est qz inducat aliud re
 mediū p̄ter ius cōe. vt notabil̄ sentit
 bar. in. l. i. ff. ad. l. fal. nisi ius cōe loque
 retur improp̄e. nā si tūc statutū loq̄
 tur improp̄e. sicut ius cōe: d̄z tūc sta
 tutū p̄p̄ie intelligi vt aliqd̄ addat̄ tu
 r̄iōi. vt notabiliter v̄ elici ex dictis
 barto. in. l. iij. q̄. p̄ter. ff. de dā. in fec. In
 fert t̄n pan. ad. q. q̄t̄d̄tana. qz dispositi
 o odiosa p̄cepta v̄ regulares. nō cō
 p̄hendit illos q̄ nō p̄miserūt illa tr̄a
 subst̄talia. Et sic isti fratres. san. fr̄a.
 de tertio ordine: vel isti leſuati: vel iste
 mulieres m̄atellate nō dicūt̄ p̄pe regu
 lares. Ideo nō p̄p̄hendunt̄ in dispositi
 oē odiosa. Secus videtur in dispositi
 oē favorabili. qz largo mō vident̄ sub
 regula rōne p̄missiōis facte superiori eo
 rum. Et hec notabis. hec P̄anoz.
 Utrū re destructa destruant̄ p̄uile
 4
 giū rei cōcessa. v̄ qz sic extra de v̄
 sig. abbate. xvi. q. vij. z̄ hec diximus.
 Qd̄ vez ē si ecclia v̄ ciuitas: aut alta
 loca: siue sacra: siue p̄phana auctozita
 te superiori destruant̄ p̄ v̄lectū inha
 bitatū. Et de cetero nullus d̄z vocari
 clericus illi ecclie. v̄ municeps illi lo
 ci: z̄ ille loc̄ p̄uilegiū p̄dit extra v̄ no.
 op. nū. c. ij. de p̄le. d̄. i. placuit. r. d. c. z̄
 hec diximus. Si aut̄ ab hostib̄ d̄strua
 tur: tūc retinet̄ oia p̄uilegia sua: z̄ ant̄
 q̄ elici remanēt̄ ibi elici. vij. q. i. pasto
 ral. xix. q. iij. q̄. sel. Et idē ē si auctozita
 te superiori. trāſſerat̄ ad aliū locum: v̄
 ali v̄nat̄. ex ne se. va. c. l. z̄ de relig. do.
 qz monasteriū. Et si expediat̄ ecclie
 vel clici illi ecclie facere aliqd̄ p̄ctū
 vel platū: vel q̄qd̄ aliud: eēt̄ factēda

In ecclesia: extra & electi. qd sicut. In pp
necessitate fiet alibi. hec notat Inn.
Dost. in. d. c. ij.

S C Uerū pūlegiū amittat p actū pū
R. hz Panoz. i. c. cū accessissent. de con
sit. q i hac mā tot sunt opiones quot
sūt capita. s; sibi plz distinctio. Jo. an.
ligb^o addit. q aut pūlegiū hz tēpus
ānexū z stādū est tpi determinato. vt. l.
quoties. C. de prec. ipa. offe. Qd itelli
go nisi pūentatur aū tēp^o. Quo casu
dic vt. j. Qūq; pūlegiū hz i se cāz ta
ctā vl expssaz: vt ea cessante: cessat pū
ilegiū. vt i. c. suggestū de dec. vbi ha
bet q renocat pūlegiū si ex postfacto
icipit eē enormiter nocuū: nec redueit
tur ad debitā moderatiōē s; renocat
i totū qz nō appet rō quare magis de
beat pūstere in vna pte q; in alia. aut
sum^o extra istos casus. z tūc aut pūle
giū pcedit circa iudicia. aut circa ne
gocia. Pūo casu: aut ad agēdum: aut
ad excipiedūz. Pūo casu durat tanto
tpe qūo durat actio. vt i. l. si eū. ff. sig
ca. § q in iuriaz. Si pō dat ad excipie
dū tūc ē ppetuū: nisi deprehēdatur in
dolo i nō excipiedo tpe quo agū con
tra eū. Scdo casu pūcipali: aut pūle
giū dat ad aliqd opādū. z pditur spa
tio. x. annoz si pūlegiat^o eo nō vitē vt
In. l. i. ff. de nūdi. vbi dī q si pūnceps
pcedit pūlegiū civitati nūdinaz. z ci
uitas nō vitē eo p decēniū: illud pdit
z p hoc dicit Bar. ibi q si pūnceps det
pūlegiū studio gūali doctorādū: quo
civitas nō vitē p decēniū: illud pdit.
Hoc tū nō pcedit si pferē eccle: vt. j.
dicit. Aut dat ad nō faciēdū. z si ali
qd refuauerit sibi pūnceps: nō pōi pū
legiat^o illi renūciare: nisi qten^o singu
larit cū tāgt. vt i. c. cū tpe. d. arbi. Aut
pūnceps nihil refuzmit sibi: tūc aut su
it pcessū puate psonē. z pditur p vni
cā pūentione. Intellige si directe obta
tur illi. z iste ē casus. d. c. cum accessis
set. Et pōdera qd dixi si directe obijci
tur: qz sec^o si nō directe: vsi figs habe
at pūlegiū gūale: ne subeat aliq mūe
ra publica: vel honores. z sponte ac

ceptant vñ nō pūdicat sibi in alijs.
nec ēt in illo si denuo eligatur ad illū
vt in. l. volūtate. C. de excu. iij. nisi ac
ceptauerit dēntionatū: qz ex illo offō
assumitur ad alia officia. Jō acceptā
do illud vl sibi pūdicat. Am vero
fuit pcessū cōi vl eccle. z tūc nō pū
tur nisi legitio tpe pūribatur. Et iste
est casus. c. si de terra. z. c. accedētibz
de pūtl. Et ē rō. qz singulares pūde nō
pūi p pūtrāntionē eoz renūciare pū
legio pcessū eccle. tō expectatur legit
ma pūscriptio. Jāc dīc vbi datur pū
legiū respectu pūmū psonaz vel plu
riū rep: qz hz qz vētat pūra vñ nō vl
renūciat pūra reliquū. Infert ēt Pa
noz. aliud notabile ex illo tex. q si sta
tuētes vl eoz successores veniūt scien
ter pūra statutū: videtur toller statū
Ita q p vñcū actū pūra statutū colle
gialr factū tollitur ipsuz statutū. Qd
videtur velle hosti. z Jo. an. i. c. ad au
diētā. de cle. nō re. facit ad. q. Bar. i
l. oēs populi. ff. de iusti. z iur. vbi qrit
p scōz statutū tollatur pūmū si i scdo si
fit mēto de pūo. Et cōcludit q sic nī
si pūmū hēret clausulā derogatoriā ad
scōz. tūc. n. op^o ē facer mētionē d pūo

Utrū ille q ē fact^o ciuis alicui^o ciui
tatis eo pacto vt collectas z munera
nō subiret. sit i suo pūlegio māutenē
dus. Jo. an. in. c. puenit. de imu. ec. cō
cludit post Bos. q sic. l. i. C. de hīs q
spō. mu. susce. ff. x. Et dicit Panoz. q
hoc pūilegiū ē irreuocabile: cū trā
sieri in cōtractu vel quasi. de quo vl
de qd notat. Bar. i. l. qd sel. ff. d. decre.
ab oz. fa.

An aut dñi tpales possint suis sub
ditis pcedere pūlegia in unitat] talea
rū z exactionū. R. Pan. i. d. c. puenit.
singulr tractat istā mās: ponēdo quas
dā cōclusiōes. quarū pūma est.

Bñi tpales citra ipatorē pūnt ab oī
bus suis subditis taleas exigere i ca
sibus licitis de iure vel pūuetudie ap
probatis. de cuius incio nō sit memo
ria in pūtrariū. p; hec cōclusio p dicta
s. in. c. Pedagum. §. ij.

¶ **S**ecunda conclusio non solum impator sed etiam inferioribus potest immunitatem taleaz et exactio[n]u[m] p[re]cedere subditis suis. d[ic]t[ur] ferunt in hoc s[er]m[one] Jo. an. Nam si aliquis contra p[ri]ncipem p[re]cesserit hanc immunitatem non est occasio[n]e huius privilegii vniuersitas granada. v[er]u[m] s[er]m[one] est si locus aliquis conuenit d[omi]no dare. c. lib. annuatim; et d[omi]n[us] terre quibusdam habitantibus. ibidem immunitatem p[re]stitit: d[ic]t[ur] d[omi]n[u]m q[uo]d sibi p[re]iudicare potuit non vniuersitati. Et ergo detrahatur de summa. c. lib[er]az illa p[ar]t[is] q[ue] in h[is] privilegiis p[ro]t[er]gebat si privilegium non habet. Quod autem restat p[ro]portionabiliter singulis alijs imponat: de q[uo] remittit se ad notata in Spe. i. ti. de c[er]e. Nam si d[ic]erem[us] p[ri]ncip[em] sequeret intus. q[uo]d si singuli sic p[ri]uilegiarent: paucis exceptis: sequeretur q[uo]d totum onus illis paucis remaneret: q[uo]d est intus. et q[ui]s foret eis impossibile. Si autem talia privilegia ab impatoribus p[re]cedant: sunt o[mn]ino p[ro]u[er]bia sicut sonant: d[omi]n[u]m motu p[ro]p[ri]o p[ri]ncipis sunt p[re]cessa. Sec[un]do si ambitio[n]e v[el] i[n]oportunitate p[er]e[n]tium sint obtenta. Et hoc casu p[er] se etiam p[ro]t[er]ura intelligi. q[ue] videntur h[ab]ere p[ri]uilegia annullare. C. si q[ui]s ius vel vit. pu. l. si. et l. vacuatis. C. de decu. li. x. c. si. Si t[ame]n p[ri]uilegium p[ri]ncipis motu p[ro]p[ri]o p[re]cessum vniuersitate alibi ledi p[ro]t[er]ingeret. e[st] sup[er] h[is] ip[s]ius p[ri]ncipis remedi[u]m i[m]p[ro]b[an]d[u]m. p[er] no. in c. suggestum. de decu. vniuersitas t[ame]n equanimiter d[omi]n[u]m ferre modicam lesionem. q[uo]d nec p[ro] modico est restitutio factenda. vt in. c. pe. de re. ec. no[n] ali. p[er] h[oc] t[ame]n no[n] derogat p[ri]ncipi. et maxie p[ri]ncipi pape. que q[ui]ta sit. vide. s[er]m[one] Papa. et ex hac co[n]clu[s]io[n]e inferuntur plura. Primo q[uo]d p[re]cessio seu privilegium inferioris non p[re]iudicat vniuersitati. s[ed] co[n]cedit. Secus in privilegio p[ri]ncipis p[re]cessio. Sec[un]do inferit q[uo]d privilegium p[re]cedens immunitatem non valet. nisi sit motu p[ro]p[ri]o p[re]cessum. Tu d[ic]t[ur] h[oc] verum nisi sit in rescripto apposita clausula. talis lege non obstat. q[uo]d cum sit h[ab]ere legem non valet. nisi in eo de ea sit m[en]tio. vt no. bar. in. d. l. vacuat. et in. d. l. si. Tertio inferitur q[uo]d inferior a p[ri]ncipis potest sibi p[re]iudicium immunitatis a collectis p[re]cedere.

¶ **S**ed non in vniuersitate p[re]iudicium. Idem et fortius d[ic]t[ur] q[uo]d veniret privilegium in p[re]iudicium impatoris. vt in. d. l. vacuatis. et q[uo]d ibi no[n] glo. ex his infero ad. q. An ciuitas possit hoc privilegium immunitatis alicui p[re]cedere. et q[uo]d in decurionibus ciuitatis. So. distingue post bart. in. l. ij. ff. de iure i[m]m[un]u. et. d. l. vacuat. q[uo]d aut querit de ip[s]is decurionibus. et d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] vt h[ab]etur in. l. i. C. de decre. decu. li. x. q[uo]d doctoribus et medicis p[ro]t[er] eos p[re]cedi. Alijs ho[m]i[n]u[m] no[n] d[ic]t[ur] vt ibi Respectu ho[m]i[n]u[m] ciuitatis distingue. q[uo]d aut vult p[re]cedere in p[re]iudicium d[omi]ni superioris. et non potest. vt no[n] glo. in. d. l. vacuat. Aut vult p[re]cedere in p[re]iudicium. et t[ame]n si vult co[n]cedere sibi subditis non potest. vt. d. l. ij. nisi fieret p[re]cessio aliquibus ex ea. puta doctoribus v[el] medicis. vt in. d. l. i. Aut vult p[re]cedere non subditis venientibus ad habitandum de nouo in ciuitate et potest vt. d. l. ij. et. l. pe. ff. de decre. ab oz. fa. hoc itelligit in ciuitate non habite iura p[ri]ncipis. nam illa potest sicut impator. vt no. in. c. si per quibusdam. de ver. sig. ¶ An autem possit ciuitas imponere collectam. D[ic]t[ur] q[uo]d non p[ro] vtilitate publica. vt. l. vna. C. de supidi. li. x. Sed p[ro] necessitate ipsius ciuitatis sic. Et idem d[ic]t[ur] de pu[n]cia vt notat Bar. in. d. l. vna. Et vide glo. notabile in. l. i. ff. q[uo]d cuiusq[ue] vni. Item q[uo]d dixit q[uo]d nullus contra p[ri]ncipem potest remittere collectam in p[re]iudicium ipsius p[ri]ncipis. d[ic]t[ur] hoc verum. nisi ob nimiam paupertatem. t[ame]n enim officiales sup[er] exactio[n]e deputati p[ro]t[er] remissionem facere. Ita notabiliter posuit Bar. post gl. in. l. o[mn]es. C. de annontis. li. x. Ultio nota remedi[u]m contra privilegium p[ri]ncipis. vt i[m]p[ro]b[an]d[u]m remedi[u]m ipsius p[ri]ncipis. Et pondera q[uo]d Jo. an. no[n] d[ic]t[ur] q[uo]d subditi possint resistere sed p[ri]ncipi supplicare. ¶ Tercia conclusio q[uo]d immunitas sub generalitate p[re]cessa nulla specificatio[n]e facta. nemine excusat ab oneribus p[ri]mo n[on] talibus sup[er]ponendis. Tu ho[m]i[n]u[m] distingue. vt latius notat bart in. d. l. ij. vbi d[ic]t[ur] q[uo]d vbi q[ui]s vult plenam immunitatem p[re]sequi d[omi]n[u]m ea h[ab]ere sp[er]at et disticte. vt fiat m[en]tio

de ob^o onerib^o realib^o z p^osonalib^o: or
dinarys z extraordinarijs. Si. n. alt-
cut pcederet imunitas a munerib^o sim-
p^ol^o: n^o h^oeret imunitate a p^oimodialib^o
vt i. l. q. imunitate. C. v. mu. pat. li. x. z
sibi b^oa gl. Nec intelligeret de munerib^o
bus ordinarijs: s^o extraordinarijs. vt i
l. hi. g. z. l. s^ont munera. ff. de va. z excu.
mu. Itē nō porrigunt ad honores: vt
l. cul. muneris. ff. de mu. z ho. Ideo sit
cantis qm h^oz p^ouilegiū impetrare.

12 **C** Quarta conclusio. Quicūq^{ue} dicit col-
lectas seu exactiones licitas s^o pbare
tenet: vt per legē: vel senatusconsultū
vel p^ostitutionē p^oncipis. C. de va. mu.
pu. l. vnica. li. x. vel per p^ocessionē a p^on-
cipe ex cā z spāl^o ipetratā. C. de sup^otr
dic. l. vnica. li. x. vel per p^osuetudinē v^otu-
turnā nō p^o violētā. s^o spōte cōster ab
oib^o approbatā. C. v. cāo. lar. li. l. p^oscipit
li. x. Et itelligit h^o vltimū qm p^osuetudo
tēdit in fauorē p^oncipis: vt sibi acgrat
collecta: tūc. n. valet cōsuetudo v^otu-
rna mō p^odicto. vñ dicebat in q^odā. l. cor-
radi. q^o hodie nō h^oemus. q^o n^oī a^oncel-
sores h^ouerūt: h^ore volumus. Illud s^oo
q^o nō h^ouerūt nullo mō exigemus. vñ
alio puto: cū q^o citra spatorē veli sibi
v^odicare ius iponēdi taleas z collec-
tas p^o p^osuetudinē. Nā tūc cum velit p^o
scribere in ra reseruata p^oncipi regrit
t^ops de cuius inico. nō ē memoria. vt
in. d. c. sup^o gbusdā. Et hec faciunt ad
no. s. Pedagum in prin.

13 **C** Quinta conclusio. Dēs talee z exactō-
nes g^oia l^o sunt dānate p^o noua iura q^o
ad clicos. vt in. l. sedertel. hac edictali
s. illicitas. z est ista lex in libro feudo-
rum. De ista materia clicoz. v^olde dis-
fusse. s. Excoicatione. ix.

14 **C** An sit ad p^ostruēdā ciuitatē regrat
p^ouilegiū p^oncipis. R. p^o notata a doc. in
c. l. de p^ouile. z Panoz. ibi q^o dicit s^om
bar. in. l. fi. ff. de colle. illi. z. l. y. ff. v. s. v.
fig. q^o nō regrit p^ouilegiū p^oncipis: s^o po-
pū de se p^ont p^ostruere ciuitatē: q^o hoc
s^om cū est de iureg^oritū. Et hoc v^o verū
Nā an^o fundatōne ecclie v^o creatōne
impator^o erat h^omōi i ciuitates et ap^o;

fideles. Et s^o ifert Panoz. ex illo tex.
q^o ad eē ciuitatis si regrit et ep^os. P^ote
n. eē ciuitas s^o nō h^oeat ep^os. nā vt d^om
ē anteq^o creata eēt hec dignitas ep^oal
ciuitates tā p^ostruete erāt. Nā an^o aduē
tū x^opi erāt ciuitates z p^ouincie. xxi. di.
cleros. Hoc ēt clare p^oz ex. d. c. l. vbi ha-
be tur q^o maiores ciuitates d^ostaxat p^o
uilegio ep^oar^o sunt honorādei ergo seq^ot
q^o dignitas ep^oalis nō d^oz p^ocedi oibus
ciuitatib^o. s^o solū maiorib^o z populosis
d^ostaxat ergo aliq^o erāt ciuitates q^o nō
h^oebūt ep^os. Et ex p^odictis inserit ad. q. q^o
de facto accidit in ciuitate senarūt vbi
p^opls spōte ap^oltant z plures ciuitates.
An illi q^o ventūt ad loca nouiter iclusa
gaudeāt illo met p^ouilegio sicut antiqui
extēdēdo illā opt. Bar. q^o nō regritur
spāl^o l^onia p^oncipis. Satis p^o dicit q^o
sic. Inn. tū in. c. cū ab eccliaz. de offi.
oz. z oppositū. i. q^o ad eē ciuitatis reg-
rat l^onia p^oncipis. s^o p^omū d^om forte v^o
rius. hec pan. Possit itelligi opt. In-
no. vbi tal^o ciuitas eēt honorāda ep^oali
dignitate: vt cōster nūc ob^ouat i italia
non. n. nūc p^ostituit ciuitas sine noua
creatōne ep^oalis dignitat^o: ad quā crea-
daz necessario regrit auctoritas pape.
Secus tū dicēdū figs d^osis vellet p^osti-
tuere ciuitates absq^o ep^o: q^o credo q^o
posset. Nā x^oplani nō debēt eē minoris
auct^ois q^o infideles. ar. c. eū. g. d. p^ob. li. vi.
C An at cui^olibet libez sit renūciare p^o
uilegio suo. R. s^om Pan. extra eo. si de
terra. q^o libez ē cuiq^o renūciare p^ouile-
gio suo: d^om nō tāgat ius sup^oioris
vel tertij. vñ p^ouilegio exēptionis si p^ot
p^ouilegia^o renūciare sine l^onia pape. vt
in. c. cū tpe. de arbi. Itē p^ouilegiū p^odit
p^o l^oniām s^ontā: p^o p^oscriptionē: p^o renoca-
tionē z p^o abusum. xi. q. iij. p^ouilegiū.
C An aut bullatio sit de essentia p^ouileg^o
gij ap^olic^o. R. s^om Inno. in. c. p^ostitut^o de
rescrip. z arch. z Jo. an. i p^ohemio. vj.
q^o nec scriptura nec bullatio ē de essen-
tia: tū sine bullis nō p^ot p^obari sepe ap^o
p^ontissimos: z subest rō p^o mltā absur-
da q^o seq^orent p^omittendo p^obarionē p^o te-
stes: apud q^os difficillimuz: imo q^o i m

possibile eēt scīr oēs p̄tinentiā gr̄e. z oēs
 formalitatē. tñ nō ē oīo ipossibile als ī
 nullo p̄uilegio p̄mitterē p̄batio tenor
 ris p̄ testes: qđ tñ p̄mittit. extra eo. cū
 oliel. i. vbi ex tex. illo h̄r̄ qđ p̄tēta ī ist̄ro
 p̄dito p̄bati p̄nt p̄ testes qđ illud p̄lege
 rūt. si deponāt de tenore z qđ erat sine
 vitio. nec ē necesse p̄bare v̄ f̄itate ist̄r̄
 Et dicit pan. qđ nō ē alibi rex. ita clar̄
 vide ē eūdē panoz. i. c. i. n̄sa de rescri. l.
 vbi t̄z op̄i. dictoz Jo. an. z Arch. z c. d.
 qđ scriptura regrat ad p̄batiouē gr̄e
 nō ē tñ de suba gr̄e. vñ mortuo papa
 qđ fec̄ gr̄a: l̄ris nōdū extractis: nō expl̄
 rat gr̄a: l̄s successor̄ dz dare l̄ras factē
 do mētionez de p̄decessore. Et ex hoc
 dicit Bal. i. l. h̄uānū. C. de. ll. qđ si papa
 p̄bo p̄nūciat aliquē ep̄m v̄ abbatē: qđ
 statī facta p̄nūciatiōe: ille sic p̄nūciat̄
 ep̄s ē seu abbas. nō tñ debēt istī rect̄p̄
 p̄ p̄lat̄. nisi gr̄az p̄bēt p̄ l̄ras aplicas.
 als tā gerēs qđ canonici cū recipiētes
 icurrūt penas graues. vt h̄r̄ in extraua
 gāt Bonifa. qđ ic̄p̄t. Inūctē. z ī l̄ ml̄
 ti errāt. Idē Cal. Infert ē Panoz. in
 d. c. cū oli. ex illo tex. aliud valde singu
 lare. qđ p̄ petētē inouationē alicui p̄nt
 legij: seu ist̄r̄i p̄t qđ de cuius p̄iudicio
 agit se opponere: z īpedire inouationē
 si p̄bet de iure suo. Et qđ hoc tēdit in
 p̄iudiciū alteri: nūqđ dz inouari p̄uile
 giū: siue ist̄r̄m: nisi citatis illis quoz
 interest. Et si nō appet de interesse alicu
 ius dz fieri edictū ḡniale. vt qđcūqđ pu
 tauerit sua interesse: cōpareat ad̄ d̄dicē
 dū. Dicit tñ Pan. in. c. ex pte. extra e.
 ex illo tex. qđ qñ inouatio p̄uilegij fit p̄
 eti qđ p̄t de nouo illud concedere: nō
 est necesse citare aliquē ad d̄dicēdum
 ipsi inouationi: nisi hoc velit facere ad
 cautelā. sicut cōtter fit icuriaz: nō solū ī
 inouatione p̄uilegior̄. s̄z etiā qñ fit trā
 sumptio alicuius p̄uilegij. Sec̄ aūt si
 innouatio fit p̄ infertorē: qđ non valet
 tunc transumptio. seu inouatio nisi cit
 tata parte: seu p̄missio edicto generali.
 de quo vide in. c. albricus. de testi. Ist̄ a
 tñ inouatio nullū ius tribuit de nouo:
 etiam si fiat ab h̄nte p̄tatem de nouo

concedendi: qđ in dubio nō videt de
 nouo velle cōcedere. sed ius nouum si
 qđ p̄petit: p̄firmare. vt in. c. cū dilecta
 de p̄fir. vti. Et ideo si origiale erat sub
 latū: ita z inouatū. Et p̄dicta no. qđ ve
 niunt multonēs in practica. Nā multo
 tiens sunt trāsumpta ex originalibus
 bullis aplicis. z nullā fidē ī iudicio fa
 ciūt: nisi fuerit citata p̄s: vel nisi p̄mis
 sum fuerit edictum generale: saltez in
 valuis ecclie. Et ideo necesse est vt in
 huiusmodi trāsumpto fiat mentio de
 huiusmodi citatiōe: vel edicto.

¶ Quare aūt regrat huiusmodi cita. 17
 tio. s̄. Panoz. in. d. c. albricus. qđ hoc
 est: qđ in hac nouatiōe subest magnus
 piculū: z nō minus qđ qñ testes exami
 nant. imo matus cū ist̄r̄m vel p̄uile
 gium posset eē falsus latēter. z iudex
 z notarī de facili nō p̄p̄derēt: cū nō
 sint de m̄a inforinati. Idē dz vocari t̄o
 cuius itereft: vt se opponat si velit. als
 exēplū nō valebit. Hoc tenēt doc. cōl
 ter i. d. c. albric̄. Et legisse maxie bar.
 i auc. sigs. C. d. edēdo. z Spe. i. ti. de in
 stru. edic. Et doc. v̄ rota. Et ī hoc mul
 ti errāt: faciētes solū exēplari p̄ notari
 um aucte iudicis. Et plus dicit Inn. i
 d. c. albric̄. qđ ēt si fit instr̄m qđ alius
 sp̄aliter nō tāgat: vt p̄uilegiū vel indul
 gētia. z sic nō ē sp̄alis aduersarius. De
 bēt tñ p̄ edictū solēniter citari: qđrum
 itereffe possit. Alias nō valebit exēpla
 tio: nisi fieret p̄ illū qđ ipm cōcessit.

¶ Sed q̄ro: nūqd facta publicatiōe r̄
 p̄sumat qđ p̄s fuerit citata: vel qđ edi
 ctū emanauerit: cuz cōtractu ipis obij
 ciat qđ nō fuerit vocatū qđū intererat.
 qđā dicūt qđ debēt p̄sumi oia solēniter
 facta. l. i. z. l. optima. C. d. qđ h̄. s̄tp. Alij
 dicūt qđ si in publicatiōe p̄tineat eos vo
 catos p̄sumit. als secus. No. ponit ter
 tiā opionez distinguētē iter ips̄ z tpa.
 Nā si publicatio fuit facta ita de recēt
 qđ vtēs ea p̄t de facili solēnitate p̄ba
 resibi icūbit onus p̄badi: nisi exp̄ma
 tur ī publicatiōe. qđ solēnitas fuit sua
 ra. Si at̄ factū ē ita at̄quū vt ipossibil
 reddat p̄batio: tunc oia p̄sumunt solē

inter acta. S3 pa. dicit se putaret qd nul-
 lus horum bñ dicat. p. no. n. vic. qd qñcūq;
 qd i publicatōe dicat: qd pō fuit citata:
 nō stat hīs vobis enūciariis: qz qñ ali-
 qd enūciat in istis: qd si p̄t ieruentre
 tpe p̄fecti in istis: qba enūciatiua nō fa-
 ciūt fidē. vt i. d. auc. figs. Itē solēntas
 extrinseca n̄ p̄sumit: et si lōgissimū tps
 sit p̄teritū: si alia p̄sumptio ad sit. l. qñcūq;
 qd. ff. d. publicia. Poruit. n. clā qd facē
 publicari istis falsis: et sp̄ illō tenuisse i
 archa. Nō ē. n. qd p̄t iputeit si dicit
 Nō ob. d. l. optimā. qz loq̄ qñ aliq̄
 enūciat iter pres. tūc. n. ip̄ iudicis p̄tū
 illō enūciatū p̄bat: ex q̄ ē. v. suba actus
 q̄ agit. s3 i casu n̄o alterā p̄t. si appet
 fuisse p̄tē. Sec⁹ si i publicatōe diceret
 qd pō fuerit p̄t: qz tūc tractatu ip̄t p̄
 sumeret citatio. ex q̄ fuit p̄t publicatō
 rōi et si dicit. Nō ob. rō. Nos. qz debu-
 it v̄ requisitōe facē p̄tē istis. vt i. c. signi-
 ficant. v̄ testi. et tūc illō sic exēplā. vt
 dicit i h̄mōi exēplā tōe solū fieri men-
 tionē de h̄mōi citatōe: seu edicto. et h̄
 v̄ sufficere. s3 tūc eē v̄tra hoc. et fie-
 ri de h̄mōi citatōe publicā instrū.

19 C S3 qñt qd possit p̄stare hāc aucto-
 ritatē ad exēplādū h̄mōi p̄uilegia. pa.
 in. c. si instrūta. de fide instrū. fm
 Jo. an. dicit qd vicarius generalis epi-
 scopi hoc poterit. ex quo h̄z ordinariā
 iurisdictionem. vt in. c. tua. de of. vica.
 Multo ergo fortius ep̄s.

20 C An sit officia forane: qd h̄z delega-
 tam: vt no. in. cle. ij. de rescrip. tñ h̄z eā
 ad v̄niversitatē cārū. h̄ possit. Dicit pa-
 nor. quo ad h̄nc casum h̄ nō p̄t.

21 C An aut oporteat ordinariū h̄re ad
 ministratōem. No. dicit qd sic. S3 tpe
 host. al̄ sentit in sūma et refert Spec.
 dicere publicatōem instrū posse fieri
 corā defensore civitatē. vt i. auc. de. de
 sen. ci. s. s3 neq; col. ij. et corā ordinaro
 et administratōez si h̄nt: et corā v̄lega-
 to ab ordinaro administratōem h̄nt.
 S3 Jo. an. i addi. spe. dicit qd vbi h̄ fie-
 ret v̄ p̄cordia p̄tū p̄cederet illō dicitū
 Nos. vt sufficere auctoritas ordinarij
 administratōem nō h̄ntis. al̄o sec⁹. Et

sit necessaria citatio. d. c. significant. qd
 fieri nō p̄t p̄ ordinariū administratōem non habentem.

22 C Quis aut deat h̄mōi p̄uilegia in spi-
 cere et testificari qd dicitū p̄uilegiū oi-
 vicio careat. R. fm pa. qd iudex d̄z v̄ll
 gēter inspice deā p̄uilegia. et si in nul-
 la p̄te viciofa reperit: d̄z mādare p̄p̄o
 nā publicā exēplari. Et ex h̄ insertū
 p̄tica h̄derna. Nā tabellio qd trāscri-
 bit attestat qd tpe v̄ll gēter isperit: et nul-
 lū viciū repit: qd est d̄m̄ iudicis et n̄
 tabellio. vt colligit i. d. c. si instrū. Et
 s̄o deberet dicere qd iudex diligēter in-
 sperit: et nullo vicio repto mādavit si-
 bi vt exēplet. et ē v̄tile si notariū vult et
 attestari v̄ suo s̄tū: qd et sibi videbat oi-
 vicio carere. et ita suat de p̄suetudine.

23 C An aut ad h̄mōi exēplationē reg-
 rant plures notarij. R. fm panor. in. d.
 c. si instrū. qd vnus solus sufficit cum
 auctoritate iudicis vt dicitū est. Et h̄ p̄-
 bat p̄ tex. i. d. c. si instrū. tbi p̄ publicas
 p̄sonā in singulari. et p̄ illū tex. Jo. an.
 et Spe. reprobat opionē quorūsdā qd te-
 nuerūt requi q̄tuor seu tres tabellioes
 qd est falsū. vt tbi videas. s3 h̄ sit cōmē
 dādū ad maiorē cautelā. maxie qñ sit
 in abūtia p̄tis. Et p̄dicts no. qz p̄uilegia
 dicit in panor. in. d. c. al̄bicus. qd p̄d̄
 cta intelliguntur qñ alius notariū. s3 nō
 scripsit p̄uilegiū vel instrū vult exēpla-
 re. nā tūc regit p̄dicta solēntas. Se-
 cus si ille notariū qd fuit rogat⁹ de istis
 vult exēplare. nā tūc nō regit alia so-
 lēntas: qz vnū v̄ instrū: s3 mltā sint
 exēpla: vt notat doc. in. d. c. si instrū.

24 C Quatr aut p̄phēdat falsitas ip̄ius
 p̄uilegi: seu bulle. aplice. dicit multo
 d̄s. P̄no si bulla talis l̄tis apponat.
 Sec̄do si filū ex h̄a bulla ex̄hater toto
 et p̄ aliud filū imissis falsis l̄tis inserat.
 Nā foramē h̄e bulle subleuat sup̄ et
 iferi cū s̄till istis: et sic extrahit filū
 v̄ h̄a bulla et imittit filū falsis l̄tis. et vt
 nihil appeat falsitatē: foramē subleua-
 ta cū quo malleo leuiter p̄tūdunt. Ter-
 tio sc̄ndū filū sub p̄licatura h̄e bulle
 et sic extrahit filū v̄ h̄a l̄tis qd sc̄o ip̄m si

lū scarpit & postea imittit filū falsū lris
ad modū pmaxre licat. & filo filis ca
napis restaurat scissura. Quarto: qñ si
mille ho subleuat foramē hē bulle ex su
piori pre tñ: sed in inferiori nō tāgit.
subleuato ho foramē in supiori bulle:
scidit altera ps filī pēdēs qñ in medio
bulle. q̄ facto ps scissa de bulla extrahit
tur ipa bulla sustētata cū altera pre filī
q̄ remanet itegra. & imisso sūmo ptis
incise p foramē plicature false lre re
uertit ad locū vñ exiit: & postea forā
mē bulle cū malleo pūdēt. Quito cū
lris bullat & reddit i eis aliqd p rasu
rā tenuē imutat. Sexto cū ha cartavfr
abolita cū vino & aq̄ & hñōi. & eadē
carta cū calce: sursure: & alijs filib⁹ de
albata: v̄ nouo rescribit sū artificij
p̄suetū. Septio cū carte: cut fuerat ap
posita ha bulla: totalī abolite & abra
se: alia subtilissima carta eiusdē q̄nta
tis: p̄scripta cū tenacissimo glutino cō
iūgit. Octauo qñ q̄ apud sedē aplicā
p̄stitut⁹ nō de manib⁹. d. pape. v̄ bul
latoris sut: vel alteri⁹ ad h̄ offiū depu
tati lras recipit. Nono: cū q̄ accedit
ad bullatorē & falsas lras caute p̄cūt:
vt dice false lre cō alijs sigillētur.

25 ¶ An aut̄ p̄ilegiū p̄cessus p̄ri trāse
at i filios. R. s̄m panoz. i. c. l. 3. d. cēsi. p.
Lx. i. l. ii. C. d. epl. & cle. q̄ qñ p̄ p̄ilegi
um p̄cedit rōe dignitat̄ inate: qñq̄ re
spectu officij seu p̄fessōis: qñq̄ respe
ctu necessitat̄. P̄rio cāu trāsit i filios
vt i. l. semie. ff. d. sena. Nā si p̄ nobilit̄
tat̄ rōe dignitat̄: h̄ p̄ilegiū trāsit in fi
lios. d̄ q̄ dicēdū vt no. i. l. l. C. d. digni.
ll. xi. & in. d. l. semie. & ibi gl. dat. exem
plū d̄ vxore q̄ comiscat rad̄ijs mariti
q̄dij marit⁹ v̄tut̄: vel donec transeat
ad sc̄bas nuptias: vt si efficiat̄ vxor se
natoris efficiat̄ nobilit̄: h̄ p̄us fuerit igno
bilis. Multo fort⁹ filij nobilitant̄ ex
nobilitate p̄ris. Secdo cāu trāsit i filios
lrios p̄fe vsuēte. Tertio cāu non tran
sit i filios et̄ p̄fe vsuēte. vt dic̄ gl. i. d. c.
l. 3. Exēplū ē in tex. d. ceco q̄ nō tenetur
ad collectas: seu munera p̄sonalia: nec
extraordiarā. sec⁹ ordiarā. d̄ q̄ vide in

d. c. l. 3. Ludo. asit ro. i. suis' singlibus q̄
rit an ciuitas vni p̄cessa p̄ p̄ilegium
trāseat ad heredes. Et dicit q̄ aut ciui
litas ē variab̄: & nō trāsit. aut inuaria
bilis: & trāsit. vt. l. libi. §. p̄fil. ad m̄ict.
Itē inuarias p̄cessa tibi & filijs tuis: i
telligit vtēt filij illi hēant vsuēte p̄fe. vt
no. bar. i. l. gall. §. q̄dā recte. d. li. & po.
¶ Cōcedo tibi ius auriēdi aquā vel 2
portādī ad fundū: vel vbi vis. An hec
q̄stio sustētata teāseat ad h̄des. Lud.
ro. dicit. q̄ nō: q̄ ē p̄sonale & nō reale.
vide tex. v̄tētū in iure l. l. pe. ff. de ser.
ru. p. Cui⁹ p̄tum dicit ibi Bal. se nū
disset anteq̄ v̄disset tex. illum.
¶ Pone pute⁹ sū totī vicinie: indī 27
get repatiōe: vñ nō vult p̄tribuere: re
nūciās cōmoditatī dicti putet vt eūte
p̄tributionē. an h̄ nō obstāte p̄pellat
p̄tribuere. Ludo. dicit q̄ sic. Ita mira
biliter determinat spe. in ti. de cēsi. Idē
bal. i. l. cū fructuar⁹. ff. de vsufruc.
¶ S; q̄ cū aliq̄ allegat & ostēdit p̄t 28
vilegiū: s; si f̄uat et. R. s̄m Hosti. n̄ d; 2
istī iputar i. vt. ff. cōmo. l. ad eos. Non
ob. si obijciat q̄ nō fuit vsus: vel q̄
ritū factū ē. Quō. n. vtēt q̄ p̄ilegio: si
eo v̄t si p̄mittit: nisi forte snia ferret. S;
eūz n̄ appellat. vt ex. d. re iud. Borta
¶ Qñ p̄ilegiū debeat reuocari. R. 29
s̄m Hosti. Non decet q̄ reuocet sine
cā. S; cū cā & p̄t & d; reuocari. vt pu
ta si aliq̄ religioſis p̄cessū sit p̄ilegi
um d̄ nō dādīs decimis pp̄ eoz paup̄
tatē. deide d̄tatī s̄t: ita q̄ et̄ dādō deci
mas p̄t p̄mode sustētari. & nō dādō
enormiter ledūtur pochiales ecclie: d;
cessat p̄ilegiū. extra d̄ deci. c. suggestū
& c. nup. Itē si q̄ nō f̄uat p̄ilegia su
pioris p̄cessa subdit: et̄ iptus p̄ilegiū
merito reuocat. extra de p̄m. dilecti. s;
no. hic: q̄ si supior ex certa scia p̄firmo
uit p̄ilegiū p̄cessus ab inferiori: nō po
terit reuocari p̄ inferiorē. xxv. q. ij. p̄ile
gia. el. l. & ij. & c. se. Itē s; Hosti. impa
tor vel rex: p̄ilegiū p̄cessus ecclie. & p̄
d. papā: quē p̄stat supiorē esse oib⁹ ex
certa scia p̄firmatū: nō poterit reuoca
re. De hoc vide. s̄. Juramētū. ij. §. iij.

30 **¶** Qñ aut pñlegia hēant effectū suū
vñ stati cum bullata sūt: vel cū ad no
ticiā pñlegiati peruenerint. vide .s.
Indulgentia. §. vñij.

P Robatio. Vtrū scriptura antiquorū
librorū faciat fidē. §. Pan. in. c. cum
cām. d. pba. d. mente. Jo. an. z host. q.
sic. Et h̄ in libris referuat̄ i custodia
publica z fidelē. z p̄ h̄ optimē facit .c.
ad audiētā. d. p̄ scrip. z ibi doc. q. satis
tales scripture faciūt fidē si repiuntur
in camera cardinali: vel ep̄i. S̄z pan.
hec dicta nō admittit idistincte. Quid
n. si ep̄s p̄cedēs aliq̄b castrop̄ altā de
tentū ptinē ad eccliaz suā: scripsit i ali
quo libro ecclie illud castrum ptinere
ad eccliam. z successiue. mult̄ ip̄ibus
ille libere fuit detētus i camera ep̄i. di
cemus ne q. pbabit dñtum castri eāz
grauissimō p̄iudicio possessoris. §. c. in
ter dilectos: d. si. istru. vbi nō creditur
antiquissimō p̄iudicio ecclie si sigilla cō
sūpta sum: aut alis enormē facturam
pauit. Bico ergo q. aut agit de nullō
p̄iudicio: z tūc scripture librorū antiq̄
rū: vel scripture lapidū faciūt fidē: qz
tūc sufficiūt p̄batōes nō plene. Pone
exēplū si dubitat an ecclia sit p̄secrata
vel infans baptizatus: vel sile. Idem
puto vbi factū ē antiquissimū: z agit de
modico p̄iudicio. ar. optimū ex dco
tex. ad audiam. Et pōt dict exp̄sū. nō
eni tm̄ d̄r ibi d̄ libris rept̄ s̄ custodia
publica z fidelē: s̄ idistincte p̄ libros
antiq̄s. qz cū agat d̄ modico p̄iudicio:
nec p̄setur itersse bursale: n̄ ē h̄sibile
q. q̄s scripsiss̄ falsū: vñ q. ista scriptu
ra tāto tpe fuisset tollerata si non cōt
nuisset p̄ratē. Modicū aut ē p̄iudici
um q. iste ep̄at̄ h̄at: vñ ille. Qñ agit d̄
magno p̄iudicio: z tūc aut ē tal lib̄ vñ
scriptura: cui ab antiq̄ n̄ris cōlter cre
ditū ē: vñ rep̄i i loco vbi solū fuā scri
pture auctētice z facit plenā fidē. Et ē
tex. notabil̄ i. d. c. ad audiaz. Ex his in
fero. q. istis libris hystorialis: seu
crōicis q̄b a maiorib̄ n̄ris fides cōi
ter adhibita ē credere debem̄: vt no:
Bar. i. .i. ff. si cer. pe. Dic ē ē q. dicta

Aristotel̄ Hippocrat̄ z s̄sum: fidē fa
ciūt: qz cōlter i oib̄ studijs recepta sūt
Idē d̄ libro feudoz put notat Pau.
i. c. h. de seu. Aut ē tal lib̄ seu scriptura
cui cōlter a maiorib̄ n̄ris creditū si ē:
nec rep̄itur i loco vbi fuatur scripture
auctētice: z tal scriptura seu lib̄ fac̄ ad
m̄niculū: seu p̄sūptōez. nō aut plenā
p̄batōez. h̄ pbatur a h̄rio in. d. c. ad
audiētā. z fuit d̄ mēte Inn. sup̄ i ubi
ca de p̄se. ec. Itē d̄c gl. i. d. c. cū eāz. q.
creditur instr̄o producto ex archiuo
publico z ē archiuo loc̄ i q̄ reponitur
scripture publice. z fm̄ pa. p̄ h̄ dicto
fac. d. c. ad audiētā. Itē d̄c gl. q. credit
tur scripture sculpte i alt̄ colūna vñ la
pide pa. h̄ itelligit i n̄ tēdētib̄ i alt̄cū
p̄iudiciū. nā aliq̄n faciūt plenā fidē: ali
q̄n admiculatur h̄z q̄litate loci vbi rep̄
unt: z fm̄ q̄tate p̄iudicij vide in. i.
monumētōz. C. de reli. z su. vbi d̄r q.
scripture monumētōz seu sepulchrali
n̄ime probāt p̄prietatē ipsius. Blo. ē
tbi colligit q. admnicula z si n̄ plene
proben: coadunata tñ faciūt plenas
p̄batōes: p̄ illud q. si non p̄sunt sin
gula. multa iunāt. hec Pa.

¶ An at hoc sit vez indistincte: vt p̄ba
tōes ip̄fecte iungātur ad faciēdā ple
nā p̄batōnē. Uf. n. q. nō. Nā singula
res testes nihil p̄bat. vt i. c. l3. extra de
p̄ba. z m̄lia ip̄fecta n̄ faciūt vnū p̄se
ctū vt i. c. q̄ndā. cū gl. xxij. di. So. aut
p̄batōes diuerse tēdūt ad vnū: aut ad
diuersa. P̄rio cāu sunt cōmiscibiles:
z si sunt sufficētes ad iudicis aiūm in
ducēdū ad plenā credulitatē: iducunt
ēt plenā p̄batōnē. z et hoc p̄cedit si
ue sint eiusdē generis siue diuersi: vt
vn̄ testis cū fama: iuxta no. i. c. i. d. ap.
Idē d̄c i alijs p̄sūptōib̄ z admiculis
cū vno teste d̄ visu vel plurib̄ d̄ credu
litate p̄bat. sc̄do cāu cū tēdūt ad diuer
sa: tē si sūt cōmiscibiles. Exēplū i plib̄
testib̄ singularib̄: Idē vñ si aliq̄ testes
deponāt de mutuo: sed nō p̄fecte. aliq̄
de p̄fessōe mutui z nō p̄fecte vt nō cō
iūga ad faciēdā plenā p̄batōnē: qz
mutuū z p̄fessio sunt diuersa: nec ten

dūt ad unū votū faciendū: cū sepe sit unū sine reliq̄. de h̄ vrb̄. s̄. i. ḡ. s̄. h̄.

2 **C**An aut̄ puata scriptura q̄ scribit̄ iter p̄ntes: q̄ vocat̄ apoca v̄l apodisia faci at fidē. Panoz. i. c. ij. de fide istru. concludit. si talis apodisia h̄z subscriptio nē p̄tū z testiu: tūc facit fidē. Sec̄o ergo si t̄m̄ h̄eat subscriptioez p̄tū: aut testium: aut nullū istorum

3 **C**An aut̄ dicta scriptura debeat p̄tinere dic̄ locū: annos dñi. z h̄mōi. bar. in. l. cū tabernā. s̄. idem q̄ s̄ij. ff. de pig. l. 3 q̄ nō. Et hoc l̄mittat p̄tū q̄ agitur ex solo p̄iudicio scribentis.

4 **C**An aut̄ l̄ra missua aut̄ lib̄i rōnū mercatoris faciāt. fidē vide in. d. c. ij. p̄ panoz. z multa similia.

Promissio. Quid de illo q̄ aliquid p̄misit z postea nō facit. ff. in Tho. sc̄ba sc̄de. q. cx. Si ille q̄ p̄mittit aliquid h̄z aiuz faciēdi qd̄ p̄mittit nō mētur qz nō loq̄tur s̄ illud qd̄ gerit i mente. Si s̄o nō facit qd̄ p̄misit tūc v̄l i fide iter agere: p̄ h̄ q̄ aiuz mutat p̄tū t̄m̄ excusari ex duob̄. Uno mō si p̄misit illud qd̄ ē m̄ifeste illicitū qz p̄mittēdo qz peccavit. Mutado aut̄ positū b̄n̄facit. Alio mō sit s̄nt mutata p̄ditioes p̄sonarū z negotioz. vt. n. dicit Seneca in li. de b̄n̄ficijs. Ad h̄ q̄ h̄o teneatur facere q̄ p̄misit: regitur q̄ oia imutata p̄maneat. Un̄ z ap̄lus nō est mētur: nō iplēs qd̄ p̄misit: cū nō iust corinthū. sc̄de. Cor. p̄mo. z hoc p̄p̄ ipedimenta que sup̄uenerunt.

2 **C**In alternatiuis promissioib̄ z de bit: electo est debitoris z sufficit alter adimpleri. de regu. iur. in alternatiuis li bro. vi. De hoc vide. s̄. Pena. s̄. fi.

3 **C**Que aut̄ sit v̄tia iter pactū. pollicitationē: p̄uentionē: stipulationē z promissioez. ff. q̄ pactū est p̄sentis duoz vel pluz ad aliquid faciēdū v̄l d̄d̄i s̄bis expressū. ita q̄ s̄ba p̄mittatur a promittēte z p̄r a recipiente. Si s̄o s̄ba p̄mittatur a recipiente sic erit stipulatio: exēplū. dabis mihi. x. s̄. dabo promittis facere sic: z tu r̄ndes promitto. istī. de s̄. ob. in p̄n. Pollicitatio s̄o est so-

lius promissio. Nec regit̄ p̄ntia p̄sone cui sit pollicitatio. l. i. z. l. pactū. ff. d̄ polli. Et sic pollicitatio sit sine iterrogatione precedēte. ff. de polli. l. ij. Promissio s̄o sit rogatione. Nō t̄m̄ q̄ pollicitatio t̄c trāsit i pactū q̄n̄ p̄ n̄ficiū v̄l l̄ras mittit z acceptatur: qz s̄bi est duoz cōsensus. d. l. pactū. Un̄ polliceri dicimur q̄n̄ nullo precedēte rogatione aliquid p̄mittim̄. Ita q̄ cui sit p̄missio si extabat vel qz erat ab̄ns. Et nō. s̄z glo. i. cle. romanū s̄ iuretu. q̄ pollicitatio differt a nudo pacto. Cōuētō s̄o ē nom̄ maḡ gnāle q̄ pac. ū: qz scholares i schol̄ z s̄res in capto cōuenire dicuntur. ff. de pac. l. i. s̄. cōuētōis s̄obuz.

CUtrū ex pollicitatione q̄ obligetur 4 s̄ q̄ n̄. nisi q̄n̄ pollicetur ciuitati: vniuersitati clero ecclie vel paup̄ib̄ alicuius loci z cū cā: puta ad honorē dei. v̄l s̄ile. Si s̄o sit alijs a predictis sine cā cā sine n̄ v̄l predictis sine cā n̄ obligatur. nisi cepit aliquid p̄teritu p̄missiois ff. de polli. l. i. s̄. i. Facit glo. i. c. scim̄. xij. q. i. q̄ dicit q̄ pollicitatione sc̄a deo p̄t̄ qz p̄ueniri. facit. c. ex pte de censu. **C**Utrū ex sola promissione: siue ex nudo pacto oriatur obligatio. s̄. q̄ de iure canonico: z i p̄scia sic sub pena p̄cti mortalis. vt no. glo. in. c. i. de pac. z in c. iuramentū. xxij. q. v. qd̄ dicit v̄z s̄z collec. seq̄tur pa. i. c. prudētes. de dona. z in. c. si cautio s̄ fide istru. q̄n̄ exp̄mitur cā vt promitto tibi. x. qz v̄d̄disti mihi talē rē: vel mutuo p̄cessisti z h̄mōi qz si sit nudū sic q̄ nulla cā ē adiecta nō obligat et i p̄scia. Rō qz p̄sumitur p̄ errore promississe. Et sic nō p̄t̄ allegari obligatio n̄alis cū nihil sit tā s̄ r̄iū p̄sentis q̄ error. xxx. q. i. s̄. i. Not̄ t̄m̄ q̄ siḡs dic̄ promitto tibi. c. d̄bare: qz t̄c liberalitas p̄missiois p̄sumit̄ cā donadi: z sic n̄ ē sine cā. Similr si p̄mittit̄ aliquid loco p̄to. qz p̄sumitur se obligasse fauore pte cā: nec p̄sumitur s̄bi error. c. si. de suce. ab ite. Bic et v̄z q̄ ex nudo pacto obligatur. s̄. q̄n̄ nude pacificēs h̄nt anim obligadi s̄ez qz s̄z cōl̄ theo. i. liij. di. xxxvij. n̄o. ex

q̄cūq̄ p̄missio obligat: nisi h̄eat aīus
 se obligādi. vt et dicit gl. in. c. l. faturā.
 de voto. Alis si nō hūit aīus obligādi
 nō tenet sub p̄ca peccati mortalis ad
 pactū nudū suādū nisi subeēt cā q̄ ad
 h̄ obligaret de necessitate p̄cepti. puta
 p̄missi p̄i meo vestē q̄ mori fr̄gore:
 qz t̄r q̄uis nō h̄uerit aīam obligādi
 se. Dat̄ et tertia l̄tatio. s. si p̄ditō vl̄ rō
 nabilis: cā aduenit postea: q̄si a p̄ncipio
 affuiss̄. si p̄mississ̄ qz si tal̄ cā aduēret
 z p̄p̄ea nō impleat nudū pactū nō pec
 caret mortāl̄r s̄m Jo. de no. tho. i. iij.
 di. xxxvij. Et Tho. sa. fe. q. xi. Adde z
 q̄rtū. s. q̄ sit honestū: licitū: z possibile
 Et no. q̄ est aliō pactū q̄ d̄ vestitū
 q̄ sit sex modis. P̄mo re. vt i mutuo
 comodato: deposito: z h̄mōt. Sec̄do s̄
 bis: i stipulando. Tertio l̄tis: vt q̄n in
 l̄tis p̄itet se recepisse aliqd̄ q̄ t̄n non
 recepit. Quarto p̄sensu: vt i societate:
 m̄dato: emptōe: v̄ditōe: vel locatōe
 In h̄is nō regit̄ scriptura nec p̄stita
 s̄z sufficit eos q̄ h̄nt p̄sentire p̄ se vel
 p̄ n̄ctū vl̄ p̄ eplam. Sec̄do in alijs. qz
 p̄sensū regit̄ vel l̄sa: res: vel s̄ba. h̄ vl̄
 tra h̄nt ist̄. q. mo. re. s̄. ob. z s̄ alijs
 rubricis. Quinto coherētia p̄ci: puta v̄
 didi tibi domū cū tali pacto q̄ ego v̄
 beā morari i ip̄a domo p̄ annū: q̄s pa
 ctū v̄z: qz vestit̄ coherētia p̄ci. s. v̄dit̄
 tōis. als̄ eēt nudū. Sexto iteruētū res
 puta p̄missi tibi aliqd̄ dat̄ vt faceres
 mihi vel dares aliō. v̄n̄ statī cū dederō
 tibi q̄s p̄missi vestit̄ pactū ex p̄te mea
 Et t̄o iteruētū ei⁹ es mihi obligat⁹ ad
 factēdū q̄s p̄missisti. p̄bat̄ ista ist̄. de
 s̄. ob. Nudū s̄o d̄: q̄n n̄ ē vestitū ali
 q̄ p̄ditōz vl̄ n̄ p̄tinet cāz qz traditō
 rei sine cā nullus est efficacie. l. nunq̄
 ff. de acquit. re. do.

Prudētia carnis v̄z sit p̄c̄m. s̄. s̄m
 tho. sa. fe. q. lxx. Prudētia carnis p̄
 p̄te d̄: q̄n aliq̄ bōa carnis h̄z: vt vlti
 mū finē vite sue. Hoc at̄ m̄l̄festū ē: q̄
 est p̄c̄m: qz p̄ h̄ deoziat̄ circa finē vlti
 mū: q̄ nō p̄sistit in bōis corp̄is s̄z aīe.
 Un̄ ad ro. vij. Prudētia iūmica ē deo
 Et si q̄dē prudētia carnis accipiat̄ h̄z

absolutā prudētie rōnē. Ita. l. q̄ i cura
 carnis p̄stituat̄ vltim⁹ finis totū vite
 sic ē p̄c̄m mortale. Si s̄o accipiat̄ h̄z
 rōnē p̄ticularis prudētis: sic ē p̄c̄m ve
 niale. Lōngi. n. q̄si q̄ aliq̄s iordia
 te afficit̄ ad aliq̄s delectabile carnis
 absq̄ h̄ q̄ auertat̄ a deo p̄ p̄c̄m mor
 tale. Un̄ nō p̄stituit̄ finē totū vite i de
 lectatione carnis. Et sic h̄fe studū ad
 h̄ac delectationē assequēdā ē p̄c̄m ve
 niale. Si s̄o aliq̄s curā carnis referat̄
 in finē h̄bestū: puta cū aliq̄s studet̄ cō
 mestit̄ p̄ corp̄is sustentationē: nō vo
 catur prudētia carnis: qz sic v̄t h̄o cu
 ra carnis vt ad finē p̄ducāt. Notādūz
 ē q̄ sub prudētia carnis p̄prehēdit̄ ē
 prudētia h̄o seculi: qz ēt extertores res
 mūdi appetim⁹ propter carmen:

Pudētia est aī p̄tus q̄ q̄s fecun
 dat̄ de actib⁹ de q̄b⁹ hoies ma
 gis p̄c̄dāt: vt sūt actus veneret̄ s̄m
 aug. xliij. d. ciii. del. Lōm̄tē q̄ h̄z sord
 tudinē. vt pot̄ q̄z mala tolerz: q̄ ma
 lo cōsentire decernat. xxxij. q. v. ita ne.
 Et sacerdos d̄z eē pudicus vt verbis
 z moribus pudorem indefinenter ex
 p̄beat. xliij. distn. s. i.

Punitio nō d̄z eē sine cā s̄z aliq̄n
 fiat sine c̄pa de re. l̄n. sine culpa. li. vi.
Purgatio q̄duplex est. Alia sp̄ia
 lis. s. a p̄cis. z hec fit p̄ baptisimū
 z p̄nias de p̄se. di. iij. nō p̄t. z p̄ sacro
 rū receptionē. de p̄se. di. ij. cū oē. z p̄ si
 del̄ feruore. xv. q. vi. c. fi. E p̄ q̄libz opa
 pietatis. xxi. q. ij. si q̄z. Alia d̄f ignis
 purgatorij. de q̄. j. purgatorij Alia d̄f
 vulgaris. z a vulgo ē inuenta. z h̄ fit cū
 ferro cadēte. aq̄ seruēt̄. aut dnello. z si
 euaserit̄ illesus sit inuuis. Et h̄ p̄hibe
 tur sub p̄ca p̄ci mortāl̄. ij. q. v. mēn̄. c.
 p̄sulisti z de pur. vul. p̄ totū. qz ē s̄ id
 de vtro: vi. Nō tētabis dn̄m. Alia. d̄f
 canonica a iure canōico iūcta. z h̄ fit
 p̄ sacramētū p̄starōez corā suo iudice z
 illis apud q̄s ē ifamat⁹: sic iūctō sup
 euāgelia q̄ tale crimē si p̄missit sup̄ q̄
 est ifamat⁹: nec ad id op̄z dedit̄ z hu
 iusmōt. z d̄z h̄fe tot̄ p̄purgatores quos
 id̄scētī purgationē canonicā videbūt̄

antēta enormitate crīs. sint bone opio-
nis. Et nō sit verile eos piurare. z q
ei^o querelationē sciāt. z sint eiusdē or-
dis si ē possibile: q sil turēt q credūt
eū vex iurassz vl q bonū exhibuit tu
ramtū. Nec pbāt d purga. ca. p totū.

1 **Q**uā dicitur canonica purgatio. &
q qñ apud iudicē suū qd ē ifamat^o z
ifamta publica laborat. z apud gra-
ues z bonos vtros: z nō sit oz. a ab ini-
micis: tūc iudex dz pfigere terminū
vt sigs vult accusare ppareat. Et si ac-
cusator: apparet audiat. Si hō non
apparet z ifamta mala crebrescit: tūc
procedat iudex ad inquisitionē z si nul-
lus apparet ēt denūciator: nec cōm-
est: tūc ppelet eū ad purgatiōez cano-
nicā. Nec notat Jo. ij. q. v. p̄sbyter. z
de purga. ca. p totū. z ibi doc.

2 **S**z nūqd iudex ex sola suspitiōe po-
terit purgationē canonicā idicere. &
q si ifamta nō laborat non poterit nisi
forte fuerit accusat^o. vñ n. q. vñ silis su-
spitio sufficit ad idicēdā purgatiōez lz nō
fit ifamat^o. sz temeraria suspitio repel-
lit. ex eo. sigs d gradū. ij. q. i. c. i. Uolē-
ta ē sufficit ad iniāz. xxxij. q. i. dixit.

3 **U**tz ad dcm vn^o mlieris sit idicēda
purgatiō. & q sic: si ifamta ex h apud
graues resultat. ex d adul. significasti.

4 **Q**ue pena defictēris in purgatiōe.
& q si accuset z idicat sibi purgatio
si defici. puniet ac si fuisset p̄uict^o. de
fimo. c. de h. Si hō p modū ighitiōis
agat. aut denūciatiōis p̄ca erit arbitra-
ria. sz Bos. z hō. z pa. i. c. accūs. de ac-
cu. Silr dicit q si nō p̄cessit aliqs mod^o
agēdi neqz p accusatōez ighitiōē aut
denūciatiōez: sz solū pp ifamtiā iudex
indicit purgatiōez. tūc silr si deficiit pun-
iet exordiarie: Et ē cānsi. d. c. signifi-
casti. z n. sz inn. q cū iudex h cāu p̄ce-
dit ex p̄suptōez: dz multū tēpare iniāz.
vt nō. i. c. afferte de p̄sūp. de h vlt. s.
Elcularē. §. h. z p̄fessio iudicial. §. p̄e.

Purgatoriū est pena grauissima mi-
nor tñ q̄ s̄fernalis. xxv. di. c. qualis
de penitē. dist. viij. c. h.

1 **Q**ue sūt q purgatur. & q illi q mo-

ritur in caritate. q tñ nō satisfacerēt
pro eorū peccatis i. hac vita. xxv. di. c.
qualis z. c. sequen.

Quo iuuatur anime defunctorum 2
vide. j. suffragia p totum.

Purificatio post ptū vtrū pp ptū
debeat mlieres abstinere ab igres-
su ecclie. & si intrare volunt eccliam ad
agēdū gras. si peccati: nec sūt p̄hiben-
de si tñ ex veneratiōe volūt aliquatūm
abstinere. denotio earū nō est improba-
da. extra eo. c. vno.

Utrū vtr cognoscens vxorē añ pu-
rificationem post ptū peccet mortale
vide. s. debitum. §. ix.

Pusillanimitas vtz sit pctm. &
sm tho. 2a 2e. q. cxxxij. sicut p p̄-
suptōez aliqs excedit p̄pōndez sue po-
tēte dā recusat i illd rēdere qd ē sue
potēte cōmensuratū. Et id sic p̄suptio
est pctm. ita z pusillanimitas: qz ē h nā-
lē ordinē q vnaqz res nāl rēlnat ad
exequendā actiōez p̄mēsuratā sue po-
tētie. Inde est q seru^o: q accepta pe-
cunia dñi sūt fodit i terrā. neqz opat^o
est ex ea pp quēdā pusillanimitatis ti-
morem: punitur a domino. Ut habe-
tur Math. xxv. z Luc. xix.

Questuarij. Utz sacerdos teneat
admittere istos q̄stozes elemosy-
nar. vt sancit Antonij. vel. S. Ber. z
hōi. & sz pa. i. c. cū ex. e. d. pe. z re. vbi
pcludit post doc. q aut si hnt lras ap.
vl diocefani z tūc nō tñr. nec dz eos re-
cipe p tex. ibi admitti p̄hibem^o. aut
hnt lras z tūc si sūt p̄e z nō suspectez
tñr eos admittere. sec^o si sūt false vl su-
specte. qz tūc p̄t p̄salere ep̄m z idē dicit
de ep̄o qñ istū deferūt lras ap. vñ ep̄s
p̄nt illas exiare an sint false. z id solēt
ep̄s facē statuta vt nulla lra aplica ad-
mittatur sine ipsoz p̄scia z exaiatiōez:
caueat tñ ep̄s ne h faciat i fraudē. als
p̄t̄ret. vt i. c. dilecti. z i. c. q̄to de p̄u-
z p̄dicta procedūt in istis q̄stozib^o q̄
tūc q̄s sint etiam exempti. z h itelligē
qñ volūt petere noie hospitalium: aut
monasterioz sec^o si pro seip̄is nā tūc
p̄nt admitti sine lris item istū q̄stozes